ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ
ΚΕ ΤΟ
ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ

1933

23

Стат. форм. 75x105. 6 1/2 печ. лист. — 2[illegible].000. Тираж 1000.

Міськліт 1479 м. Маріуполь, держдрукарня ч. 17. Зам. № 4033.

ΓΙΑ ΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΚΕ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ

ΛΟΓΙ ΚΕ ΑΡΘΡΑ:

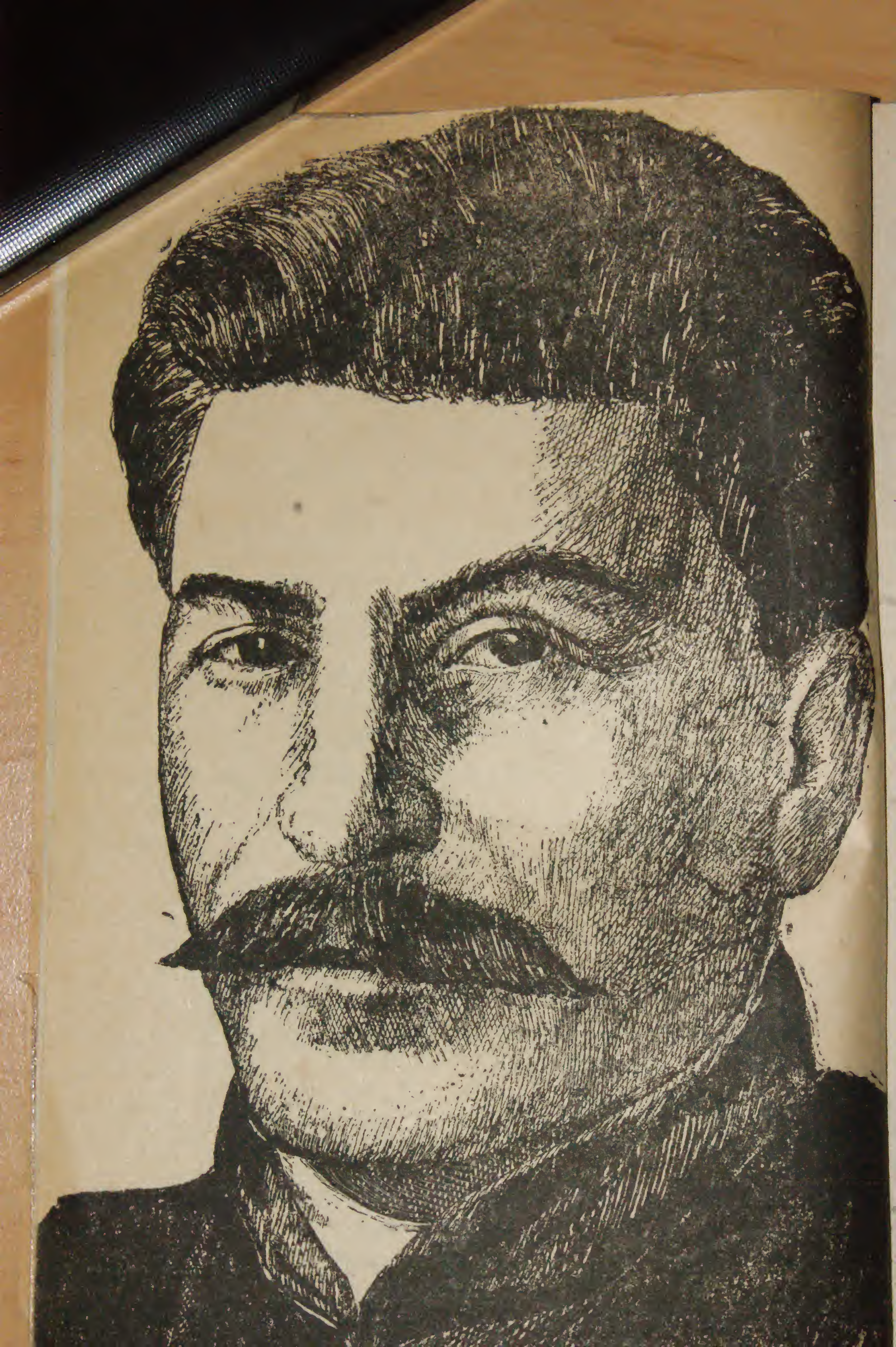
Β. Ι. ΛΕΝΙΝ
Λ. Μ. ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΖ
Π. Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΒ
Μ. Ι. ΚΑΛΙΝΙΝ
Ι. Σ. ΥΝΣΣΛΙΧΤ
Ν. Κ. ΚΡΥΠΣΚΑΓΙΑ
ΕΜ. ΓΙΑΡΟΣΛΑΒΣΚΙ
ΜΠΕΛΑ-ΚΥΝ
Ε. ΡΥΝΤΖΥΤΑΚ
Γ. ΚΡΖΖΙΖΖΑΝΟΒΣΚΙ

ΥΚΡΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤ. ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΕΛΙΝΙΚΟ ΤΜΙΜΑ — ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ 1933

— Дόθικε για ςτιχιοθέτιςι 16/VI—33. —
— Επιτράπικε για εκτίποςι 7/VII—33. —
Εκδοτικό εθνικόν μιονοτ. 30-Ε. Τιράζζ 1000.
Γορλίτ 1479. Αριθμός παρανκελίας 4033.

Ιπέφτινος ςιντάχτις Λ. ΛΕΟ.

ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΥ ΠΚΚ(μπ)
ΣΤΙΣ 21 ΑΠΡΙΛΙ 1932
ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ
ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΙ ΤΙΣ Κ. Ε. ΤΥ ΠΚΚ(μπ.) ΣΤΙΣ 21 ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1933

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ

Ι επιτιχίες πυ κατόρθοσε νάχι στα τελεφτέα χρόνια το προλεταριακό κράτος στο σοςιαλιςτικό χτίσιμο, ι άνοδο τις κολτύρας κε ι αδιάκοπι ανάπτιξι τις εδιμερίας τον εργατόν κε τον κολχόζνικον στιν ΕΣΣΔ εξασφάλισαν τιν καλιτέρεψι τις θέσις τον πεδιόν κε τις δυλιάς ανάμεσά-τυς.

Ι πιονέρικι οργάνοςι, πυ ίνε μαζικί οργάνοςι τον πεδιόν, πυ έχι μεγάλι σιμασία στιν ιπόθεσι τις κομονιςτικίς ανατροφίς τον γενιόν, πυ μεγαλόνονε στα δέκα χρόνια τις ίπαρξίς-τις κέρδισε σιμαντικές επιτιχίες. Εκατομίρια πεδιά κάτο από τιν καθοδίγισι τυ κόματος κε τυ κομσομόλ πίρανε μέρος μέσο τυ πιονέρικυ κινίματος στι νέα κινονικί ζοί, πλατίνανε τον κινονικο-πολιτικό-τυς ορίζοντα κε μπίκανε μέσα στις γραμές τον δραστίριον κε σινιδιτόν χτιστόν τυ σοςιαλιζμύ.

Μ' όλο τύτο ι πιονέρικι οργάνοςι ακόμα πάρα πολί ανεπάρκετα ανάπτιξε τι δυλιά για τιν κομονιςτικί ανατροφί τον πεδιόν.

Το πιο αδίνατο μέρος τις πιονέρικις δυλιάς ίνε, ότι ος τα τόρα ι τεράστια δραστιριότιτα τον πεδιόν δεν κατεφθίνθικε ς' αρκετό βαθμό στο σπυδεότερο καθίκο τυ κομονιςτικύ πεδικύ κινίματος, πυ σίμερα ίνε ο αγόνας για τιν πιότιτα τις μάθισις στο σχολιό, για τιν κατάχτισι τον «βάςεον τον επιστιμόν», για το δινάμομα τις σινιδιτίς πιθαρχίας ανάμεσα στα πεδιά κ' ιδιέτερα στο σχολιό, δίχος το οπίο δεν μπορί να γινί ι πετιχιμένι προετιμασία, απτις γενιές πυ μεγαλόνονε, χτιστόν τις κομονιςτικίς κινονίας.

Το λενινιςτικό κομσομόλ, σαν άμεσος καθοδιγιτίς τις πιονέρικις οργάνοςις στιν πραχτικί-τυ καθιμερινί δυλιά παρά πολί ανεπάρκετα τιν καθοδιγί κε δίνι λίγι προσοχί στι δυλιά-τις.

Τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοσις κε τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν κε τα τοπικά-τυς όργανα όλος διόλυ ανεπάρκετα βοιθύν το κομςομόλ ςτι δυλιά-τυ για το δινάμομα τις πιονέρικις οργάνοςις, κε τα επανκελματικά ςοματία κ' ι μαζικές οργάνοςες τις προλεταριακίς κινονίας («Φίλι τον πεδιόν», «Κόκινος σταβρός», ι οργάνοςι τυ προλεταριακύ τυριζμύ κ. τ. λ.) δε δυλέβυνε αρκετά προςεχτικά κε με φροντίδα για τι διμιυργία τον ανανκέον όρον για τιν ανάπτιξι τις δράςις τον πιονέρικον ταγμάτον.

Ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) θεορί ανικανοπιιτικί τι δυλιά τον ςιμβυλίον τις φιςικίς κυλτύρας, τον επανκελματικόν ςοματίον κε τον εθελοντικόν οργανόςεον ςτον κλάδο τον εκςιγιαντικόν μέτρον ανάμεςα ςτα πεδιά, (διαφίλαξι τις ιγίας τον πεδιόν, ςπορτ, καταςκίνοςες κ.τ.λ.).

Ιδιέτερα ανικανοπιιτικί πρέπι να θεοριθί ι δυλιά τυ κομςομόλ, τον επανκελματικόν ςοματίον κε τον οργάνον τις λαικίς μόρφοςις ςτιν προετιμαςία κε τιν ανίπςοςι τις πιότιτας τον καθοδιγιτικόν ςτελεχόν τυ κομυν. πεδικύ κινίματος, πυ γι' αφτό ι πιονέρικι οργάνοςι ακόμι κατά πολί δεν εκςαςφαλίςτικε με τα χριαζύμενα κε καθός πρέπι προετιμαζμένα ςτελέχι τον πραχτικόν εργατόν.

Τι δυλιά τον τοπικόν κοματικόν οργανόςεον για τιν καθοδίγιςι τυ πιονέρικυ κινίματος πρέπι να τι θεορίςυμε όλος διόλυ ανεπάρκετι.

Ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) θεορί ότι ο γιορταζμός τον δεκάχρονον τις πιονέρικις οργάνοςις πρέπι να μετατραπί ςε πλατιά μαζικί καμπάνια όλον τον εργαζομένον για το δινάμομα τις κομυνιςτικίς διαπεδαγόγιςις τις γενιάς πυ μεγαλόνι.

Ενκρίνοντας τιν απόφαςι τις ΚΕ τις ΠΛΚΕΝ για τι διεκςαγογί τον δεκάχρονον τις πιονέρικις οργάνοςις απτις 23 τυ Μάι ος τιν 1 τυ Ιύνι 1932, ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) αποφαςίζι:

1.

Στο κέντρο τις προςοχίς τις πιονέρικις οργάνοςις να μπι το καθίκο τις επεκςεργαςίας ςοςιαλιςτικύ φέρςιμυ προς τι μάθιςι, τι δυλιά κε τιν κινονικο-πραχτικί δυλιά τόςο μέςα ςτις πιονέρικες γραμές, όςο κε ανάμεςα ς' όλα τα πεδιά. Να πετίχυμε τέτια κατάςταςι όςτε «κάθε πιονέρος» παντύ κε πάντα ςτο ςκολιό, ςτο δρόμο, ςτο πιονέρικο κλυπ, ςτις πιονέρικες καταςκίνοςες κ. τ. λ. — νάνε πραγματικά «παράδιγμα ς' όλα τα πεδιά».

Ι Κ. Ε. αποφαςιςτικά καταδικάζι τις δεκςιο-οπορτουνιςτικές απόπιρες πΰχαν γίνι για το λικβιντάριζμα τυ πιονέρικυ κινήματος για τι «ςιγχόνεψί-τυ με το ςχολιό», καθός κε τις αριςτερές διαςτρέβλοσες, πυ προπαγανδίζυν τι μετάδοςι τις λιτυργίας τυ ςχολιύ ςτο πιονέρικο κίνιμα, πΰνε άμεςι αντανάκλαςι τις αντιλενινιςτικίς θεορίας «τις εκςαφάνιςις τυ ςχολιύ».

Το λενινιςτικό κομςομόλ, πέρνοντας ςα βάςι τις δυλιάς-τυ ανάμεςα ςτις πεδικές μάζες τι ντιρεχτίβα τις Κεντρικίς Επιτροπίς για το ςχολιό, πρέπι ςτο πιο ςίντομο διάςτιμα να οργανόςι γίρο απ' αφτό το κεντρικό καθίκο τις τορινίς περίοδυ τι δραςτιριότιτα τον ίδιον τον πεδιόν.

Ι αποφαςιςτικί αναδιοργάνοςι τυ περιεχόμενυ τις κινονικίς δυλιάς τον ταγμάτον τον ΝΠ (νέον πιονέρον) πρέπι ν' αναπτιχτί ςε τύτι τιν κατέφτινςι όςτε το κεντρικό μέρος ς' αφτί να κρατάι ο οργανομενος αγόνας απτα ίδια τα πεδιά, κάτο από τιν καθοδίγιςι τυ κομςομόλ, ςε ςτενότατι ςίνδεςι με τις ςχολικές οργάνοςες κε τα όργανα τις λαικίς μόρφοςις, ο αγόνας για τιν πιότιτα τις μόρφοςις, για τι ςινιδιτί πιθαρχία, για τον πολιτεχνιζμό ςτο ςχολιό, για τιν ανάπτικςι τις πεδικίς φιςκυλτύρας, για τι ςοςτί οργάνοςι τυ πεδικύ λέφτερυ κερύ κε για τιν ανίπςοςι όλις τις δυλιάς ςτιν κομυνιςτικί ανατροφί τον πεδικόν μαζόν ενάντια ςε κάθε απόπιρα μπάςιμυ μέςα ςτα πεδιά κςένις προς το προλεταριάτο ιδεολογίας.

Ίνε ανάνκι ςτο πιο ςίντομο διάςτιμα να πετίχυμε, όςτε ι ςινιδιτί, εφςινίδιτι, ταχτικί κε ακριβίς εχτέλεςι από κάθε μαθιτί τον μαθιτικόν ιποχρεόςεον, τον καθικόντον για τιν κινονικο-πραχτικί δυλιά κε τον κανόνον τις εκςοτερικίς διάτακςις, να γίνι «ζίτιμα τις τιμίς-τυ».

Ο αγόνας για τι γερί βάρδια πρέπι νάνε καθιμερινί φροντίδα τον ςοβιέτ κι' όλον τον οργάνον τυ προλεταριακύ κράτυς, τον επανκελματικόν ςοματίον κε τυ κομςομόλ, όλον τον κινονικόν οργανόςεον (τον φιςκυλτύρνικον, «τον Φίλον τον πεδιόν», τυ Κόκινυ ςταβρύ κι' άλον) κι' όλις τις ςοβιετικίς κινονίας ςτο ςίνολο. Αφτό το καθίκο πρέπι να γίνι ένα απτα ςπυδεότερα ςτιχία τυ περιεχόμενυ τις δυλιάς τις πιονέρικις οργάνοςις.

2.

Σιμιόνοντας τιν ανεπάρκια τις προςοχίς απτις κοματικές οργάνοςες ςτι δυλιά ανάμεςα ςτα πεδιά ι ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) προτίνι ςτις κοματικές οργάνοςες να δινaμόςυν με κάθε μέςο τι δυλιά-τυς ς' αφτόν τον κλάδο.

Ο αγόνας για τι γερί δàρδια πρέπι να ίνε ποτιζμένος με τιν ιπόδιχςι τυ Λένιν ότι «ίςα-ίςα αφτί, τύτι ι νεολέα ίνε για να τελιόςι, να ςιντελέςι τιν ιπόθεςι τυ κομυνιζμύ, ίςα-ίςα μπροςτά ς' αφτί ςτέκυντε ι μάχες για τον κομυνιζμό κε πρέπι αφτές τις μάχες να τις αντικρίςι δινατί, γερί μ' ατςάλινα νέβρα κε ςιδερένια μιόνια».

'Εχοντας για καθοδίγιςι ίςα-ίςα αφτί τιν ιπόδιχςι, το κομςομόλ, τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις, τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας κε τα ςιμβύλια τις φιςκυλτύρας πρέπι ςτο πιο κοντινό διάςτιμα να εκςαςφαλίςυν τιν πλατιά ανάπτιχςι τυ ςπορτ ανάμεςα ςτα πεδιά κε τις διάφορες μορφές τις μαζικίς εκςιγιαντικις κε ςτρατιοτικο-φιςκυλτύρνικις δυλιάς. Σινάμα ίνε ανάνκι με πλέρια αποφαςιςτικότιτα να διεκςàγυμε τον αγόνα ενάντια ςτο παραφόρτομα τον πεδιόν με κινονικές ιποχρέοςες èχοντας για καθοδίγιςι τις ντιρεχτίβες τις Κεντρικίς Επιτροπίς τυ Κόματος, τις ΚΕ τις ΠΛΚΕΝ κε τις απόφαςες τον οργάνον τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις μόρφοςις κε τυ λαικù κομιςαριάτυ τις ιγιονομίας.

3.

Εχτελόντας αφτό το καθίκο το κομςομόλ, τα όργανα τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις μόρφοςις, τυ λαικύ κομιςαριάτυ τις ιγιινομìας, τα επανκελματικά ςοματία κε ι εθελοντικές οργάνοςες πρèπι όςο ίνε δινατό να πλατένυν όλες τις μορφές κε τα μέςα τις μορφοτικο-μαζικίς δυλιάς ανάμεςα ςτυς πιονέρυς κι' όλα τα πεδιά, παλέβοντας για τι ςοςτί οργάνοςι τις ανάπαψίς-τυς κε τυ λέφτερυ κερύ-τυς (μαζικά πεχνίδια ςτον ανιχτό αέρα, γιμναςτικές, δυλιά τυ κλυπ, ενκατάςταςι ραδιοδεχτόν, κολεχτιβιςτικί ακρόαςι, οργάνοςι ζοντανόν εφιμερίδον, θέατρυ, κινό κ. τ. λ.). Σινάμα ίνε απαρέτιτο το αποφαςιςτικό δινάμομα τις διαπεδαγογιςτικίς δυλιάς μέςα ςτο τάγμα κ' ι ανίψοςι τυ ιδεολογικο-πολιτικύ επίπεδυ τις πιονέρικις-οργάνοςις, δίνοντας ιδιέτερι προςοχί ςτι διαπεδαγόγιςι τον πεδιόν με το πνέβμα τυ διεθνιζμύ κε με τον αδιάκοπο αγόνα ενάντια ςτιν εθνικί έχτρα, ενάντια ςτιν εμφάνιςι τυ μεγαλο-κρατικύ ςοβινιζμύ κε τυ ντόπιυ εθνικιζμύ ανάμεςα ςτα πεδιά κε τυς μεγάλυς.

Να ιποχρεοθί το κομσομόλ να οργανόσι μέσα στα πιονέρικα τάγματα σιστιματικί πολιτικί ινφορμάτσια πάνο στα πιο βασικά ζιτίματα τυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ κε τυ ταξικύ αγόνα τόσο στιν ΕΣΣΔ, όσο κε σ' όλο τον κόζμο.

Ν' αναπτιχτί φαρδιά εξίγισι στα πεδιά για τ' αποτελέζματα τις πρότις κε τις προοπτικές τις δέφτερις πιατιλέτκας κε να οργανοθί σιστιματικί γνοριμία τον πιονέρον κι' όλις τις πεδικίς μάζας με τιν ιστορία τυ μπολσεβίκικυ κόματος, τυ λενινιστικύ κομσομόλ, με τα ιροικά παραδίγματα τυ μαζικύ επαναστατικύ κινίματος στιν ΕΣΣΔ κε τυ επαναστατικύ αγόνα τις διεθνύς εργατικίς τάξις.

Γι' αφτό το σκοπό να προσελκίυμε όσο μπορύμε πιο πολί τυς παλιύς κοματικύς, τυς κομσομόλυς, τυς σιμέτοχυς τυ εμφίλιυ πολέμυ, τυς ίροες τις δυλιάς κε τυς υντάρνικυς τυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ, χρισιμοποιόντας διάφορες μορφές διαπεδαγογιστικίς δυλιάς (κυβέντες, διίγισες, διάβαζμα, πολιτικές λοταρίες, πολιτικές μάχες κ. τ. λ.).

Παράλιλα μ' αφτά ίνε ανάνκι να πετίχυμε σε κάθε πιονέρικο κρίκο σιστιματικί δυλιά με το βιβλίο: κολεχτιβιστικό κε ατομικό διάβαζμα τις καλιτεχνικίς λιτερατύρας, τον κλασικόν, τις σίχρονις πεδικίς επιστιμονικο - εκλαικεβμένις λιτερατύρας, κριτικί σιζίτισι τυ διαβαζμένυ, κονσυλτάτσια τον δασκάλον κ. τ. λ. Γι' αφτό το σκοπό πρέπι να καλιτερέψυμε ριζικά τις βιβλιοθίκες στα σχολιά, κ' ι έκδοσι πεδικίς λιτερατύρας πρέπι να μπι στο πρεπύμενο ίπσος.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι το Κυλτπρόπ τις ΚΕ μαζί με τιν ΚΕ τις Π Λ Κ Ε Ν σε ένα μίνα να επεξεργαστύν ιδικά μέτρα σ' αφτό τον κλάδο κε να τα ιποβάλυν στιν επικίροσι τις Κ Ε.

Σινεχίζοντας τι γερί ανάπτιξι τις πιονέρικις οργάνοσις στιν πόλι, στο χοριό, κε στα εθνικά ραγιόνια απ' τα πεδιά τον εργαζομένον, να δόσυμε τιν κιριότερι προσοχί στο στερέομά-τις, στι διαπεδαγογιστικί δυλιά με τυς αρχάριυς, στο δινάμομα κε το ζοντάνεμα τις δυλιάς τυ κάθε πιονέρικυ τάγματος, στο οργανοτικό δινάμομα τον ταγμάτον κε τυ κρίκυ.

4.

Ν' ανατεθί στιν ΚΕ τις Π Α Κ Ε Ν να επεξεργαστί ιδικά μέτρα για το δινάμομα τις καθοδίγισις τις πιονέρικις οργάνοσις, αρχίζοντας απτον πιρίνα κε τελιόνοντας στιν ΚΕ τις Π Α Κ Ε Ν, ιδιέτερα διναμόνοντας τα γραφία τον ραγιόν τον πεδικόν κομονιστικόν οργανόσεον κε αναπτίσοντας μαζικί μεθοδικί δουλιά σ' όλι τιν οργάνοσι.

Ν' ανατεθί στιν ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ στα κοντινά να επεξεργαστί νέο «Καταστατικό για τις πεδικές Κομονιστικές οργάνοσες» σε νοιτί για τα πεδιά μορφί κε να ιποβαλθί στιν επικίροσι τις ΚΕ το ΠΚΚ (μπ.).

Ι ΚΕ ενκρίνι τιν απόφασι τις ΚΕ τις ΠΑΚΕΝ για το δινάμομα τον στελεχόν τις πιονέρικις οργάνοσις κ' ιποχρεόνι τις κοματικὲς οργάνοσες να εξασφαλίσον τιν εκλογί τον καθοδιγιτικόν στελεχόν το πεδικό κομονιστικό κινίματος, τιν προετιμασία κε τιν μετεκπέδεψι αφτὸν τον στελεχόν.

5.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαικὰ κομισαριάτα τις μόρφοσις κε τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν, τις εθελοντικές οργάνοσες, τα επανκελματικά σοματία κε τα σοβιέτ τις φισικὶς κουλτούρας να επεξεργαστούν σε ενάμισι μίνα σινκεκριμένα πλάνα δράσις για τι βοίθια τις πιονέρικις οργάνοσις κε τις καλιτέρεψις τις δουλιάς ανάμεσαστα πεδιά στο σίνολο.

Τα λαικά κομισαριάτα τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν ν' αναδιοργανόσουν τι δουλιά-τους με τέτιο τρὸπο, όστε ι δασκάλι τον αρχικόν κε τον μεσέον σχολιόν ολοένα κε πιότερο να πέρνουν άμεσι πραχτικί σιμετοχί στι δουλιά τις πιονέρικις οργάνοσις.

Τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν να πετίχουν στροφί στιν οργάνοσι τις γιατρο-ιγιονομικίς εξιπιρέτισις τον πεδιόν, κε τον αγόνα για τιν ιγιονομικί γραματοσίνι στο σχολιό.

6.

Τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν, το κομσομόλ κε τα επανκελματικά σοματία μαζί με τα ικονομικά λαικὰ κομισαριάτα κε με τιν προσέλκισι τον εθελοντικόν οργανόσεον να επεξεργαστούν πλὰνο ανάπτιξις τον πεδικόν τεχνικόν σταθμόν κε τον εκδρομο-τουριστικόν βάσεον, προσπαθόντας όστε σε κάθε ραγιόν νάχουμε το λιγότερο ένα σταθμό κε μια εκδρομο-τουριστικί βάσι.

7.

Ι τοπικές οργάνοσες μαζί με το σογιουζκινό κε τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν ν' αναπτίκσυν το χτίσιμο στα 1933 ιδικόν πεδικόν κλυπ, κινό κε θεάτρον — σπιτιόν καλιτεχνικίς διαπεδαγόγισις, πεδικόν πάρκον κυλτύρας κε ανάπαψις με τέτιο λογαριαζμό όστε σε πρότι γραμί ν' ανκαλιαστύν μ' αφτά τα μέτρα τα μεγαλίτερα βιομιχανικά κέντρα, τα μέρι όπυ γίνετε νέο χτίσιμο, τα πιο καθιστεριμένα εθνικά ραγιόνια τυ σιμπαγί κολεχτιβιζμύ.

8.

Το ΠΚΣΕΣ (Πανσιδεζμιακό κεντρικό σιμβύλιο τον επανκελματικόν σοματίον) κε τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν να ιποχρεοθύν να παραχορίσυν το δίχτι τον μορφοτικόν ιδριμάτον (θέατρα, κινό, κλυπ, σπίτια τις σοσιαλιστικίς κολτύρας κ. τ. λ.) για τιν εκσιπιρέτισι τον πεδιόν σ' ακριβός καθοριζμένες μέρες κε όρες.

9.

Τα λαικά κομισαριάτα τις μόρφοσις τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν να εκσασφαλίσυν το ανκάλιαζμα τον πεδιόν μ' οργανομένι ανάπαψι, χρισιμοπιόντας γι' αφτό το σκοπό το σκολικό δίχτι κε προσπαθόντας όστε το σκολιό να δίνι πάρα πολί μεγάλι προσοχί στιν ανάπτικσι ολόκλιρις σιράς πεδικόν εκσοσκολικόν μέτρον.

10.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι τα λαικά κομισαριάτα τις ιγιονομίας τον σινδεζμιακόν διμοκρατιόν μαζί με τι ΚΕ τυ Κόκινυ σταβρύ, με τα σοβιέτ τις φισικίς κυλτύρας κε τιν οργάνοσι τυ προλεταριακύ τουριζμύ με κάθε τρόπο να πλατένι το ανκάλιαζμα μ' εκσιγιαντικά μέτρα τον πιονέρον κε τον μαθιτόν, οργανόνοντας κατασκίνοσες, καλοκερινές πλατίες, σπίτια ανάπαψις πεδικύς σταθμύς για λίζζες, πεδικά παγοδρομία, πεδικό τουριζμό κι' ενόνοντας τυς πιονέρυς κε τυς μαθιτές γίρο απ' αφτά τα μέτρα.

11.

Στο ανότερο ςιμδύλιο τις φιςικίς κυλτύρας ν' ανατεθί το καθίκο να βάλι πραχτικά τι δυλιά τις πεδικίς γιμναςτικις κε να τιν εκςαςφαλίςι με ιδικά ςτελέχι (ςτα ςκολιά, ςτις πιονέρικες καταςκινοςες κ. τ. λ).

12.

Τα λαικά κομιςαριάτα τις μόρφοςις κε τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν μαζί με τιν ΚΕ τυ κομςομόλ να εκςαςφαλίςυν τιν προςέλκιςι τον γονιόν ςτι ςιμετοχί τις εφαρμογίς τον εκςιγιαντικὸν μέτρον ανάμεςα ςτα πεδιά όχι μόνο μέςον τον ςχολικόν ςιμδύλιον αρογίς, αλά κε μέςον διαφόρον εθελοντικόν οργανόςεον.

13.

Το αςοδιαχίμ, το αδτοντόρ, ι οργάνοςι τον φίλον τυ ράδιυ κ. τ. λ. με κάθε τρόπο τα πλατίνονε τιν οργάνοςι τον ομίλον τον «Νέον φίλον».

'Ολι ι όμιλι τον «Νέον φίλον» πρέπι νἄνε οργανομὲνι ςτα πιονέρικα τάγματα κε να δυλέδυν κάτο απτιν άμεςί-τυς καθοδίγιςι, κ' ι εθελοντικές οργάνοςες πρέπι να οργανόςυν μέςα-τυς ιδικά τμίματα για τιν πεδικὶ δυλιὰ.

14.

Αναγνορίζοντας εντελός ανικανοπιιτικί τιν παραγογί πεδικόν ιδόν ςπορτ, να ιποχρεοθί το λαικό κομιςαριάτο τις λαφριάς διομιχανίας κε το ανότερο ςιδύλιο τις φιςικίς κυλτύρας ςε ςιντομότατο διάςτιμα να πλατίνυν αφτί τιν παραγογί κε να πετίχυν καλιτέρεπςι τις πιότιτας τον προιόντον (κονκί, λίζζες, τόπια, ιδικά ίδι για τις πεδικές εκδρομές, τις πεδικές πλατίες, τα διάφορα ὶδι μαζικόν πεχνιδιόν κ. τ. λ.).

15.

Να ιποχρεοθύν τα λαικά κομιςαριάτα τις ιγιονομίας τον ςινδεζμιακόν διμοκρατιόν, το Γλαδςοτςτραχ, ο Κόκινος ςταδρός, ι οργάνοςι «Φίλι τον πεδιόν» να επεκςεργαςτὺν πλάνο χτίςιμο ιδικόν ςπιτιόν ανάπαπςις κε πεδικόν ςανατόριον με τέτιο λογαριαζμό, ὸςτε να εφαρμοςτί ςτα 1933-34.

16.

Τα όργανα τυ εφοδιαζμύ στα 1932 πρέπι πλέρια να εκςα-ςφαλίςυν με φαγόςιμα τις πιονèρικες καταςκίνοςες, τα καλοκερινά ςκολιά, τα πεδικά ςπίτια ανάπαπςις κε τα ςανατόρια.

Για τιν πιο πέρα καλιτέρεπςι τις πεδικίς τροφίς ι ΚΕ. προτίνι στο λαικό κομιςαριάτο τυ εφοδιαζμύ κε στιν κοοπεράτςια να οργανόςυν ς' όλα τα ςκολιά ζεςτά προγέδματα να μεγαλόςυν το δίχτι τον πεδικόν μαγιριὸν, να μεγαλόςυν τις νόρμες τον προιόντον τις πρότις ανάνκις, πυ δίνοντε για τα πεδιά.

17.

Ι ΚΕ προτίνι στις κοματικές επιτροπές:

α) στα κοντινά να εκςετάςυν τιν κατάςταςι τις δυλιάς τον πιονέρικον οργανόςεον κι' όλον τον οργανόςεον πυ δυλέδυν ανάμεςα στα πεδιά, να καθορίςυν μέτρα για τιν καλιτέρεπςι τις δυλιάς, για τιν κομυνιστικί ανατροφί τον πεδιόν, κε ςε πρότι γραμί να κάμυν τèτια εκςέταςι σχετικά με τι δυλιά τις κομςομόλικις οργάνοςις,

δ) να πετὶχυν πλατιά προςέλκιςι τον κομυνιςτόν ςτι δυλιά με τα πεδιά.

Ι ΚΕ ιποχρεόνι ὸλες τις οργάνοςες ν' αναπτίκςυν όλι τιν ιποδιγμένι δυλιά στο χοριό, με κανένα τρòπο òχι λιγότερο, παρά στιν πόλι.

ΤΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΙΣ ΕΝΟΣΙΣ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΙΙΙ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΙΣ ΡΚΕΝ ΣΤΙΣ 4 ΤΥ ΟΧΤΟΒΡΙ 1920

Σίντροφι, θάθελα σίμερα να κυβεντιάσο πάνο στο θέμα, πια ίνε τα βασικά καθίκοντα τις ένοςις τις κομονιςτικίς νεολέας κε ςχετικά μ' αφτό πιες πρέπι νάνε ι οργάνοςες τις νεολέας ςτι ςοςιαλιςτικί διμοκρατία γενικά.

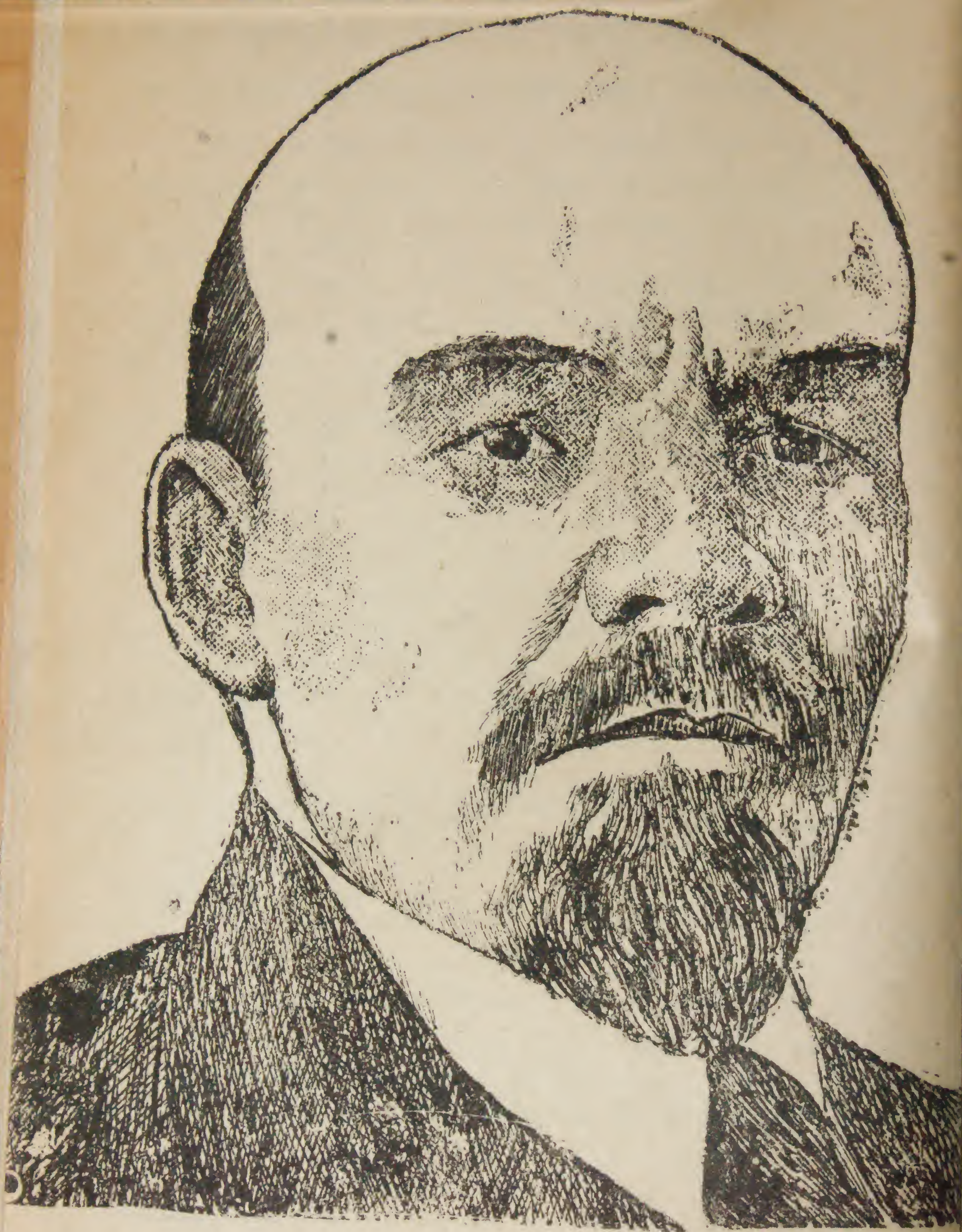
Σ' αφτό το ζίτιμα τόςο το περιςότερο πρέπι να ςταματίςομε, γιατί ς' οριζμένο βαθμό μπορύμε να πύμε, ακριβός μπροςτά ςτι νεολέα ςτέκετε το τορινό καθίκο τις διμιουργίας τις κομονιςτικίς κινονίας, γιατί ίνε φανερό, ότι ι γενιά τον εργατόν, πυ ανατράφικε μέςα ςτιν καπιταλιςτικί κινονία, ςτιν καλίτερι περίπτοςι θα μπορέςι να λίςι τα προβλίματα τις εκμιδένιςις τον βάςεον τις παλιάς καπιταλιςτικίς ζοίς, πύνε χτιζμένι πάνο ςτιν εκμετάλεψι. Θα μπορέςι ςτιν καλίτερι περίπτοςι να λίςι το πρόβλιμα τις διμιουργίας τέτιυ κινονικύ καθεςτότος, πυ θα βοιθύςε το προλεταριάτο κε τις εργαζόμενες τάξες να κρατίςυν τιν εξυςία ςτα χέρια-τυς κε να διμιουργίςυν ςτερεό θεμέλιο, πάνο ςτο οπίο μπορί να χτίςι μόνο ι γενιά, πυ μπένι πια ςτι δυλιά κάτο από νέες ςιθίκες, ςε τέτια κατάςταςι, οπόταν δε θα ιπάρχυνε εκμεταλεφτικές ςχέςες ανάμεςα ςτυς ανθρόπυς.

ΧΟΡΙΣ ΜΟΡΦΟΣΙ ΔΕΝ ΙΠΑΡΧΙ ΚΟΜΥΝΙΖΜΟΣ

Κε νά, αν εξετάςυμε απ' αφτί τιν άποψι το ζίτιμα για τα καθίκοντα τις νεολέας, πρέπι να πο, ότι αφτά τα καθίκοντα τις νεολέας γενικά κε τον ενόςεον τις κομονιςτικίς νεολέας κε κάθε άλον οργανόςεον ιδιέτερα θα μπορύςαμε να τα εκφράςυμε με μια λέξι : το καθίκο ίνε να μαθένυμε.

Ενοίτε, ότι αφτό ίνε μόνο «μια λέξι». Αφτί δε δίνι ακόμι απάντιςι ςτα κιριότερα κε τα πιο υςιαςτικά ζιτίματα : τί να μάθυμε κε πός να μάθυμε ; Κ' εδό όλο το ζίτιμα ίνε, ότι μαζί με τον αναςχιματιζμό τις παλιάς καπιταλιςτικίς κινονίας ι μάθιςι, ι ανατροφί κ' ι μόρφοςι τον νέον γενιόν, πυ θα διμιουργύνε τιν κομονιςτικί κινονία, δεν μπορύν νάνε παλιές. Ι μάθιςι, ι ανατροφί κ' ι μόρφοςι τις νεολέας πρέπι να ξεκινάνε από κίνο το ιλικό, πυ μας άφιςε ι παλιά κινονία.

B. I. ЛENIN

Μπορύμε να χτίςυμε τον κομυνιζμό μόνο από κίνο το ποςό τον γνόςεον, τον οργανόςεον κ' ιδριμάτον, με κίνο το απόθεμα τον ανθρόπινον δινάμεον κε μέςον πυ μας έμιναν απτιν παλιά κινονία. Μόνο αναςχιματίζοντας ριζικά το ζίτιμα τις μάθιςις, τις οργάνοςις κε τις διαπεδαγόγιςις τις νεολέας, θα μπορέςυμε να πετίχυμε, όςτε αποτέλεζμα τον προςπαθιόν τις νέας γενιάς νάνε ι διμιυργία κινονίας, πυ δε μιάζι με τιν παλιά, δλδ. κομυνιςτικίς κινονίας.

Γι' αφτό χριάζετε διεκςοδικά να ςταματίςυμε ςτο ζίτιμα τί πρέπι να διδάκςυμε κε πος πρέπι να διδαχτί ι νεολέα, αν πραγματικά θέλι να ίνε αντάκςια τυ ονόματος τις κομυνιςτικίς νεολέας, κε πος να τιν προετιμάςυμε για να μπορέςι να χτίςι κε ν' αποτελιόςι κίνο πυ μις αρχίςαμε.

ΤΙ ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ

Πρέπι να πο, ότι πρότι, κι' όπος φένετε, κε πιο φιςικί απάντιςι ίνε, ότι ι ένοςι τις νεολέας κι' ολόκλιρι ι νεολέα γενικά, πυ θέλι να περάςι ςτον κομυνιζμό, πρέπι να μάθι τον κομυνιζμό.

Μ' αφτί ι απάντιςι — «να μάθυμε τον κομυνιζμό», ίνε γενικί. Τί μας χριάζετε για να μάθυμε τον κομυνιζμό; Τί μας χριάζετε να κςεχορίςυμε απτο ποςό τον γενικόν γνόςεον για ν' αποχτίςυμε τις γνόςες τυ κομυνιζμύ; Εδό μας απιλύν πολί κίνδινι πυ πολί ςιχνά παρυςιάζοντε, αν το καθίκο — να μάθυμε τον κομυνιζμό — μπι εςφαλμένα ί αν το καταλαβένυμε πολί μονόπλεβρα.

'Ινε φιςικό, πος με τιν πρότι ματιά, έρχοντε ςτο κεφάλι ι ςκέπςες, ότι να μάθυμε τον κομυνιζμό ςιμένι — να καταχτίςυμε κίνο το ποςό τον γνόςεον, πυ ίνε ςτα κομυνιςτικά διδαχτικά βιβλία, ςτις μπροςύρες κε τα έργα. Μα τέτιος καθοριζμός τις μελέτις τυ κομυνιζμύ θάταν πολί χοντρός κι' ανεπάρκετος. Αν μόνο ι μελέτι τυ κομυνιζμύ ίταν να καταχτίςυμε ότι ίνε μέςα ςτα κομυνιςτικά έργα, ςτα βιβλία κε τις μπροςύρες, τότες πολί έφκολα θα μπορύςαμε να πάρυμε κομυνιςτικύς ςοφόλογιότατυς κε καφχιςιάριδες μ' αφτό πολί ςιχνά θα μας έφερνε βλάβι κε ζιμιά, επιδίς αφτί ι άνθροπι, αφύ έμαθαν κε διάβαςαν, ότι βρίςκετε μέςα ςτα κομυνιςτικά βιβλία κε τις μπροςύρες, αποδίχτικαν ανίκανι να ενόςυν όλες αφτές τις γνόςες κε δεν μπόρεςαν να δράςυν έτςι, όπος πραγματικά απετί ο κομυνιζμός.

Ένα απτα πιο μεγάλα κακά κε διστιχίματα, που μας απόμιναν απτιν παλιά καπιταλιςτικί κινονία, — ίνε ι πλέρια απόςπαςι του βιβλίου απτιν πραχτικί ζοί, γιατί ίχαμε βιβλία, όπου το κάθετι ίταν στιν πιο καλί-του μορφί κι' αφτά τα βιβλία τις περισότερες φορές ίταν το πιο αιδιαςτικό ιποκριτικό πςέμα, που πςέφτικα μας ζογράφιζε τιν κομουνιςτικί κινονία. Γι' αφτό ι απλί απτο βιβλίο κατάχτισι του ότι γράφι ςτα βιβλία για τον κομουνιζμό, θάταν στον ανότατο βαθμό εςφαλμένι.

Τόρα στους λόγους-μας κε τ' άρθρα δεν ιπάρχι απλί επανάλιπςι κίνο πούλεγαν πριν για τον κομουνιζμό, γιατί ι λόγι-μας κε τ' άρθρα ίνε ςινδεμένα με τιν καθιμερινί ολόπλεβρι δουλιά. Δίχος δουλιά, δίχος αγόνα ι γνόςι του κομουνιζμού απτο βιβλίο, απτις κομουνιςτικές μπροςούρες κε τα ςιγράματα καθόλου τίποτα δεν ακςίζι, γιατί θα ςινέχιζε τιν παλιά διάςπαςι μετακςί τις θεορίας κε τις πραχτικίς, κίνι τιν παλιά διάςπαςι, που αποτελούςε το πιο αιδιαςτικό χαραχτιριστικό γνόριζμα τις παλιάς μπουρζουαζικίς κινονίας.

Ακόμι πιο επικίνδινο θάταν αν αρχίζαμε να καταχτούμε μόνο τα κομουνιςτικά ςιθίματα, αν ένκερα αφτό τον κίνδινο δεν τον καταλαβέναμε κι' αν όλι-μας τι δουλιά δεν τιν κατεφτίναμε στο να παραμερίςουμε αφτό τον κίνδινο, τότες ι ίπαρκςι μιςού εκατομίριου ί εκατομίριου ανθρόπον νέον αγοριόν κε κοριτςιόν, που ίστερα απτιν τέτια μελέτι του κομουνιζμού θα ονομάζουν τον εαφτό-τους κομουνιςτές, θάφερνε μόνο τεράστια βλάβι ςτιν ιπόθεςι του κομουνιζμού.

ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΕΤΕ ΝΑ ΠΑΡΥΜΕ ΑΠΤΟ ΠΑΛΙΟ ΣΚΟΛΙΟ

Εδό μπροστά-μας μπένι το ζίτιμα, πός πρέπι να ςιδιάζουμε όλα αφτά για τιν εκμάθιςι του κομουνιζμού; Τί πρέπι να πάρουμε απτο παλιό ςκολιό, απτιν παλιά επιςτίμι;

Το παλιό ςκολιό δίλονε, ότι θέλι να διμιουργίςι άνθροπο, ολόπλεβρα μορφομένο, ότι διδάςκι τις επιςτίμες γενικά. Κςέρουμε πος αφτό ίταν πέρα πέρα πςέμα, γιατί ολόκλιρι ι κινονία ίταν βαςιζμένι κε κρατιότανε πάνο στο χοριζμό τον ανθρόπον ςε τάκςες, ς' εκμεταλεφτές κε καταπιεζόμενους. Ίνε φιςικό πος όλο το παλιό ςκολιό, πούταν ολοκλιροτικά ποτιζμένο με ταξικό πνέβμα, έδινε γνόςες μόνο στα πεδιά τις μπουρζουαζίας. Κάθε λόγος-τις ίταν φτιαγμένος για τα ςιφέροντα τις μπουρζουαζίας.

Σ' αφτά τα ςκολιά τι νέα γενεά τον εργατόν κε τον χορικόν δεν τι διαπεδαγογύςαν τόςο, όςο τιν παράςιραν για τα ςιφέροντα τις ίδιας τις μπορζοαζίας. Τι διαπεδαγογύςαν έτςι, για να διμιοργίςυν γι' αφτίνα άκςιυς ιπιρέτες, πυ θάταν ικανί να τις δίνυν κέρδος κε ςινάμα να μιν χαλνύν τιν ιςιχία-τις κε τιν τεμπελιά-τις. Γι' αφτό, αφύ αρνιύμαςτε το παλιό ςκολιό, βάλαμε καθίκο-μας να πάρυμε απ' αφτό μόνο ότι μας χριάζετε για ν' αποχτίςυμε πραγματικί κομυνιςτικί μόρφοςι.

Εδό περνό προς κίνες τις μορφές κε κίνες τις κατιγορίες, τυ παλιύ ςκολιύ, πυ διαρκός ακύυμε κε πυ οδιγύν ςιχνά ς' ολοκλιροτικά λανθαζμένι ερμινία.

Λέγυν, ότι το παλιό ςκολιό ίταν ςκολιό μάθιςις, ςκολιό εκγίμναςις, αποςτίθιςις. Αφτό ίνε ςοςτό, μα πρέπι να μπορύμε να διακρίνυμε τι ίχε το παλιό ςκολιό άςκιμο κι' οφέλιμο για μας, κε πρέπι να μπορύμε να διαλέκςυμε απ' αφτό, ότι ίνε απαρέτιτο για τον κομυνιζμό.

Το παλιό ςκολιό ίταν ςκολιό μάθιςις, εκςανάνκαζε τυς ανθρόπυς να καταχτύν πολές άχριςτες, περιτές, νεκρές γνόςες, πυ παραγιόμιζαν το μιαλό κε μετάβαλαν τι νέα γενιά, ςε κιβερνιτικύς ιπάλιλυς πΰνε χιμένι ς' ένα καλύπι. Μα θα κάνετε τεράςτιο λάθος, αν δοκιμάζετε να βγάλετε τύτο το ςιμπέραζμα, ότι μπορί να γίνι κανένας κομυνιςτίς, ςαν δεν καταχτίςι ότι έχι ςιναχτί απ' τιν ανθρόπινι γνόςι. Θάταν λάθος να ςκεφτύμε έτςι, ότι ίνε αρκετό να χονέπςυμε τα κομυνιςτικά ςιθίματα, τα ςιμπεράζματα τις κομυνιςτικίς επιςτίμις, μι χονέβοντας κίνο το ποςό τον γνόςεον πυ αποτέλεζμά-τυς ίνε ο ίδιος ο κομυνιζμός.

Ιπόδιγμα τυ πος φάνικε ο κομυνιζμός απτο ποςό τον ανθρόπινον γνόςεον ίνε ο μαρκςιζμός.—

Ι ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΥ ΜΑΡΚΣ—ΙΝΕ Ι ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΝ

Διαβάςατε κι' ακύςατε για το ότι ι κομυνιςτικί θεορία, ι κομυνιςτικί επιςτίμι, κιρίος έχι διμιοργιθί απτο Μαρκς, πος αφτί ι διδαςκαλία τυ μαρκςιζμύ ςταμάτιςε νάνε παραγογί ενός, έςτο κε τυ πιο μεγαλοφιί ςοςιαλιςτί τυ XIX εόνα, πος αφτί ι διδαςκαλία έγινε διδαςκαλία ςκατομιριον κε δεκάδον εκατομίριον προλετάριον ς' όλο τον κόζμο, πυ εφαρμόζυν αφτί τι διδαςκαλία ςτον αγόνα-τυς ενάντια ςτον καπιταλιζμό.

Κι' αν βάζατε τέτιο ρότιμα: «Γιατί ι διδασκαλία του Μαρκς μπόρεσε να καταχτίσι εκατομίρια κε δεκάδες εκατομίρια καρδιές τις πιο επαναστατικίς τάξσις;», θα μπορέσετε να πάρετε μια απάντισι: αφτό έγινε, γιατί ο Μαρκς βασιζότανε πάνο στο στέρεο θεμέλιο τον ανθρόπινον γνόσεον, που καταχτίθικαν στον κερό του καπιταλιζμύ. Μελετόντας τους νόμους τις ανάπτιξσις τις ανθρόπινις κινονίας, ο Μαρκς κατάλαβε το αναπόφεφχτο τις ανάπτιξσις του καπιταλιζμύ, που οδιγί στον κομουνιζμό, κε, το κιριότερο, τ' απόδιξσε μόνο πάνο στι βάσι τις πιο ακριβίς, τις πιο λεπτομεριακίς, τις πιο βαθιάς μελέτις αφτίς τις καπιταλιστικίς κινονίας, με τι βοίθια τις πλέριας κατάχτισις, όλο κίνο πύδοκε ι προτινί επιστίμι.

'Ολο κίνο πυ έχι διμιουργιθί απτιν ανθρόπινι κινονία, το επεξσεργάστικε κριτικά, μι αφίνοντας ούτε ενα σιμίο δίχος προσοχί. 'Οτι έχι διμιουργιθί απτιν ανθρόπινι σκέψι, το επεξσεργάστικε, το κριτίκαρε, το εξσέλενξσε στο εργατικό κίνιμα κ' έκανε κίνα τα σιμπεράζματα, που ι άνθροπι ι περιοριζμένι μέσα στα μπουρζουαζικά πλέσια ί σινδεμένι με τις μπουρζουαζικές πρόλιπσες δεν μπόρεσαν να το κάνουν.

Ι ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙ ΚΥΛΤΥΡΑ

Αφτό πρέπι νάχουμε ιπόψι-μας όταν, για παράδιγμα, κουβεντιάζουμε για τιν προλεταριακί κουλτούρα. Δίχος σαφί αντίλιψι, ότι μόνο με τιν ακριβί γνόσι τις κουλτούρας, που διμιουργίθικε απ' όλι τιν ανάπτιξσι τις ανθροπότιτας, ότι μόνο με τιν επεξσεργασία μπορούμε να φτιάξσουμε τιν προλεταριακί κουλτούρα,—δίχος τέτια αντίλιψι δεν μπορούμε να λίσουμε αφτό το πρόβλιμα.

Ι προλεταριακί κουλτούρα δεν ξσεπίδισε απ' άγνοστο μέρος, δεν ίνε φαντασία τον ανθρόπον, που ονομάζουν τον εαφτό-τους ιδικό για τιν προλεταριακί κουλτούρα. Αφτό όλο ίνε πέρα-πέρα ανοισία. Ι προλεταριακί κουλτούρα πρέπι νάνε νομοτελίς ανάπτιξσι κίνον τον αποθεμάτον τις γνόσις, που επεξσεργάστικε ι ανθροπότιτα κάτο απτιν καταπίεσι τις καπιταλιστικίς κινονίας, τις τσιφλικάδικις κινονίας, τις κρατικο-ιπαλιλικίς κινονίας.

'Ολι αφτί ι δρόμι κε τα δρομάκια οδιγούσαν, οδιγούν κε σινεχίζουν να οδιγούν προς τιν προλεταριακί διχτατορία, όπος κ' ι πολιτική ικονομία, ι επεξσεργαζμένι απτον Μαρκς, μας απόδιξσε που πρέπι να τραβίξσι ι ανθρόπινι κινονία, ιπόδιξσε το πέραζμα στον ταξσικό αγόνα, στιν αρχί τις προλεταριακίς επανάστασις.

ΔΕ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΕΤΕ ΑΠΟΣΤΙΘΙΣΙ

'Οταν ακόμε ςιχνά κι' ανάμεςα ςε μερικύς ιπεραςπιςτές τις νέας μόρφοςις, επίθεςες ενάντια ςτο παλιό ςχολιό, ότι το παλιό ςχολιό ίταν ςχολιό αποςτίθιςις, τυς λέμε, ότι πρέπι να πάρυμε ότι καλό ιχε το παλιό ςχολιό.

Δεν πρέπι να πάρυμε απτο παλιό ςχολιό, το πος παραφόρτοναν το μνιμονικό τυ νέυ μ' απεριόριςτο αριθμό γνόςεον πυ κατά $^{9}/_{10}$ ίνε άχριςτες κε κατά $^{1}/_{10}$ ίνε διαςτρεβλομένες, μ' αφτό δε ςιμένι, ότι μπορύμε να περιοριςτύμε με κομυνιςτικά ςιμπεράζματα κε να μάθυμε μόνο κομυνιςτικά ςιθίματα. Μ' αφτά τον κομυνιζμό δεν μπορίς να τον διμιυργιςις. Κομυνιςτίς μπορίς να γίνις μόνο τότες, οπόταν πλυτίςις το μνιμονικό-ςυ με τι γνόςι όλυ κίνυ τυ πλύτυ, πυ επεξεργάςτικε ι ανθροπότιτα.

Δε μας χριάζετε αποςτίθιςι, μα μας χριάζετε ν' αναπτίξυμε κε να τελιοπιίςυμε το μνιμονικό τυ καθενός πυ μαθένι με τι γνόςι τον βαςικόν γεγονότον, γιατί ο κομυνιζμός θα μετατραπί ςε κύφια ταμπέλα, ο κομυνιςτίς θάνε μόνο κύφιος καφχιςιάρις, αν δεν θα ίνε επεξεργαζμένες μέςα ςτι ςινίδιςί-τυ όλες ι παρμένες γνόςες. Πρέπι όχι μόνο να τις καταχτίςετε, μα να τις καταχτίςετε έτςι για να φέρεςτε προς αφτές κριτικά, για να μι παραφορτόνετε το μιαλόςας μ' όλα τ' άχριςτα κυρέλια, αλά κε να το πλυτίςετε με τι γνόςι όλον τον γεγονότον, δίχος τα οπία δεν μπορί να ιπάρξι ςίχρονος μορφομένος άνθροπος.

Αν ο κομυνιςτίς θα ςκεφτότανε να καφχιθί με τον κομυνιζμό πάνο ςτι βάςι τον έτιμον ςιμπεραζμάτον πυ πίρε, μι κάνοντας ςοβαρότατι, διςκολότατι, μεγάλι δυλιά, αν δεν κςεδιάλινε τα γεγονότα, προς τα οπία ίνε ιποχρεομένος να φέρετε κριτικά, — τέτιος κομυνιςτίς θάτανε πολί-πολί αξςιολίπιτος κε τέτια επιπολεότιτα θάταν αποφαςιςτικά καταςτρεφτικί. Αν κςέρο, ότι κςέρο λίγα, θα προςπαθίςο να μάθο πιότερα· μα αν ο άνθροπος θα λέγι, ότι ίνε κομυνιςτίς κι' ότι αφτός δεν χριάζετε να μάθι τίποτα το ςτέρεο, απ' αφτόν δεν μπορί να βγι τιποτας, πυ να μιάζι με κομυνιςτί.

ΣΤΙ ΘΕΣΙ ΤΙΣ ΠΑΛΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΙΣ ΕΚΣΕΤΑΣΙΣ — ΣΙΝΙΔΙΤΙ ΠΙΘΑΡΧΙΑ

Το παλιό σχολιό έβγαζε ιπιρέτες, απαρὲτιτος για τος καπιτα-
λιστές, το παλιό σχολιό αφτος ανθρόπος τις επιστίμις έκανε ανθρό-
πος, πὄπρεπε να γραφον κε να μιλάνε, όπος σιφὲρι στος καπι-
ταλιστές. Αφτό σιμένι πος πρέπι να το κσεκάνομε. Μα αν πρὲπι
να το κσεκάνομε, αν πρὲπι να το καταστρὲψομε,— σιμένι άραγες
ότι δεν πρέπι να πάρομε απ᾽ αφτό όλο κίνο το απαρέτιτο πο ίχε
επισορεφτί απτιν ανθροπὸτιτα για τος ανθρόπος; Σιμένι άραγες
αφτό, ότι δεν πρέπι να μπορύμε να κσεχορίζομε, ότι ίνε απαρέ-
τιτο για τον καπιταλιζμό, κι᾽ ότι ίνε απαρέτιτο για τον κομονιζμό;

Στι θέσι τις παλιάς βάρβαρις εκσάσκισις (μγштра) πο ίτανε
στιν μπορζοαζικί κινονία, παρά τι θέλισι τις πλιοψιφίας, βάζομε
τι σινιδιτί πιθαρχία τον εργατόν κε τον χορικόν πο σινενόνον μαζί
με το μίσος προς τιν παλιά κινονία τιν αποφασιστικότιτα, τιν
ικανὸτιτα κε τιν ετιμότιτα να ενόσον κε να οργανόσον τις δίναμες
γι᾽ αφτό τον αγόνα, έτσι πο απτι θέλισι τον εκατοντάδον εκατομι-
ρίον κσεχοριζμένον, κατακοματιαζμένον, διασκορπιζμένον μέσα σε
τεράστια χόρα να διμιοργίσον ενιέα θέλισι, γιατί χορὶς αφτί τιν ενιέα
θελισι θα τσακιστύμε αναπόφεφχτα. Δίχος αφτί τιν σιμπίκνοσι, δίχος
αφτί τι σινιδιτί πιθαρχία τον εργατόν κε χορικόν ι δολιά-μας ίνε
μάτεα. Δίχος αφτό δε θα μπορέσομε να νικίσομε τος καπιταλιστές
κε τος τσιφλικάδες όλο το κόζμο. Ύτε μπορύμε να στερεόσομε το
θεμέλιο, δίχος να κάνομε λόγο για το ότι πάνο σ᾽ αφτό το θεμέ-
λιο θα χτίσομε νέα, κομονιστικί κινονὶα.

Ακόμι κε σαν αρνιόμαστε το παλιό σχολιό, τρέφοντας ολοκλι-
ροτικά νόμιμο κι᾽ απαρέτιτο μίσος προς αφτό το παλιό σχολιό,
εχτιμόντας τιν ετιμὸτιτα για το χάλαζμα το παλιύ σχολιύ, πρέπι
να καταλάβομε, ότι στι θέσι τις παλιάς μάθισις, τις παλιάς αποστί-
θισις, τις παλιάς βάρβαρις εχγίμνασις πρέπι να βάλομε τιν ικα-
νότιτα να πάρομε όλο το ποσό τον ανθρόπινον γνόσεον κε να τις
πάρομε έτσι πο ο κομονιζμός να μιν ίνε κάτι το μαθιμένο (σπο-
δαζμένο), μα νἄνε κίνο πο τὄχετε σκεφτί, νἄνε κίνα τα σιμπε-
ράζματα πὖνε ανάποφεφχτα απτιν άποψι τις σιμερινὶς μόρφοσις.

ΜΠΡΟΣΤΑ-ΣΑΣ ΣΤΕΚΥΝΤΕ ΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ

Νὰ πος πρέπι να βάλυμε τα βασικά καθίκοντα, ότα λὲμε για το καθίκο να μάθυμε τον κομονιζμό. Για να ςας το κςιγίςο, βάζοντας ταφτόχρονα το ζίτιμα πος να μάθυμε, θα πάρο παράδιγμα πραχτικὸ. 'Ολι κςὲρετε, ότι μπροςτά-μας τόρα ίςτερα απτα πολεμικά καθίκοντα, τα καθίκοντα τις φρύριςις τις διμοκρατίας, ςτὲκυντε τα ικονομικά καθίκοντα.

Κςέρυμε, ότι δεν μπορύμε να χτίςυμε τιν κομυνιςτικί κινονία, αν δεν ανανεόςυμε τι βιομιχανία κε τι γεοργία, μ' ακόμα πρέπι να τις ανανεόςυμε όχι κατά το παλιό. Πρέπι να τις ανανεόςυμε πάνο ςτι ςίχρονι, ςίφονα με τιν τελεφτέα λὲκςι τις επιςτίμις χτιζμένι βάςι. Κςέρετε. ὸτι αφτί ι βάςι ίνε ο ιλεχτριζμός, ότι μόνο τότες πυ θα εφαρμοςτί ι ιλεχτροκίνιςι ολόκλιρις τις χόρας, όλον τον κλὰδον τις βιομιχανίας κε τις γεοργίας, ότα θα καταχτὶςετε αφτό το καθίκο, μόνο τότες θα μπορέςετε να χτίςετε κίνι τιν κομυνιςτικί κινονία, πυ δε θα μπορέςι να χτὶςι ι παλιά γενιά.

Μπροςτὰ-ςας ςτὲκετε το καθίκο τις ικονομικίς αναγένιςις ολόκλιρις τις χόρας, ι αναδιοργάνοςι, ι ανόρθοςι τις γεοργίας κε τις βιομιχανίας πὰνο ςτι ςίχρονι επιςτίμι, τεχνικί, ςτον ιλεχτριζμό.

Θαβμάςια καταλαβένετε, ότι ςτιν ιλεχτροκίνιςι ι αγράματι άνθροπι δεν θα τραβίκςυν. Εδό δε ςόνι μόνο μια απλί γραματοςίνι. Εδό ίνε ανεπάρκετο να καταλαβένυμε τι ίνε ιλεχτριζμός· πρέπι να κςέρυμε πος να τον εφαρμόςυμε τεχνικά ςτι βιομιχανία κε τι γεοργία, κε ςτυς διὰφορυς κλάδυς τις βιομιχανίας κε τις γεοργίας. Αφτό πρέπι να το μάθετε ι ίδιι, αφτό πρέπι να το μάθι όλι ι εργαζόμενι γενιά πυ μεγαλόνι.

Νά το καθίκο πυ ςτέκετε μπροςτά ςτον κάθε ςινιδιτό κομυνιςτὶ, μπροςτά ςτον κάθε νέο πυ θεορί τον εαφτό-τυ κομυνιςτί κε πυ καλά λογαριάζι, ότι μπένοντας ςτιν κομυνιςτικι ὲνοςι τις νεολέας, ανάλαβε το καθίκο να βοιθίςι το κόμα για να χτίςι τον κομονιζμό κε να βοιθίςι ολόκλιρι τι νέα γενιά να διμιυργίςι τιν κομυνιςτικὶ κινονὶα. Πρέπι να καταλάβι, ότι μόνο πάνο ςτι βάςι τις ςίχρονις μόρφοςις μπορί αφτί να το διμιυργίςι κε αν δε θα κατέχι αφτί τι μόρφοςι, ο κομυνιζμός θα παραμίνι μόνο εφχί.

ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΧΤΙΣΥΜΕ ΤΙΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ

Το καθίκο τις προιγόμενις γενιάς ίταν να γκρεμίσι τιν μπουρζουαζία. Τότες το κιριότερο καθίκο ίταν ι κριτικί τις μπορζουαζίας, ι ανάπτιξι μέσα στις μάζες τυ μίσυς προς αφτίνα, ι ανάπτιξι τις τακσικίς σινίδισις, ι ικανότιτα να σιμπικνόσι τις δίναμές-τις.

Μπροστά στι νέα γενιά στέκετε καθίκο πιότερο πολίπλοκο. Δε φτάνι μόνο, ότι πρέπι να ενόσετε όλες-σας τις δίναμες, για να ιποστιρίκσετε τιν εργατο-αγροτικί εκσυσία ενάντια στιν επιδρομί τον καπιταλιστόν. Αφτό πρέπι να το κάνετε, αφτό θαβμάσια το καταλάβατε, αφτό κσεκάθαρα το φαντάζετε κάθε κομονιστίς.

Μ' αφτό ίνε ανεπάρκετο.

Πρέπι να χτίσετε τιν κομονιστικί κινονία. Το πρότο μισό τις δυλιάς σε πολύς κλάδυς έχι γίνι. Το παλιό καταστράφικε, όπος κ' έπρεπε να το καταστρέπσυμε, αποτελί σορό ερίπια, όπος κ' έπρεπε να το μετατρέπσυμε σ' ένα σορό ερίπια. Κσεκαθαρίστικε το έδαφος κε πάνο σ' αφτό το έδαφος ι νέα κομονιστικί γενιά πρέπι να χτίσι τιν κομονιστικί κινονία.

Μπροστά-σας βρίσκετε το καθίκο τυ χτίσιμυ, κι' αφτό μπορίτε να το λίσετε, μόνο σαν καταχτίσετε όλες τις σίχρονες γνόσες, αν ίστε ικανί να μετατρέπσετε τον κομονιζμό απτις έτιμες, μαθιμένες φόρμυλες, σιμβυλές, ρετσέτες, διάτακσες, προγράματα σε κίνο το ζοντανό πυε νόνι τιν άμεσί-σας δυλιά, να μετατρέπσετε τον κομονιζμό σε καθοδίγισι για τιν πραχτικί-σας δυλιά.

Νά το καθίκο-σας, απτο οπίο πρέπι να καθοδιγιέστε στο ζίτιμα το σχιματιζμό, τις διαπεδαγόγισις, τις ανόδυ ολόκλιρις τις νέας γενιάς. Πρέπι νάστε ι πρότι χτίστες τις κομονιστικίς κινονίας ανάμεσα στα εκατομίρια τον χτιστόν, πυ πρέπι νάνε κάθε νέο πεδί, κάθε νέο κορίτσι.

Δίχος τιν προσέλκισι ολόκλιρις τις μάζας τις εργατικίς κε τις αγροτικίς νεολέας σ' αφτό το χτίσιμο τυ κομονιζμό, τιν κομονιστικί κινονία δε θα τι χτίσετε.

Ι ΙΘΙΚΙ-ΜΑΣ ΙΝΕ ΙΠΟΤΑΓΜΕΝΙ ΣΤΑ ΣΙΦΕΡΟΝΤΑ ΤΥ ΤΑΚΣΙΚΥ ΑΓΟΝΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

Εδό, φισικά, τραβό προς το ζίτιμα πος πρέπι να μάθυμε τον κομονιζμό, πιά πρέπι νάνε ι ιδιομορφια τυ φέρσιμύ-μας.

Εδό θα σταματίσο προτ' απ' όλα στο ζίτιμα για τιν κομονιστικί ιθική.

Πρέπι να διαπεδαγογίςετε από ςας κομονιςτές. Το καθίκο τις ένοςις τις νεολέας ίνε να βάλι τιν πραχτικί-τις δράςι έτςι, όςτε, ςα μαθένι, οργανόνετε, ςιμπικνόνετε, παλέβι—αφτί ι νεολέα να διαπεδαγογίςι τον εαφτό-τις κι' όλυς εκίνυς, πυ τι θεορύνε ςαν αρχιγό, να διαπεδαγογίςι κομονιςτές. Πρέπι όλι ι δυλιά για τιν ανατροφί, τι μόρφοςι κε τι διδαςκαλία τις ςίχρονις νεολέας νάνε διαπεδαγόγιςι με κομονιςτικί ιθικί.

Μα ιπάρχι τάχατες κομονιςτικί ιθικί; Ιπάρχι άραγες κομονιςτικί ιθικότιτα;

Βέβεα ιπάρχι. Συχνά φαντάζοντε το ζίτιμα έτςι, ότι εμίς δεν έχυμε δικιά-μας ιθικί, κε πολί ςιχνά ι μπυρζυαζία μας κατιγορί, ότι εμίς ι κομονιςτές αρνιύμαςτε κάθε ιθικί. Αφτό ίνε ένας τρόπος για να μπερδέβυν τα πράματα, να ρίχνυν ςτάχτι ςτα μάτια τον εργατόν κε χορικόν.

Σε πιά ένια αρνιόμαςτε τιν ιθικί, αρνιόμαςτε τιν ιθικότιτα; Στιν ένια, πυ τιν κίριτε ι μπυρζυαζία, πυ έβγαζε αφτί τιν ιθικί απτο θέλιμα τυ θεύ. Σχετικά μ' αφτό βέβεα λέμε, ότι το θεό δεν τον πιςτέβυμε, κε πολί καλά κςέρυμε, ότι απτο όνομα τυ θεύ μιλύςαν ι παπάδες, μιλύςαν ι τςιφλικάδες, μιλύςε ι μπυρζυαζία για να ιποςτιρίζυν τα εκμεταλεφτικά-τυς ςιφέροντα. Ή αντίς να βγάζυν αφτί τιν ιθικί απτο θέλιμα τις ιθικότιτας, απτο θέλιμα τυ θεύ, τιν έβγαζαν απτις ιδεαλιςτικές κε μιςο-ιδεαλιςτικές φράςες, πυ πάντα έφταναν ςτο ςιμπέραςμα πυ πολί μιάζι με το θέλιμα τυ θεύ.

Αρνιόμαςτε κάθε τέτια ιθικότιτα πύνε παρμένι απτιν εκςοανθρόπινι, εκςοτακςικί ένια. Λέγυμε, ότι αφτί ίνε κςεγέλαςμα, ότι ίνε απάτι κε παραγέμιςμα τυ μιαλύ τον εργατόν κε χορικόν για τα ςιφέροντα τον τςιφλικάδον κε τον καπιταλιςτόν.

Λέμε, ότι ι ιθικότιτα-μας ίνε ιποταγμένι ολοκλιροτικά ςτα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνα τυ προλεταριάτυ. Ι ιθικότιτά-μας βγένι απτα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνατυ προλεταριάτυ. Ι παλιά κινονία ίταν βαςιςμένι πάνο ςτιν καταπίεςι όλον τον εργατόν κε χορικόν απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές. Ίταν ανάνκι να τιν νκρεμίςυμε, έπρεπε να τυς ρίκςυμε, μα γιαφτό έπρεπε να διμιυργίςυμε τιν ένοςι. Τέτια ένοςι ο θεύλις δεν μπορί να τι διμιυργίςι. Τέτια ένοςι μπορύςαν να τι διμιυργίςυν μόνο ι φάμπρικες τα εργοςτάςια, μόνο το προλεταριάτο το μαθιμένο, το κςιπνιμένο απτον παλιό λίθαργο. Μόνο τότες, πυ αφτί ι τάκςι ςχιματίςτικε, τότες διμιυργίθικε μαζικό κίνιμα, πυ οδίγιςε ς' ότι βλέπυμε ςίμερα,—ςτι νίκι τις προλεταριακίς επανάςταςις ςε μια απτις πιο αδίνατες χόρες, πυ εδό κε τρία χρόνια ιπεραςπίζετε απτιν πίεςι τις μπυρζυαζίας όλυ τυ κόςμυ.

Κε βλέπυμε πος ι προλεταριακί επανάσταςι αναπτίςετε ς' όλο τον κόζμο. Μιλάμε τόρα πάνο στι βάςι τις πίρας, ότι, μόνο το προλεταριάτο μπορύςε να διμιυργίςι τέτια ςιμπικνομένι δίναμι, πυ τιν ακολυθί ι καταχοματιαζμένι, διαςκορπιζμένι αγροτιά, πυ κρατίθικε κάτο απ' όλες τις πίεςες τον εκμεταλεφτόν. Μόνο αφτί ι τάκςι μπορί να βοιθίςι τις εργαζόμενες μάζες να ενοθύν, να ςιμπικνοθύν κε τέλιοτικά να ιπεραςπίςυν, τελιοτικά να στερεόςυν τιν κομυνιςτική κινονία, τελιοτικά να τι χτίςυν.

Νά γιατί λέμε: για μας ι ιθικότιτα, πύνε παρμένι έκςο απ' τιν ανθρόπινι κινονία, δεν ιπάρχι. Αφτό ίνε απάτι. Για μας ι ιθικότιτα ίνε ιποταγμένι στα ςιφέροντα τυ τακςικύ αγόνα τυ προλεταριάτυ.

Ο ΤΑΚΣΙΚΟΣ ΑΓΟΝΑΣ ΣΙΝΕΧΙΖΕΤΕ

Μα τί ίνε αφτός ο τακςικός αγόνας; Ίνε — να νκρεμίςυμε τον τςάρο, να νκρεμίςυμε τυς καπιταλιςτές, να εκςαφανίςυμε τιν τάκςι τον καπιταλιςτόν.

Μα τί ίνε τάκςες γενικά; Ίνε κίνο πυ επιτρέπι στο ένα μέρος τις κινονίας να κάνι δικί-τυ τι δυλιά τον άλον.

Αν ένα μέρος τις κινονίας κάνι δικιά-τυ όλι τι γι, έχυμε τάκςι τον τςιφλικάδον κε τον χορικόν.

Αν ένα κομάτι τις κινονίας έχι φάμπρικες κι' εργοςτάςια, έχι μετοχές κε κεφάλεα, κε το άλο δυλέβι ς' αφτές τις φάμπρικες — έχυμε τάκςι τον καπιταλιςτόν κε τον προλετάριον.

Δεν ίταν δίςκολο να διόκςυμε τον τςάρο — γι' αφτό χριάςτικαν μόνο λίγες μέρες. Δεν ίταν πολί δίςκολο να διόκςυμε τυς τςιφλικάδες — αφτο μπορύςαμε να το κάνυμε ςε μερικύς μίνες, δεν ίνε κε πολί δίςκολο να διόκςυμε κε τυς καπιταλιςτές.

Μα να εκςαφανίςυμε τις τάκςες ίνε αςίνκριτα διςκολότερο, — ακόμι όλο κε παραμένι το κςεχόριζμα ς' εργάτες κε χορικύς.

Αν ο χορικός κάθετε ςε κςεχοριςτό κομάτι γις κε κάνι δικό-τυ περίςιο πςομί, δλδ. πςομί πυ δε χριάζετε ύτε ς' αφτόν ύτε στα ζόα-τυ, κι' όλι ι άλι μένυν δίχος πςομί, τότες ο χορικός μετατρέπετε πια ς' εκμεταλεφτί. Όςο πιότερο πςομί αφίνι για τον εαφτό-τυ, τόςο τυ ςιφέρι, κ' ι άλι ας πινάνε: «όςο πιότερο πινάνε, τόςο πιο ακριβά θα πυλίςο το πςομί».

Πρέπι όλι να δολέβον με γενικό πλάνο πάνο ςτιν κινί γι,
ςτις κινές φάμπρικες κι' εργοςτάςια κε με γενικό κανονιζμό. 'Εφκο-
λα μπορύμε αφτό να το κάνυμε; Βλέπετε, πος εδό δεν μπορύμε νά-
χυμε τέτια έφκολι λίςι, όπος όταν διόχνυμε τον τςάρο, τυς τςι-
φλικάδες κε τυς καπιταλιςτές. Εδό πρέπι το προλεταριάτο να
κςαναδιαπεδαγογίςι, να κςαναδιδάκςι ένα μέρος τις αγροτιάς, να τραβίκςι ςτο πλεβρό-τις κίνυς, πύνε αγρότες εργαζόμενι, να εκμιδενίςι
τιν αντίςταςι κίνον τον χορικόν, πύνε πλύςιι κε ζυν πάνο ςτιν
πίνα τον άλον.

Σιμένι, ότι το καθίκο τυ αγόνα τυ προλεταριάτυ ακόμι δεν
τέλιοςε, με το νκρέμιζμα τυ τςάρυ, το διόκςιμο τον τςιφλικάδον
κε τον καπιταλιςτον· για να τελιόςυμε αφτό το καθίκο, χριάζετε
να βάλυμε μπροςτά-μας καθίκο τέτιας κατάςταςις, πυ ονομάζετε
διχτατορία τυ προλεταριάτυ.

Ο ταχςικός αγόνας ςινεχίζετε, άλακςε μόνο τις φόρμες. Αφτός
ο ταχςικός αγόνας τυ προλεταριάτυ ίνε για να μι μπορέςυν να
γιρίςυν ι παλιί εκμεταλεφτές, ι κατακοματιαζμένι μάζα τις αμόρ-
φοτις αγροτιάς να ενοθί ςε μια ένοςι. Ο ταχςικός αγόνας ςινεχί-
ζετε κε το καθίκο-μας ίνε να ιποτάκςυμε όλα τα ςιφέροντα ς'
αφτό τον αγόνα.

Κι' εμίς τιν ιθικί-μας τιν κομυνιςτικί τιν ιποτάςυμε ς' αφτό το
καθίκο. Λέμε: ιθικί—ίνε κίνο πυ εκςιπιρετί το νκρέμιζμα τις πα-
λιάς εκμεταλεφτικίς κινονίας κε τιν ένοςι όλον τον εργαζομένον
γίρο ςτο προλεταριάτο, πυ διμιυργί τι νέα κινονία τον κομυνιςτόν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΥΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΦΤΕΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΙΚΡΙ ΙΔΙΟΧΤΙΣΙΑ

Ι κομυνιςτικί ιθικί ίνε ι ιθικί, πυ εκςιπιρετί αφτό τον αγόνα,
πυ ενόνι τυς εργαζόμενυς ενάντια ςε κάθε εκμετάλεπςι, ενάντια
ςε κάθε μικρί ιδιοχτιςία, γιατί ι μικρί ιδιοχτιςία δίνι ςτα χέρια ενός
προςόπυ, κίνο πυ διμιυργίθικε απ' τι δυλιά ολόκλιρις τις κινονίας.

Ι γι θεορίτε ςε μας γενικί ιδιοχτιςία. Μ' αν απ' αφτί τι γε-
νικί ιδιοχτιςία θα πάρο για τον εαφτό-μυ οριζμένο κομάτι, καλιεργό
ς' αφτό διο φορές πιότερο ςιτάρι, απ' ότι μυ χριάζετε, κε το
περίςιο ψομί το κάνο ςπεκυλιάτςια; Σκέφτομε, όςο πιότερι νιςτικι
ιπάρχυν, τόςο ακριβότερα θα πλιρόςυν. 'Αραγες τότες φέρνυμε ςαν
κομυνιςτίς;

Όχι σαν εκμεταλεφτίς, σαν ιδιοχτίτις. Ενάντια σ' αφτά πρέπι να διεξάγουμε αγόνα.

Αν αφτά τα αφίσουμε έτσι, τότες όλι ι δουλιά θα κιλίσι πίσο, στιν εξουσία τον καπιταλιστόν, στιν εξουσία τις μπουρζουαζίας, όπος αφτό σινέβικε, όχι μια φορά, στις προιγούμενες επανάστασες. Κε για να μιν αφίσουμε να ξαναρθόν στιν εξουσία ι καπιταλιστές κ' ι μπουρζουαζία, γι' αφτό χριάζετε να μιν επιτρέπουμε τα παρζάλικια, γι' αφτό χριάζετε να μιν κερδίζουν τα ξεχοριστά πρόσοπα για λογαριαζμό τον άλον, γι' αφτό χριάζετε όλι ι εργαζόμενι να σιμπικνοθόν με το προλεταριάτο κε να διμιουργίσουν τιν κομουνιστικί κινονία. Αφτό ίνε ι κιριότερι ιδιότιτα, κίνο που αποτελί το βασικό καθίκο τις ένοσις κε τις οργάνοσις τις κομουνιστικίς νεολέας.

Ι παλιά κινονία ίταν βασιζμένι πάνο σε τέτιες αρχές: ίτε εσί λιστέβις τον άλον, ί ο άλος σε λιστέβι ίτε εσί δουλέβις για τον άλο, ίτε αφτός δουλέβι για σένα, ίτε ίσε δουλοχτίμονας, ίτε ίσε δούλος. Κι' ενοίτε, ότι ι άνθροπι, που ανατράφικαν μέσα σ' αφτί τιν κινονία, μπορούμε να πούμε, ότι απτο γάλα τις μάνας-τους πέρνουν τιν πσιχολογία, το σινίθιο, τιν αντίλιπσι — ίτε δουλοχτίμονας, ίτε δούλος, ίτε μικρο-ιδιοχτίτις, μικρο-ιπάλιλος, μικρο-τσινόβνικος, ιντελιγέντις, με μια λέξι άνθροπος που μόνο φροντίζι νάχι το δικό-του, μα για τον άλο δεν ίνε δουλιά δικί-του.

Αν ίμε νικοκίρις σ' αφτό το κομάτι τις γις, δε με νιάζι για τον άλο· αν ο άλος θα πινά, τόσο το καλίτερο: πιο ακριβά θα πουλίσο το πσομί-μου. Αν έχο τι θεσούλα-μου σα γιατρός, σαν ιντζινιέρος, δάσκαλος, ιπάλιλος, τότες δεν ίνε δουλιά δικιά-μου να σκεφτό για τον άλο.

Μπορί αν σιμορφοθό, αν κάνο τα θελίματα εκίνον που έχουν τιν εξουσία να διαφιλάξο τι θεσούλα-μου, ακόμι μάλιστα μπορό ν' αναδίχτό να γίνο κε μπουρζουά. Τέτια πσιχολογία κε τέτιες διάθεσες δεν μπορί νάχι ο κομουνιστίς.

Όταν ι εργάτες κ' ι χορικί απόδιξαν, ότι μπορούμε με τι δίναμί-μας να κρατιθούμε κε να διμιουργίσουμε τι νέα κινονία, νά εδό άρχισε κιόλας ι νέα, κομουνιστικί ανατροφί — ι ανατροφί στον αγόνα ενάντια στους εκμεταλεφτές, ι ανατροφί σε σιμαχία με το προλεταριάτο, ενάντια στους εγοιστές κε τους μικρούς ιδιοχτίτες, ενάντια σε κίνι τιν πσιχολογία κε κίνα τα σινίθια, που λένε: προσπαθό για το κέρδος-μου, κε για τον άλο δεν ίνε δουλιά δικιά-μου.

ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙΤΕ Ο ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ

Νά πυ βρίςκετε ι απάντιςι ςτο ρότιμα, πός πρέπι να μάθι τον κομονιζμό ι νέα γενιά πυ μεγαλόνι.

Μπορί να μάθι τον κομονιζμό, μόνο ςα ςινδέι κάθε βίμα τις διδαςκαλίας-τις, τις διαπεδαγόγιςις κε τις μόρφοςις με τον αδιάκοπο αγόνα τον προλετάριον κε τον εργαζομένον ενάντια ςτιν παλιά εκμεταλεφτικί κινονία.

'Οταν μας μιλάν για τιν ιθικί, λέμε: για τον κομονιςτί ι ιθικί βρίςκετε ολόκλιρι ς' αφτί τι ςιμπικνομένι, τιν πιθαρχία τις αλιλενκιις κε ςτο ςινιδιτό μαζικό αγόνα ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές.

Στιν εόνια ιθικί δεν πιςτέβυμε, κε τιν απάτι τον κάθε λογίο παραμυθιόν για τιν ιθικί, τιν κςεςκεπάζομε.

Ι ιθικί χριςιμέβι ςτιν ανθρόπινι κινονία για να ςικοθί πιο ψιλά, για να γλιτόςι απτιν εκμετάλεψςι τις δυλιάς.

Για να πραγματοπιιθί αφτό, χριάζετε κίνι ι γενιά τις νεολέας, πυ άρχιςε να μεταβάλετε ςε ςινιδιτύς ανθρόπυς μέςα ςτο περιβάλο τυ πιθαρχικύ πιζματικύ αγόνα με τιν μπυρζυαζία. Σ' αφτό τον αγόνα ι νεολέα διαπεδαγογί πραγματικύς κομονιςτές, ς' αφτό τον αγόνα πρέπι να ιποτάκςι κε να ςιδέςι μαζί-τυ κάθε βίμα ςτι μάθιςί-τις, τι μόρφοςι κε τι διαπεδαγόγιςι. Ι διαπεδαγόγιςι τις κομονιςτικίς νεολέας πρέπι να ίνε όχι ςτο ότι τις προςφέρυν κάθε λογιό γλικύς λόγυς κε κανόνες για τιν ιθικί. Σ' αφτό δε βρίςκετε ι ανατροφί.

'Οταν ι άνθροπι βλέπυν, πος ι πατέρες-τυς κ' ι μανάδες-τυς ζυν κάτο απτιν καταπίεςι τον τςιφλικάδον κε καπιταλιςτόν, όταν ι ίδιι πέρνυν μέρος ςε τύτα τα βάςανα, πυ κςεςπάν πάνο ςε κίνυς πυ αρχίζυν τον αγόνα ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές, όταν βλέπυν τι θίματα κοςτίζι ι ςινέχιςι αφτύ τυ αγόνα, για να κρατιθύν ι κατάχτιςες, τί λιςαζμένος οχτρός ίνε ο τςιφλικάς κι' ο καπιταλιςτίς, — τότες αφτί ι άνθροπι διαπεδαγογύντε μέςα ς' αφτό το περιβάλο κομονιςτές.

Στι βάςι τις κομονιςτικίς ιθικίς βρίςκετε ο αγόνας για το δινάμομα κε τι ςιντέλεςι τυ κομονιζμύ.

Νά τι ίνε ι βάςι τις κομονιςτικίς διαπεδαγόγιςις, τις μόρφοςις κε τις μάθιςις. Νά πια ίνε ι απάντιςι ςτο ρότιμα, πος πρέπι να μάθυμε τον κομονιζμό.

ΤΙ ΛΟΓΙΟ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ Ι ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΕΝΟΣΙ ΤΙΣ ΝΕΟΛΕΑΣ

Δε θα πιςτὲβαμε ςτι μάθιςι, ςτι διαπεδαγόγιςι κε τι μόρφοςι αν ίταν κλιζμένι μονάχα μέςα ςτο ςχολιό κι᾽ απομακριζμένι απτι θιελόδικι ζοί. Εφ᾽ όςο ι εργάτες κ᾽ ι χοριάτες καταπιέζοντε ακόμι απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές, εφ᾽ όςο τα ςχολιά παραμένυν ςτα χέρια τον τςιφλικάδον κε τον καπιταλιςτόν, ι γενιά τις νεολέας παραμὲνι ςτραβί κι᾽ αμόρφοτι.

Μα το ςχολιό-μας πρὲπι να δίνι ςτι νεολέα τις βάςες τον γνόςεον, να δίνι τιν ικανότιτα να επεξεργάζετε ι ίδια τις κομονιςτικές ιδέες, πρέπι να κάνι απ᾽ αφτὶ μορφομένυς ανθρόπυς. Πρέπ ςτο διάςτιμα πυ ι άνθροπι μαθένυν εκί, να κάνι απ᾽ αφτύς ςιμέτοχυς τυ αγόνα για τιν απελεφτέροςι απτυς εκμεταλεφτὲς.

Ι ένοςι τις κομονιςτικίς νεολέας τότες μόνο θα ίνε αντάξια να φέρι το όνομά-τις, ότι ίνε ένοςι τις κομονιςτικίς νέας γενιάς, αν κάθε βίμα τις μάθιςίς-τις, τις διαπεδαγόγιςις κε τις μόρφοςίς-τις θα το ςινδέι με τι ςιμετοχί ςτο γενικό αγόνα όλον τον εργαζομένον ενάντια τυς εκμεταλεφτές, γιατί θαβμάςια ξέρετε ότι εφ᾽ όςο ι Ροςία παραμένι ι μοναδικί εργατικὶ ρεςπύμπλικα, κε ς᾽ όλο τον άλο κόζμο ιπάρχυν ι παλιί μπυρζυαζικί θεζμὶ, ίμαςτε πιο αδίνατι απ᾽ αφτύς, ότι κάθε φορά μας απιλί νέα πίεςι, ότι μόνο αν μάθυμε νάμαςτε ενομένι κε μονόλιθι, θα νικίςυμε ςτον πιο πέρα αγόνα κε, διναμομένι, θα γίνυμε πραγματικά ανίκιτι. Ἔτςι το νάνε κανένας κομυνιςτίς,—ςιμένι να οργανόνι κε να ενόνι ολόκλιρι τι γενιά πυ μεγαλόνι, να δίνι το παράδιγμα τις διαπεδαγόγιςις κε τις πιθαρχίας ς᾽ αφτό τον αγόνα. Τότες θα μπορὲςετε ν᾽ αρχίςετε κε ν᾽ αποτελιόςετε το χτίςιμο τις κομυνιςτικίς κινονίας.

ΤΙ ΙΝΕ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ

Για να γίνι ς᾽ όλυς πιο φανερό θα φέρο παράδιγμα. Ονομάζυμε τον εαφτό-μας κομυνιςτὲς.

Τί ίνε κομυνιςτις.

Κομυνιςτίς — ίνε λέξι λατινικὶ. Κομυνιςτίς — ὶνε απτι λὲξι «κινός». Κομυνιςτικί κινονία—ςιμένι όλα κινά: γι, φάμπρικες, γενικί δυλιά — νά τι ίνε κομυνιζμός.

Μπορί ι δυλιά νάνε κινί, αν ο καθένας δυλέβι στο νικοκιριό-τυ σε κσεχοριστό κομάτι; Μονομιάς κινί δυλιά δεν μπορίς να διμιυργίσις. Αφτό δεν πέφτι απτον υρανό. Αφτό πρέπι να το κερδίσυμε, να κοπιάσυμε, να το διμιυργίσυμε. Αφτό διμιυργίτε στιν πορία τυ αγόνα. Εδό δεν έχυμε να κάνυμε με παλιό βιβλίο — στο βιβλίο κανένας δε θα πίστεβε. Εδό έχυμε να κάνυμε με τι δικιά-μας πίρα τις ζοίς.

'Οταν ο Κολτσάκ κε ο Ντενίκιν ερχόντανε απτι Σιβιρία κε το νότο, ι χοριάτες ίταν στο πλεβρό-τυς. Ι μπολσεβίκι δεν τυς άρεζαν, γιατί ι μπολσεβίκι πέρνυν το ψομί με σταθερί τιμί. Μα όταν ι χοριάτες δοκίμασαν στι Σιβιρία κε στιν Υκρανία τιν εκσυσία τυ Κολτσάκ κε τυ Ντενίκιν, κατάλαβαν πος ο χοριάτις δεν έχι τί να διαλέκσι: ί να τραβίκσις προς τον καπιταλιστι κε να σε παραδόσι σα δύλο στον τσιφλικά ί να πάς με τον εργάτι, πυ, αλίθια ποτάμια με γάλα κι' ακρογιάλια με κισέλ δεν ιπόσχετε, πυ απετί από σένα σιδερένια πιθαρχία κε σταθερότιτα στο σκλιρό αγόνα, μα πυ σε βγάζι απτι σκλαβιά τυ καπιταλιστί κε τυ τσιφλικά.

'Οταν ακόμι κ' ι αμόρφοτι χοριάτες το κατάλαβαν κε το ίδαν με τι δικιά-τυς πίρα, τότες έγιναν σινιδιτί, οπαδί τυ κομυνιζμύ πυ πέρασαν σκλιρό σχολιό. Κε τέτια πίρα πρέπι να βάλι στι βάσι όλις τις δυλιάς-τις ι ένοσι τις κομυνιστικίς νεολέας.

Απάντισα στα ροτίματα, τι πρέπι να μάθυμε, τι μας χριάζετε να πάρυμε απτο παλιό σχολιό, απτιν παλιά επιστίμι. Θα προσπαθίσο ν' απαντίσο κε στο ρότιμα, πος πρέπι να το μάθυμε σινδέοντας μόνο αναπόσπαστα κάθε βίμα τις δυλιάς στο σχολιό, κάθε βίμα τις ανατροφίς, τις μόρφοσις κε τις μάθισις με τον αγόνα όλον τον εργαζόμενον ενάντια στυς εκμεταλεφτές.

ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ ΥΝΤΑΡΝΙΚΙ ΓΡΥΠΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΥΛΙΑ

Με μερικά παραδίγματα, παρμένα απτιν πίρα τις δυλιάς τις μιας ί τις άλις οργάνοσις τις νεολέας, θα σας αποδίκσο ολοφάνερα πος πρέπι να γίνι αφτί ι ανατροφί τυ κομυνιζμύ.

'Ολι λένε για το λικβιντάριζμα τις αγραματοσίνις. Κσέρετε, ότι σε χόρα αγράματι δεν μπορύμε να χτίσυμε τιν κομυνιστικί κινονία. Δε σόνι να διατάκσι ι σοβιετικί εκσυσία, ί το κόμα να δόσι οριζμένο σίθιμα, ί να ριχτί οριζμένο κομάτι απτυς καλίτερυς εργάτες σ' αφτί τι δυλιά. Γιαφτό χριάζετε να καταπιαστί ι ίδια ι νέα γενιά μ' αφτί τι δυλιά.

Ο κομουνιζμός ϐρίςκετε, ςτ' ότι κίνι ι νεολέα. κίνα τ' αγόρια κε τα κορίτςια πΰνε ςτιν ένοςι τις νεολέας, να πουν: αφτό ίνε δικιά μας δυλιά, ενονόμαςτε κε θα πάμες το χοριό, για να λικϐιντάρουμε τιν αγραματοςίνι, έτςι που ι γενιά-μας που μεγαλόνι, να μιν έχι αγράματους. Τίνουμε ςτο νάνε αφιερομένι ς' αφτί τι δυλιὰ ι αφτενέργια τις νεολέας που μεγαλόνι.

Κςέρετε, ότι δεν μπορούμε γρίγορα να μετατρέπςουμε τι Ροςία από αμόρφοτι, αγράματι χόρα ςε γραματιζμὲνι, μα αν ς' αφτί τι δυλιά καταπιαςτί ι ένοςι τις νεολέας, αν όλι ι νεολέα θα δυλέϐι για οφέλια όλον, τότες αφτί ι ένοςι, που ενόνι 400.000 αγόρια κε κορίτςια, έχι το δικέομα να ονομάζετε ένοςι τις κομουνιςτικίς νεολέας.

Το καθικο τις ένοςις ίνε ακόμι, καταχτόντας τύτες ί τις άλες γνόςες, να ϐοιθίςι κίνι τι νεολέα που μοναχί-τις δεν μπορί ν' απελεφτερουθί απτο ςκοτάδι τις αγραματοςίνις.

Νάςτε μέλι τις κομουνιςτικὶς ένοςις τις νεολέας — ςιμένι να δυλὲϐετε έτςι, όςτε να δίνετε τι δυλιά-ςας, τις δίναμές-ςας για τι γενικί ιπόθεςι. Νά αφτί ίνε ι κομουνιςτικί ανατροφί. Μόνο μέςα ςε τέτια δυλιά μεταϐάλετε ο νέος ί το κορίτςι ςε πραγματικό κομουνιςτί. Μόνο ς' αφτί τιν περίπτοςι, αν μ' αφτί τι δυλιά μπορέςουν νάχουν πραχτικὲς επιτιχίες, γίνουντε κομουνιςτὲς.

Για παράδιγμα πάρτε τι δυλιά ςτα περιϐόλια πΰνε έκςο απτις πόλες. Αφτό ίνε ένα απτα καθίκοντα τις ένοςις τις κομουνιςτικίς νεολέας. Ο λαός πινά, ςτις φάμπρικες κε τα εργοςτάςια— πινάνε. Για να ςοθούμε απτιν πίναν πρέπι ν' αναπτίκςουμε τα περιϐόλια, μα ι καλιέργια γίνετε κατά το παλιό.

Κε νά χριάζετε, τα πιο ςινιδιτά ςτιχία να καταπιαςτύν με τι δυλιά, κε τότες θα δίτε, ότι τα περιϐόλια θα μεγαλόςουν, ι εχταςί-τους θα πλατίνι, τα αποτελέζματα θα καλιτερέπςουν. Σ' αφτι τιν ιπόθεςι ι ένοςι τις κομουνιςτικίς νεολέας πρέπι να πέρνι δραςτιριο μέρος. Κάθε ένοςι ί κάθε πιρίνας τις ένοςις πρέπι να θεορύν αφτί τι δυλιά δικιά-τους δυλιά.

Ι ένοςι τις κομουνιςτικίς νεολέας πρέπι νάνε ουντὰρνικι γρύπα, που ςε κάθε δυλιά ϐοιθά, δίχνι τιν προτοϐυλία-τις, τιν αρχίτις. Ι ένοςι πρέπι νάνε τέτια, όςτε ο κάθε εργάτις να ϐλέπι μέςα ς' αφτί ανθρόπους, που τι διδαςκαλία-τους, ίςος, να μιν τιν καταλαϐένι, που τι διδαςκαλία-τους αμέςος, ίςος, κε να μιν τιν πιςτέπςι, μα που ςτι ζοντανί δυλιά-τους ςτι δράςι-τους θάϐλεπε ὸτι ὶνε πραγματικά κίνι ι άνθροπι, που του δίχνουν το ςοςτό δρόμο.

Ι ΔΥΛΙΑ ΠΡΕΠΙ ΝΑΝΕ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΙ ΔΥΛΙΑ

Αν ι ένοςι τις κομονιςτικίς νεολέας ς' όλυς τυς κλάδυς δεν μπορέςι να στρόςι τι δυλιά-τις έτςι, αφτό ςιμένι ότι αποπλανιέτε ςτον παλιό μπυρζυαζικό δρόμο.

Τι διαπεδαγόγιςί-μας πρέπι να τιν ενόνυμε με τον αγόνα τον εργαζομένον ενάντια ςτυς εκμεταλεφτές για να βοιθύμε τυς πρότυς να λίνυν κίνα τα καθίκοντα, πυ βγένυν απτι διδαςκαλία τυ κομονιζμύ.

Τα μέλι τις ένοςις πρέπι το καθένα το λέφτερό-τυ κερό να τον μεταχιρίζετε για να καλιτερέπςι το περιβόλι ί να οργανόςι ςε κάπια φάμπρικα ί εργοςτάςιο τι διδαςκαλία τις νεολέας κ. τ. λ.

Θέλυμε τι Ροςία από χόρα ελεινί κε φτοχί να τι μετατρέπςυμε ςε χόρα πλύςια. Κε πρέπι ι ένοςι τις κομονιςτικίς νεολέας τι μόρφοςί-τις, τι μάθιςί-τις κε τι διαπεδαγόγιςί-τις να τιν ςινετι νόνι με τι δυλιά τον εργατόν κε τις αγροτιάς, να μι κλίετε ςτα ςκολιά-τις κε να μιν περιορίζετε μόνο ςτο διάβαζμα κομονιςτικόν βιβλίον κε μπροςύρον.

Μόνο ςτι δυλιά μαζί με τυς εργάτες κε τυς χοριάτες μπορύμε να γίνυμε πραγματικί κομονιςτές.

Κε πρέπι όλι να διύν, ότι ο καθένας πυ μπένι ςτιν ένοςι τις νεολέας ίνε γραματιζμένος κε ςινάμα κςέρι κε δυλέβι. Όταν όλι διύν, πος διόκςαμε απτο παλιό ςκολιό τιν παλιά βάρβαρι εκςάςκιςι κε τιν αντικαταςτίςαμε με τι ςινιδιτί πιθαρχία, πος ο κάθε νέος πάι να πάρι μέρος ςτο ςυμπότνικο, πος χριςιμοπιύν καθε νικοκιριό κοντά ςτιν πόλι για να βοιθίςυν τον πλιθιζμό, — ο κόζμος θα κιτάζι ςτι δυλιά όχι έτςι όπος τιν κιταζε πρότα.

Το καθίκο τις ένοςις τις κομονιςτικίς νεολέας ίνε να οργανόςι ςτο χοριό ί ςτι ςινικία-τις βοίθια ςε τέτιο ζίτιμα, — πέρνο μικρό παράδιγμα, — όπος ίνε ι εκςαςφάλιςι τις καθαριότιτας ί το μίραζμα τις τροφίς.

Πός γινότανε αφτό ςτιν καπιταλιςτικί παλιά κινονία;

Ο καθένας δύλεβε μόνο για τον εαφτό-τυ, κε κανένας δεν κίταζε, ιπάρχυν άραγες εδό γέρι ί άροςτι, ί όλο το νικοκιριό πέφτι ςτυς όμυς τις γινέκας, πυ γι' αφτό βρίςκετε ςε κατάςταςι καταπιεζομένις, κε ιποδυλομένις.

Πιος πρέπι να παλέψι ενάντια ς' αφτό; Ι ένοςες τις νεολέας, πυ πρέπι να πυν: Εμίς θα το κςαναφτιάςυμε, θα οργανόνυμε τάγματα νέον, πυ θα βοιθάνε ςτιν εκςαςφάλιςι τις καθαριότιτας ί ςτο μίραζμα τις τροφίς, γιρνόντας ςιςτιματικά ςτα ςπίτια, πυ θα δυλέβυν οργανομὲνα για όφελος ολόκλιρις τις κινονίας, μιράζοντας ςοςτά τις δίναμες κε δίχνοντας, ότι ι δυλιά πρέπι νἄνε οργανομὲνι δυλιά.

ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΑΝΙΚΙ ΣΤΙ ΝΕΟΛΕΑ

Κίνι ι γενιά, πυ ι αντιπρὸςοπί-τις ίνε τόρα 50 χρονόν, δεν μπορί να λογαριάζι, ότι θα δι τιν κομυνιςτικί κινονία. Ος τα τότες αφτί ι γενιά θα πεθάνι.

Μα κίνι ι γενιά πΰνε τόρα 15 χρονόν, θα δι κε τιν κομυνιςτικί κινονία κ' ι ίδια θα χτίζι αφτί τιν κινονία.

Κε πρέπι να κςέρι, ὸτι όλο το καθίκο τις ζοίς-τις ίνε το χτίςιμο αφτίς τις κινονίας.

Στιν παλιά κινονία ι δυλιά γινότανε από κςεχοριςτές ικογὲνιες κε κανένας δεν τις ένονε, εχτός απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές, πυ καταπίεζαν τις μάζες τυ λαύ. Πρέπι κάθε δυλιά, όςο κε νἄνε λερομένι κε δίςκολι, να τι φτιάκςυμε έτςι, όςτε κάθε εργάτις κε χοριάτις να κιτάζι ςτον εαφτό-τυ ὲτςι: ίμε—ένα μερος τις μεγάλις ςτρατιάς τις λέφτερις δυλιάς κε θα μπορὲςο μόνος-μυ να φτιάκςο τι ζοί-μυ δίχος τςιφλικάδες κε καπιταλιςτές, θα μπορέςο να βάλο τιν κομυνιςτικί τάκςι.

Πρέπι ι ένοςι τις κομυνιςτικίς νεολέας να διαπεδαγογί όλυς απτα μικρά-τυς χρόνια, απτα 12 χρόνια, ςτι ςινιδιτί κε πιθαρχιμένι δυλιά.

Νά πος μπορύμε να λογαριὰζυμε, ότι κίνα τα καθίκοντα πυ τόρα μπίκανε, θα λιθύν.

Πρέπι να λογαριάζυμε, ότι χριάζοντε όχι λιγότερο από 10 χρὸνια για τιν ιλεχτροκίνιςι τις χόρας, όςτε ι φτοχεμὲνι-μας γι να μπορέςι να εκςιπιρετιθί ςίφονα με τις τελεφτέες επιτιχίες τις τεχνικίς.

Κε νά, ι γενιά πΰνε τόρα 15 χρονόν κε ίςτερα από 10—20 χρόνια θα ζι ςτιν κομονιςτικί κινονία, πρέπι όλα τα προβλίματα τις μάθιςίς-τις να τα βάζι έτςι, όςτε κάθε μέρα ςε κάθε χοριό, ςε κάθε πόλι ι νεολὲα να λινι πραχτικά το ένα ί το άλο πρόβλιμα τις γενικίς δυλιάς—ας ίνε κε το πιο μικρό, ας ίνε κε το πιο απλό.

Ανάλογα με το πος θα περάςι αφτό ςτο κάθε χοριό, ανάλογα με το πος θα αναπτίςετε ι κομυνιςτικί άμιλα, ανάλογα με το πος ι νεολέα θα αποδίχνι, ότι μπορί να ενόςι τι δυλιά-τις,—ανάλογα μ' αφτό θα εκςαςφαλιςτί ι επιτιχία τυ κομυνιςτικύ χτίςιμυ.

Μόνο κιτάζοντας ςτο κάθε-τις βίμα, απτιν άποπςι τον επιτιχιόν αφτύ τυ χτίςιμυ, μόνο ροτόντας τον εαφτό-μας, όλα άραγες τα κάναμε για νάμαςτε ενομενι, ςινιδιτί εργαζόμενι, μόνο ς' αφτό το μακρινό προτςές ι ένοςι τις κομυνιςτικίς νεολέας θα ενόςι το μιςό εκατομίριο τον μελόν-τις ς' ένα ςτρατό δυλιάς κε θα προκαλέςι το γενικό ςεβαςμό προς τον εαφτό-τις.

Σ' ΑΦΤΥΣ — ΣΤΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ — ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΙΝΕ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΜΕΝΑ ΣΤΙΝ ΠΙΝΑ, ΣΤΙΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΙ ΚΕ ΤΙΝ ΕΚΜΕΤΑΛΕΨΙ.

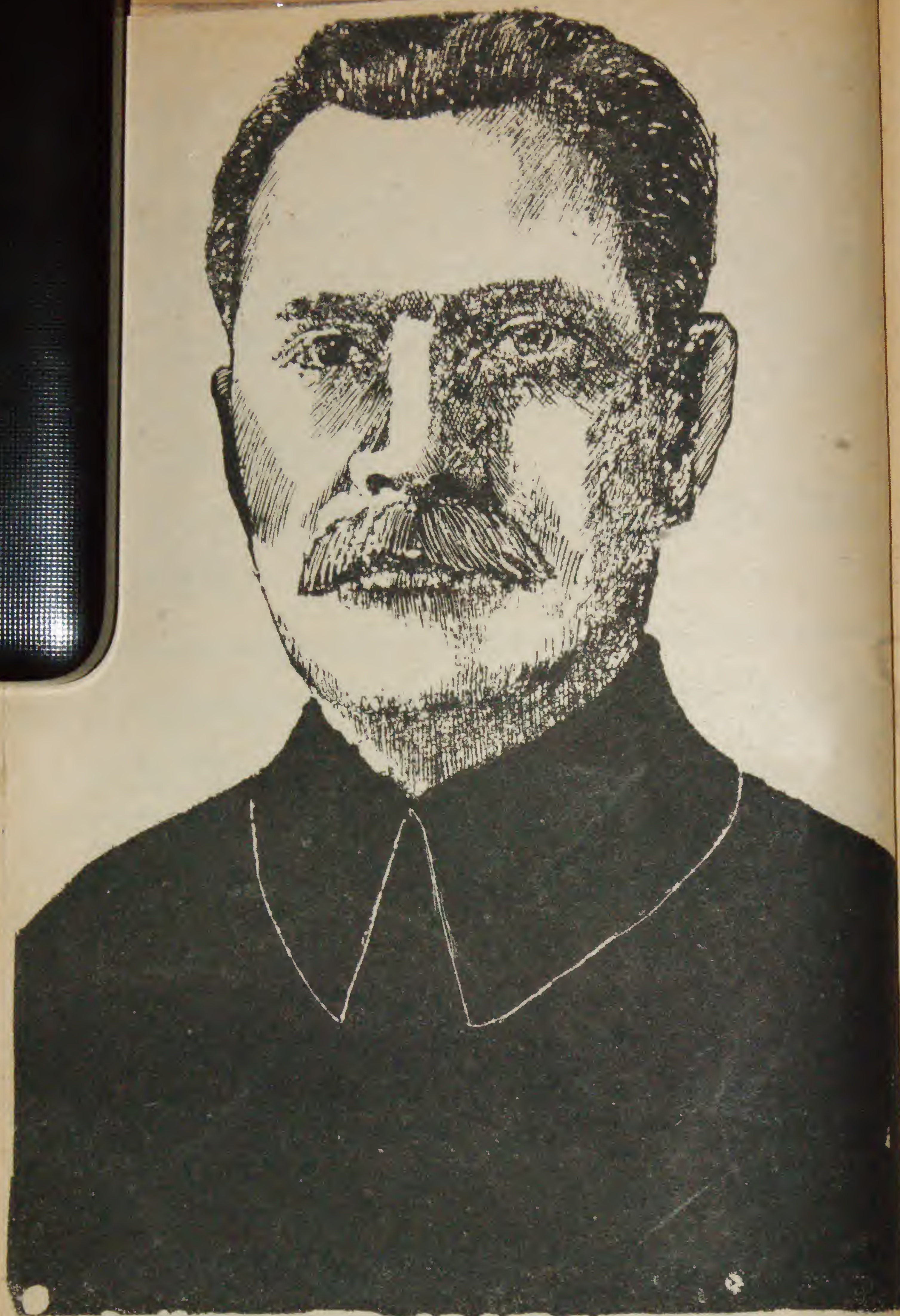
ΜΟΝΟ ΣΕ ΜΑΣ — ΣΤΙΝ ΕΣΣΔ — ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΙΝΕ ΤΡΙΓΙΡΙΖΜΕΝΑ Μ' ΑΝΙΔΟΤΙ ΣΤΟΝ ΚΟΖΜΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΑΠΤΟ ΚΟΜΑ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΕ ΤΙΝ ΠΛΑΤΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙ ΚΙΝΟΝΙΑ.

ΚΑΤΟ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟΣ! ΖΙΤΟ Ο ΠΑΝΚΟΖΜΙΟΣ ΟΧΤΟΒΡΙΣ!

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝΕ ΝΕΟ ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΧΟΡΑ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ. ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΓΙΡΙΣΤΕ ΑΚΟΜΙ ΜΕ ΠΙΟΤΕΡΙ ΑΓΑΠΙ ΚΕ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΝ ΚΟΚΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟ. ΜΑΘΕΤΕ ΤΙΝ ΠΟΛΕΜΙΚΙ ΤΕΧΝΙ!

ΝΕΙ ΠΙΟΝΕΡΙ, ΚΑΤΟ ΑΠΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ-ΤΥ Κ. Ε., ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΟΧΤΟΒΡΙ, ΝΑΣΤΕ ΕΤΙΜΙ!

Л. М. KAГANOBITZ

Ο ΜΑΧΙΤΙΚΟΣ ΧΕΡΕΤΙΖΜΟΣ ΤΟΝ ΜΟΣΚΟΒΙΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ

ΣΤΙ ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ ΠΥ ΜΕΓΑΛΟΝΙ — ΤΥΣ ΝΕΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ — ΣΤΙ ΜΕΡΑ ΤΟΝ ΔΕΚΑΧΡΟΝΟΝ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ-ΤΥΣ ΜΑΧΙΤΙΚΟ ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΑΠΤΥΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΥΣ ΤΙΣ ΜΟΣΧΑΣ ΚΕ ΤΙΣ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΙΑΣ.

ΣΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ-ΤΙΣ Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΛΕΝΙΝΙΣΤΟΝ ΣΦΙΡΙΛΑΤΙΣΕ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΦΟΣΙΟΜΕΝΥΣ ΣΤΟ ΚΟΜΑ ΝΕΥΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ, ΠΥ Μ' ΑΦΤΟΘΙΣΙΑ ΠΑΛΕΒΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ.

ΔΙΝΑΜΟΣΤΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΕΣ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ-ΣΑΣ, ΑΝΚΑΛΙΑΖΕΤΕ ΟΛΟΕΝΑ ΚΕ ΝΕΕΣ ΜΑΖΕΣ ΠΕΔΙΟΝ ΤΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΝ, ΚΣΕΤΙΛΙΚΣΤΕ ΤΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΑΜΙΛΑ ΣΤΑ ΣΚΟΛΙΑ, ΚΑΤΑΧΤΑΤΕ ΤΙΣ ΓΝΟΣΕΣ ΚΙ' ΑΠΟΧΤΑΤΕ ΤΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟ ΣΦΙΡΙΛΑΤΙΜΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΤΙΜΑΖΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΜΑ ΟΛΟΕΝΑ ΚΕ ΝΕΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΝΕΥΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΕΣ, ΠΥ ΔΥΛΕΒΥΝ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΥ ΑΡΧΙΓΥ-ΤΥ ΤΥ Σ. ΣΤΑΛΙΝ.

Ο ΓΡΑΜΑΤΕΑΣ ΤΙΣ ΜΟΣΚΟΒΙΤΙΚΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΙΣ ΤΥ ΠΚΚ(μπ.)
ΣΤΟ ΟΜΠΛΑΣΤ ΚΕ ΤΙΝ ΠΟΛΙ Λ. ΚΑΓΑΝΟΒΙΤΣ.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΑΝΘΡΟΠΟ

ΛΟΓΟΣ ΣΤ' ΑΝΙΓΜΑ ΤΥ ΠΡΟΤΥ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ ΣΛΙΟΤ (ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1929)

Αγαπιτά νέα πεδιά! Κατ' εντολί τις Κ Ε τυ Π Κ Κ (μπ.) ςας μεταφέρο θερμό λενινιςτικό χερετιζμό. Αφτός ίνε χερετιζμός από εκατομίριο κομυνάρυς, τυς πατέρες-ςας κε τ' αδέρφια-ςας, τις μιτέρες κε τις αδερφές-ςας, ίνε χερετιζμός από κίνυς τυς αγονιςτές, πυ αγονίςτικαν δεκάδες χρόνια με επικεφαλίς τον Λένιν για τιν ιπόθεςι τις απελεφτέροςις τον εργατόν κι' αγροτόν απ' τιν εόνια καταπίεςι τον δίμιον. Περάςαμε χρόνια ματομένυ αγόνα, χρόνια πόλεμυ, πίνας κε καταςτροφίς, χρόνια μεγάλις εκςέγερςις.

Σις, νέι ςίντροφι, μεγαλόςατε πια ςτα χρόνια τις επανάςταςις· κι' εμίς ι παλιά γενιά, με χαρά κιτάζυμε, πος αναπτίςεςτε κε κςεςικόνεςτε από χρόνο ςε χρόνο για βοίθιά-μας, για τιν αντικατάςταςι τον ςκοτομένον, για τιν αντικατάςταςι τον κυραζμένον, για τιν αντικατάςταςι τον απαγοιτεβμένον. Πρέπι, ςίντροφι, να μεγαλόνετε, να μαθένετε, ν' αντλίτε τις γνόςες· μα πρεπι να μεγαλόνετε ςαν επαναςτάτες, ςαν μπολςεβίκι, ςα λενινιςτές. Μι μεταβάλεςτε ςε χαμένα κορμιά, ςε μεςιάν! Αγονιςτίτε για το νέον άνθροπο μέςα ςτις γραμές-ςας, για τον άνθροπο, το λεφτερομένο απτιν καταραμένι κλιρονομιά τον μικροαςτικόν κε τον μπυρζυαζικόν παραδόςεον.

Φέρετε κόκινες γραβάτες. Να θιμάςτε ότι ι κόκινι. γραβάτα — δεν ίνε φόρμα τις παράτας. Ι κόκινι γραβάτα ςτα ςτίθια-ςας ίνε ποτιζμένι με το έμα εκατοντάδον κε χιλιάδον αγονιςτόν. Χιλιάδες αγονιςτές κρεμάςτικαν, τυφεκίςτικαν απτυς τςιφλικάδες κε τυς καπιταλιςτές, χιλιάδες αγονιςτές ςάπιζαν ςτις τςαρικές φιλακές. Κι' όταν οδιγύςαν τυς επαναςτάτες ςτιν κρεμάλα, αφτί έλεγαν: «Να ι διαδοχικί «γραβάτα» ςτο λεμό-μας». Μα νκρεμίςαμε τυς καταπιεςτές-μας, κε ςτι θέςι τον ςκοτομένον αγονιςτόν αναπτίχτικαν κε μεγαλόνυν τα εκατομίρια τον πεδιόν-μας, τον αγονιςτόν για τον κομυνιζμό. Να φέρετε με τιμί αφτι τιν κόκινι γραβάτα, ςφιχτά να κρατάτε ςτα χέρια-ςας τιν κόκινι ςιμέα τυ κομυνιζμύ!

I κόκινι γραβάτα-ςας με τις τρις γονιές απικονίζι τιν ένοςι τον τριόν γενιόν. Σας χερετό απτι πιο παλιά γενιά, απτυς κομυνάρυς, απτο μπολςεβίκικο κόμα. Να θιμάςτε: ι κόκινί-ςας γραβάτα, αφτό το ςίμβολο τις ένοςις τον τριόν γονιόν, ςας ιποχρεόνι, νέι πιονέρι, ν' αγονιςτίτε για τις επαναςτατικές παράδοςες τις παλιάς γενιάς, τις γενιάς τυ Λένιν, τις γενιάς τον παλιόν μπολςεβίκον, για τιν ιπόθεςι τυ μεγάλυ-μας προλεταριακύ κομυνιςτικύ κόματος, για τιν ςταθερί λενινιςτικί-τυ πολιτικί.

Νέι ςίντροφι! Ο πιονέρος δεν ίνε αγόρι τις παράτας, δεν ίνε όμορφα ςτολιζμένο κορίτςι. Ο πιονέρος ίνε αγονιςτίς που πρέπι νάνε έτιμος όχι μόνο να βιματίζι εδό κάτο από ςιμέες, όχι μόνο να κάθετε εδό, ς' αφτί τι πλατία, ντιμένος με ςτολί κε με κόκινι γραβάτα. Ο καθένας από ςας πρέπι να ροτιςι τον εαφτό-τυ: Ίμε έτιμος άραγες εγό ςε θιςίες, ςε βάςανα κε ςτέριςες για τιν ιπόθεςι τυ προλεταριακύ αγόνα, για τιν ιπόθεςι τυ κομυνιζμύ; Ίμε βέβεος ότι ςτο ρότιμα αν ίςαςτε έτιμι ν' αγονιςτίτε ος το τέλος για τιν ιπόθεςι τυ Λένιν, για το μπολςεβίκικο κόμα, για τιν ιπόθεςι τις παλιάς κομυνιςτικίς βάρδιας κάτο από τιν καθοδίγιςι τυ ΠΚΚ(μπ.) κε τις ΠΑΚΕΝ, εςίς, ι ντελεγάτι τυ ςινέδριυ, κε μαζί-ςας διο εκατομίρια πιονέρι θα πίτε: «Πάντα έτιμι!». Ι νέι πιονέρι απόδιξαν ότι καταλαβένυν τα καθίκοντά-τυς κε ξέρυν ν' αγονίζοντε γι' αφτά. Αφτό μ' ιδιέτερι ζοντάνια θ' αποδίξι το ςλιοτ-ςας.

Στι χόρα-μας τα πεδιά μεγαλόνυν κε διαπεδαγογύντε ολότελα ς' άλες ςιθίκες παρά ςτις μπυρζυαζικές χόρες. Εκί, το ςχολιό ίνε όπλο τις αποτίφλοςις τις ςινίδιςις, μα ςε μας ίνε όπλο τις διαπεδαγόγιςις. Βέβεα έχυμε ακόμα πολές έλιπςες κε το κόμα κάνι όλα για να φτιάξι για τα πεδιά ακόμι πιο καλίτερες ιλικές κε κυλτύρνικες ςιθίκες.

Ξέρυμε, ότι με τα μεγάλα καθίκοντα τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ δεν πρέπι να ξεχνάμε τι βάρδια-μας, τα πεδιά-μας. Πιότερι προςοχί ςτι νέα γενιά που μεγαλόνι, κε τότες ίμαςτε βέβει ότι ο ςοςιαλιζμός τελιοτικά θα νικίςι ς' όλο τον κόζμο.

Σίντροφι, ι οχτρί-μας δεν κατάθεςαν τα όπλα. Ι κυλάκι κ' ι νέμπαν ςτι χόρα-μας, ο λιςτρικός διεθνίς καπιταλιζμός ςτο εξοτερικό· πάρα πολί μας μιςάνε κε διεξάγυν αγόνα ενάντια-μας.

Μα ςτι θέςι αφτύ τυ λιςτρικύ διεθνί καπιταλιζμύ, θα μπι το νέο κινονικό καθεςτός, το καθεςτός τυ κομυνιζμύ. Αναπτίςετε κε πλατένι ι ςτρατιά τον αγονιςτόν για τον κομυνιζμό, μεγαλόνυν νέα εκατομίρια νέον προλετάριον ς' όλες τις χόρες τυ κόζμυ.

Σ' όλες τις χόρες τυ κόζμυ ι νέι πιονέρι κάτο από τιν καθοδίγισι τις Κομυνιςτικίς Διεθνύς ςπάνε τις παλιές αλιςίδες τις καταπίεςις, τις βίας κε τις κλεπςιάς. Κςαφανίζυν τιν παλιά εχτρότιτα ανάμεςα στυς λαύς, πυ τυς μπολιάςτικε απτυς τακςικύς καταπιεςτές, κε ςίμερα, εμίς μαζί-ςας, πιονέρι, ίμαςτε εφτιχιζμένι να βλέπυμε εδό τυς αγαπιτύς-μας κςένυς — τυς πιονέρυς όλον τον χορόν, τόςο απτις χόρες τις Διτικίς Εβρόπις, όςο κι' απτι Αμερικί κε τις ανατολικές χόρες. Ιδιέτερα ίμαςτε εφτιχιζμένι να δύμε εδό ςτις γραμές-μας τυς πιονέρυς τον πιο καθιςτεριμένον, τον πιο καταπιεζόμενον λαόν. Ζίτο ι διεθνίς τον νέον πιονέρον όλον τον λαόν!

Νέι ςίντροφι! Έχετε ένα δινατό ςινομίλικο. Κςέρετε πιος ίνε αφτός ο ςινομίλικός-ςας; Αφτος ο ςινομίλικός-ςας ίνε ι Ένοςι τον Σοςιαλιςτικόν Σοβιετικὸν Διμοκρατιόν, πυ ίςτερα από λίγυς μίνες θα γιορτάςι τα δοδεκάχρονα τις ίπαρκςίς-τις. Με τέτιο ςινομίλικο, με τέτιο ςίμαχο θα πάτε με γρίγορα βίματα ος το όνιρο πυ μας άφιςε ο Λένιν— ος τιν πανκόζμια προλεταριακί επανάςταςι.

Γι' αφτόν το πιονὲρο, για τιν ΕΣΣΔ, πρὲπι ν' αγονιςτύμε, να πολεμίςυμε με τυς καπιταλιςτές όλυ τυ κόζμυ.

Σίντροφι νέι πιονέρι! Για τιν ιπεράςπιςι τις Ένοςις τον Σοβιετικόν Σοςιαλιςτικόν Διμοκρατιόν νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!). Νἄςτε έτιμι να δόςετε όλες-ςας τις δίναμες ςτο μεγάλο ὲργο τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ ςτι χόρα-μας, το έργο τις εχτέλεςις τυ πεντάχρονυ πλάνυ τις ανάπτικςις τις λαικίς-μας ικονομίας! Ἀς ίνε ι πιατιλέτκα-μας πιατιλὲτκα τις δινατίς ανάπτικςις όχι μόνο τον φάμπρικον κε τον εργοςτάςιον, τον ςοβχόζ κε τον κολχόζ, τον ςκολιόν, τον κινόβιον κε τον κλυπ — ας ίνε πιατιλέτκα τις ανάπτικςις απ' ανάμεςά-ςας εκατοντάδον χιλιάδον κομςομόλον κε κομυνιςτόν. Στον αγόνα για τιν εχτέλεςι κε τιν ιπερεκτέλεςι τυ πεντάχρονυ πλάνυ νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!).

Στον αγόνα για τον κομυνιζμό, για το κομυνιςτικό καθεςτός νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι). Στον αγόνα για τιν απελεφτέροςι ολόκλιρις τις καταπιεζόμενις ανθροπότιτας νἄςτε έτιμι! (Σλιοτ: Πάντα έτιμι!).

Ἀς ακύςυν αφτί τι φονί τα εκατομίρια τον φίλον-μας ς' όλο τον κόζμο! Μαζί-τυς θα πύμε: Ζίτο το κομυνιςτικό κόμα κ' ι βάρδια-τυ— ι δοκςαζμένι-μας νέι Πιονέρι! Ύρά!..

ΤΟ ΜΕΛΟΝ ΑΝΙΚΙ ΣΤΑ ΠΕΔΙΑ

ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΙΝ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΙ ΚΟΝΦΕΡΕΝΤΣΙΑ ΤΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ ΣΛΙΟΤ (ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1928)

Πίραμε κλιρονομιά καθιςτεριμένι ικονομία κε πρέπε αφτί τιν ικονομία να τι ςικόςυμε, χτίζοντας το ςοςιαλιςτικό έργο μέςα ςτιν περεκικλοςιά τον καπιταλιςτικόν χορόν, πυ ίνε διατεθιμένες ενάντια-μας, πύνε έτιμες κάθε ςτιγμί να μας επιτεθύν με πόλεμο. Σινεπόμενα εμίς μαζί-ςας πρέπι ν' αναπτίςυμε τιν ικονομία-μας κε ταφτόχρονα να κρατάμε το τυφέκι ςτο χέρι, πρέπι να διμιυργίςυμε τον Κόκινο ςτρατό, να φτιάκςυμε τανκς, να φτιάκςυμε αεροπλάνα κε κανόνια, έτςι πυ να μπορύμε ςε κάθε ςτιγμί ν' αποκρύςυμε τιν επίθεςι τον οχτρόν-μας.

Ίνε γνοςτό, ότι κίνο πύχομε ςίμερα ςτον Κινεζο-Ανατολικό ςιδερόδρομο δεν ίνε τιχέο. Πίςο απτι ράχι τον κινέζον γενεράλον ςτέκοντε πιο μεγάλες καπιταλιςτικές χόρες. Επιτρέπςαμε τιν ανάπτικςι τυ καπιταλιζμύ μέςα ς' οριζμένα πλέςια· ι χόρα-μας ίνε με καθιςτεριμένι αγροτικί ικονομία. Δεν μπορύμε αμέςος να περάςυμε ςτον πλέριο κομυνιζμό, επιτρέπςαμε το παζάρι, ο κυλάκος ινε ακόμι δινατός ςτο χοριό.

Σίντροφι, ο καθένας-ςας πρέπι να καταλάβι, ότι απ' αφτό τον κυλάκο μπορί ν' αναπτιχτί πραγματικός μεγάλος καπιταλιςτίς. Μερικί νομίζυν έτςι: «Μια πυ επιτρέπςατε κιόλας τιν ανάπτικςι τυ καπιταλιζμύ ςτι χόρα-ςας, μια πυ εφαρμόςατε τι ΝΕΠ, δόςτε-τυς πιότερι λεφτεριά, δόςτε-τυς πλέρια λεφτεριά ςτο εμπόριο, όςτε τις χλεμποζαγατόβκες να τις κάνυμε όχι με τις ζαγατόβκες απ' τ' απάνο, απτο κράτος, μα έτςι, πυ ςτο παζάρι νάνε πλέριος — με μια λέκςι, μεγάλι λεφτεριά ςτιν ανάπτικςι τυ καπιταλιζμύ».

Αν εμίς μαζί-ςας επιτρέπςυμε αφτό, τότε νάςτε βέβει ότι ίςτερα από λίγα χρόνια όλες-μας ι κυβέντες για τον αγόνα για τον κομυνιζμό, για το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ θα παν κατά διαβόλυ, γιατί ο καπιταλιζμός θ' αναπτίςετε μέρα με τι μέρα, γιατί αφτός ο καπιταλιζμός έχι μεγάλες ρίζες.

Ο ΑΓΟΝΑΣ ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙ ΤΙ ΒΑΡΔΙΑ

Πρέπι ι βάρδια-μας να καταλάβι, για πιο πράμα πρὲπε ν' αγονιςτὶ, να καταλάβι τί ιπάρχι, για τί ν' αγονιςτί. Αν, ςίντροφι, τα προλεταριακά-μας πεδιά δεν καταλάβυν αφτό, τότες τι λογιόν πεδιά θα μεγαλόςυν; Θα μεγαλόςυν ίτε άνθροπι πυ τίποτας δεν καταλαβένυν κε πυ δεν ενδιαφέρυντε με τιν πολιτικί, λιγογραμματιζμένι κι' απολίτιςτι, ίτε απ' αφτά θα μεγαλόςυν άνθροπι, πυ τραβάν ενάντια ςτον κομυνιζμό. Θὲλυμε ν' αναπτιχτύν επαναςτὰτες, νἄνε άκςιι πολίτες τύτις τις μεγάλις χόρας, πυ άρχιςε ν' αναμορφόνι ο μεγάλος-μας αρχιγός, ο ς. Λένιν· κ εμίς ι μαθιτές-τυ αφτό το έργο θα το τελιόςυμε.

Ετςι λιπόν ςας λέγο, ότι μπορύν να ιποτιμύν το πεδικό κίνιμα μόνο άνθροπι περιοριζμένι, πυ δεν καταλαβένυν, ότι τα πεδιά τον 18 κε 20 χρόνον — ίνε ι βάρδια-μας. Ιμε βέβεος, ότι από κίνυς πυ κάθυντε εδό ς' αφτί τι ςάλα, θα βγυν όχι δεκάδες μα εκατοντάδες καθοδιγιτές τυ προλεταριακύ κινὶματος κε τυ ςοςιαλιςτικύ χτίςιμυ.

Δε θέλο ςίντροφι να ςας κολακέπςο. Για ν' αναπτιχτίτε ςε καθοδιγιτές κε αρχιγύς, νἄχετε ιπόπςι ςας, ότι πρέπι ν' αγονίζεςτε κε ν' αγονίζεςτε.

Σίντροφι, διο εκατομίρια πιονέρι πρέπι να γίνυν ςτρατός για το χτίςιμο-μας. Διο εκατομίρια πιονέρι πρέπι νἄνε κίνι ι ρεζέρβα, πυ θ' αντικαταςτίςι τον παλιόν μπιυροκράτι, κι' όχι μόνο τον παλιόν μπιυροκράτι αλά κε το νέο πὔχι γίνι μπιυροκράτις, θ' αντικαταςτίςι τον τςινόβνικο, το ςπετςιαλίςτα πυ ςιχνά μας προδόνι. Με τυς τίμιυς ςπετιαλίςτες δυλέβυμε, δεν ίμαςτε οχτρί μ' αφτύς, απ' αφτὺς μαθένυμε κε θα μαθένυμε. Μα το μέλο ςτο προλεταριακό-μας κράτος ανίκι όχι ςε κανὲνα άλο, παρά ςε ςας τι νέα γενιά πυ μεγαλόνι.

Αφτό βάζι κε ςε ςας κε ςε μας μεγάλι εφθίνι. Εμίς, το κόμα κ' ι νεολέα, πρὲπι να ςας δίνυμε πιότερι προςοχί.

ΤΡΙΑ ΜΕΤΟΠΑ ΑΓΟΝΑ

Σίντροφι, έχουμε τρία μαχιτικά καθίκοντα, τρία μέτοπα.

Πρότο μέτοπο — ίνε το μέτοπο τυ χτίςιμυ, το μέτοπο τις ανάπτιξις τις ικονομίας, το μέτοπο τις ανίπςοςις τις ςοδιάς, τυ χτίςιμυ τον κολχόζ, τυ κολεχτιδιζμύ τις αγροτικίς ικονομίας, το μέτοπο τυ χτίςιμυ φάμπρικον κι'εργοςτάςιον· το άλο μέτοπο ίνε το μέτοπο τυ αγόνα με τυς κςένυς καπιταλιςτές· κε το τρίτο μέτοπο, ίνε το μέτοπο τυ αγόνα με τυς εςοτερικύς καπιταλιςτές, τα κυλάκικα κε τα ςτιχία τις Ν Ε Π, κι' όχι μόνο μ' αφτύς, αλά κε μ' όλυς κίνυς πυ τυς δοιθάν, πυ τυς ιποςτιρίζυν.

Εδό ςίντροφι, τραδό προς το δαςικό ζίτιμα, το ζίτιμα για το ανθρόπινο ιλικό.

Καταχτίςαμε τιν εκςυςία. Επικεφαλίς-τις ςτέκυντε εργάτες. Αναδίκςαμε ςτιν κρατικί δυλιά ακόμι πολύς πολί φτοχύς κε μεςέυς χοριάτες. Μα πρέπι να πύμε τίν αλίθια ότι ςε μας, ςτο κρατικό απαράτ—κε ςτα όργανα τις ικονομίας, κε ςτα όργανα τις δίκιςις—ιπάρχυν πολί ακόμι παλιύ τςινόδνικι, παλιύ ςπετςιαλίςτες, πολί πυ δγίκαν απο τις εχτρικές-μας τάκςες.

Πολί απ' αφτύς τυς ανθρόπυς ίνε ποτιζμένι με το πνέδμα τις ατομικίς ιδιοχτιςίας, νομίζυν ότι ςτον κομυνιζμό θάνε πολί άςχιμα για τυς ανθρόπυς. Τέτιος άνθροπος πρότ' απ' όλα ροτάι: «Θα μπορέςο άραγες ςτον κομυνιζμό να πάρο καλό γρίζο κοςτύμι, τέτιο πυ το θέλο; Δε θα με φορτόςυν μ' άλο κοςτύμι»; Μας ροτά: «Μα μπορό άραγες ςτον κομυνιζμό να διαλέκςο κίνο πυ εγό θέλο; «Πρότα απ' όλα φροντίζι για τ' ατομό-τυ. Δε φροντίζι για τα κινονικά ςιμφέροντα. Δεν κιτάζι ότι μέςα ςτον καπιταλιζμό, μπορί, ο ίδιος να ζι ςε καλί κατικια, να πέρνι το μιςτό-τυ, ίςιχα να εκςιπιρετί, μα γίρο έμα γίνετε, γίρο — φτόχια, ι άνθροπι δαςανίζυντε απτιν αθλιότιτα, απτο κρίο, απτιν πίνα. Αφτό δεν τον ενδιαφέρι. Τέτι ίνε εκατομίρια.

Εχυμε πολύς ανθρόπυς πυ δε θέλυν να ενδιαφερτύν με κινονικά ζιτίματα, για τυς οπίυς τα ςιμφέροντα τις κινονικίς ζοίς, ι ιπόθεςι τον εκμεταλεδομένον κε καταπιεζομένον ίνε τιποτένια πράματα.

Τέτιυς ςιντρόφυς έχυμε εκατομίρια, κι' όχι μόνο ανάμεςα ςτυς εκςοκοματικύς. Ιπάρχυν τέτι κι' ανάμεςα ςτυς κοματικύς, ιπάρχυν τέτι κι' ανάμεςα ςτυς κομςομόλυς, ιπάρχυν τέτι κι' ανάμεςα ςτυς πιονέρυς. Αφτί ι άνθροπι ίνε κςένι προς την ιπόθεςι-μας. Απ' εδό αναπτίςετε ο μπιυροκράτις, απ' εδό αναπτίςεςε ο άνθροπος, πυ ίνε ικανός ςε κάθε λεφτὸ για τι διαφίλακςι τυ καναρινιύ ςτο ςπίτι-τυ να προδόςι τα ςιμφέροντα τις προλεταριακίς επανάςταςις, να προδόςι τα ςιμφέροντα τυ προλεταριάτυ.

Νά γιατί εμίς μαζί-ςας αν θέλυμε επιτιχεμένα ν' αγονιςτύμε με τυς καπιταλιςτές όλυ τυ κόζμυ, αν θέλυμε πραγματικά να διμιυργίςυμε τον κομυνιζμό, — κι' αφτό το θέλυμε — πρέπι ν' αγονιςτύμε ενάντια ς' όλα τύτα τα ςινίθια, μ' όλες τύτες τις έκςες, πυ μας μπολιάζι ι παλιά μπυρζυαζικί κυλτύρα. Αφτί ι μπυρζυαζικί κυλτύρα ίνε δινατί κι' άδικα μερικί νομίζυν ότι αφτό ίνε τιποτένιο πράμα πυ δεν ακςίζι τον κόπο να κάνυμε λόγο γι' αφτί.

Όχι ςίντροφι, τον οχτρό πρέπι να τον κςέρυμε, πρέπι να καταλάβυμε τι δίναμί-τυ, κι' ο οχτρός ίνε πολί δινατός, ζι π α πολά χρόνια, την κυλτύρα-τυ τι ςφιριλατύςε κε την ατςάλονε, κ' αφτί ι κυλτύρα μολίνι πολύς απτις γραμές-μας.

Μπροςτά-μας ςτέκετε ριζικό ζίτιμα: Θα μπορέςυμε να διαφιλάκςυμε το προλεταριακό-μας κράτος ςαν προλεταριακό κράτος, να μπάςυμε μέςα ς' αφτό, αν θα επιδρύμε κάθε χρόνο ςε δεκάδες κε χιλιάδες προλετάριυς αγονιςτὲς, προλετάριυς εργὰτες;

Θ' ακύςατε πιθανό για την ιπόθεςι τον οριχίον. Σίντροφι, επιτρὲπςατὲ-μυ να ςας πο ότι τέτιες ιπόθεςες τον οριχίον, τέτιες προδοςίες πυ ίχαμε ςτο Ντομπάς, ίχαμε ακόμι ςε πάρα πολύς κλάδυς τις βιομιχανίας, κε ςτυς ςιδιροδρόμυς κε ςτι χιμικί βιομιχανία κε ςε πολύς άλυς κλάδυς. Αφτό, ςίντροφι ςιμένι ότι ςε μας, ςτιν ικονομιαμας, κάθυντε άνθροπι, πύνε ενάντια ςτο χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ, πύνε γενικά ενάντια ςτο ςοςιαλιζμό, ίνε γία την επιςτροφί τυ καπιταλιζμύ, ινε για την επιςτροφί τις εκμετάλεψις, ίνε για την εκμιδένιςι τυ ςοβιετικύ καθεςτότος. Νά γιατί για μας μαζί με ςας το ζίτιμα τις αλαγίς-τυς ίνε ζίτιμα αποφαςιςτικό.

'Εχυμε τόρα πολύς εργάτες ςτο απαράτ-μας, μα πια ίνε ι ατιχίατυς; Ι ατιχία-τυς ίνε ςτο ότι δεν ίνε αρκετά γραματιζμένι, αρκετά εκπολιτιζμένι. Εγό για παράδιγμα βρίςκυμε επί κεφαλίς τραςτ κι' ο ενζινιέρος-μυ προτίνι το ςχέδιο τυ χτίςιμυ κάπιυ οριχίυ, δίνι κάθε ίδυς μαθιματικύς ιπολογιζμύς. 'Ιμε καλός μπολςεβικος, ιμε καλος επαναςτάτις, ίμε ενάντια ςτις προδοςίες, θέλο να χτίςυμε το οριχίο πιό γρίγορα κε όςο το δινατό καλίτερα, μα αν ίμε λιγογραματιζμένος· αν δεν κςέρο αφτί τι δυλιά μπορί να με κςεγελάςι.

Κε ςίντροφι πολύς γελύςαν έτςι, όςυς θέλετε γελύςαν. Νά γιατί για μας μαζί με ςας ςτέκετετε τόρα βαςικό ζίτιμα: να δόςυμε γραματιζμένα, μορφομένα, επαναςτατικά μπολςεβίκικα ςτελέχι χτιςτόν! Χορίς ςτελέχι χτιςτόν, τον ςοςιαλιζμό, ςίντροφι, δεν θα τον χτίςυμε.

Ας πάρυμε παράδιγμα: Διμιυργύςαμε τον Κόκινο ςτρατός. Κι' όμος πόςες προδοςίες ίχαμε μέςα ςτον Κόκινο ςτρατό! Σις βέβεα δεν μπορίτε να κςέρετε, ςίντροφι, ςις μόνο απτιν ιςτορία μπορίτε να κρίνετε, μα εμίς το θιμύμαςτε απτον εμφίλιο πόλεμο, απτο 1918. Νά πέρνις τιλεγράφιμα: επιτίθεντε ι τςεχοςλοβάκι ςτο Καζάν, ί επιτίθετε ο Καλέντιν ς' οριζμένο μέρος τυ μέτοπυ. Ο ςτρατός αποτελίτε από εργάτες, πύνε έτιμι ν' αγονιςτύν, να πολέμυν, μα νά άκςαφνα ο γενεράλος πίρε κε μας πρόδοςε Το ςίνταγμα, ι μεραρχία τςακιςτίκανε, ο ςτρατός φέβγι, ο οχτρός καταλαβένι τι μια ίςτερα απτιν άλι πόλι, όλα κατά τα φενόμενα χάνοντε. Κε τότες βάζαμε μπροςτά-μας το καθίκο: να δόςυμε δικύς-μας εργάτες κε χοριάτες κομαντίρυς!

Τόρα ςτο ςτρατό-μας έμιναν μόνο λίγι παλιί οφιτςέρι, κι' αν έμιναν, ίνε τέτιι πύνε αφοςιομένι ςε μας, πυ απόδικςαν ότι θέλυν μαζί-μας να δυλέβυν· το ίδιο κι' εδό, ςτιν ικονομία. Πρέπι να βάλυμε καθίκο-μας ςτο διάςτιμα 5 — 10 χρόνον να διμιυργίςυμε δικά-μας ςτελέχι ινζινιέρον, τεχνικόν, μαςτόρον γραματιζμένον κι' εκπολιτιζμένον εργατόν. Τότες μόνο θάμαςτε αςφαλιζμένι ότι δε θάχυμε προδοςίες.

ΝΑ ΘΙΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΒΡΙΑΝΙ ΜΕΡΑ

Ο καθὲνας από μας μπορί να ιποτιμά το ρόλο τυ πεδικύ κινίματος να μι καταλαβένι το ρόλο αφτύ τυ πεδικὺ κινίματος. Πολὶ ζυν με τι ςιμερινί μέρα, ίνε απαςχολιμένι κε δε βλέπυν τιν αβριανὶ μέρα. κιτάζυν το πεδικό κίνιμα έτςι: «Νά ςλιοτ, ίρθανε πιονέρι. Πεχνιδι διαςκέδαςι για τα πεδιά!». Μ' αφτί καταλαβένυν ότι κίνος πΰνε ςίμερα πεδί, άβριο θᾶνε πια μεγάλος άνθροπος. Δεν προφτάνις να καλοκιτάκςις, κε νά δέκα χρόνια πέραςαν κιΰλας.

Κι' όμος μας φὲνετε, πος ι επανάςταςι μόλις έχι γίνι, ακόμι ζύμε με τις ανάμνιςες τυ 1917. Μ' απτο 1917 πέραςαν κιΰλας 12 χρόνια. Κε κίνος πυ γενὶθικε ςτα 1917 ίνε τόρα 12 χρόνον. Κι' ίςτερα από 6 χρόνια θᾶνε πια 18 χρόνον, κι' ὸχι μόνο θᾶχι απὲτιςεξ, μα θα γίνι πια, ίτε δραςτίριος βοιθός ίτε δραςτίριος οχτρός.

'Ιτε αφτό το πεδί θα ανατρὲφετε ςαν κομυνιςτίς, ςαν μπολςεβίκος, ςαν επαναςτάτις, πυ θα ςυ ίνε βοιθός, ίτε θα πι: «τι μυ λέτε γα κὰπια επανάςταςι. Τιν επανάςταςι δεν τιν ιδα αφτίν τιν επανάςταςι δεν τιν κςέρο, ίμυνα τότες ςτο κρεβάτι, ί περπατύςα κάτο από τα τραπέζια, όταν τιν κάνατε· ςις τόρα έχετε διςκολίες, μα εγό τόρα θέλο να ζίςο».

Κ' ι δίςκολίες-μας ίνε πολὲς· δεν πρὲπι να τα κςεχνύμε όλα με τις επιτιχίες. Εχυμε — αθλιότιτα, ι κατικίες δεν μας φτάνυν. Γιατί; Γιατί πρέπι να φτιάκςυμε μεγάλα εργοςτάςια, μα τα καπιτάλια-μας ίνε λίγα, κε καπιτάλια ι κςὲνι καπιταλιςτές δε μας δίνυν.

Χτίζυμε ςίμερα μεγὰλο εργοςτάςιο, μ' αφτό το εργοςτάςιο ςίμερα προιόντα δε μας δίνι, θα μας δόςι μόνο ίςτερα από 3 — 4 χρόνια· μα ςίμερα τα προιόντα δεν φτανυν. Ο πατέρας κερδίζι: άλος—100 ρὺβλια, άλος—80, άλος—120, κι' άλος—40—50 ρὺβλια. Δε φτάνι ότι θέλι το πεδί. Ερχετε ςτο ςπὶτι, ι μάνα φονάζι: ςτο ότςερετ πρέπι να ςταθίς, το ςπίτι ίνε άςχιμο. Πολές διςκολίες· το φος δε φτάνι. Ερχετε ο χιμόνας, ζεςτά παπύτςια δεν έχυμε, ζεςτά ρύχα δεν έχυμε. Ολα αφτά πιέζυν. Σ' αφτά όλα

άραγες δεν παρουσιάζοντε κάποτες πεσιμιστικές διάθεσες; Αν δε θα διαπεδαγογύμε τα πεδιά, αν δε θα δυλέβυμε για τιν ανατροφί-τυς, αν το πεδί 10 — 12 χρόνον δε θα καταλάβι ότι όλες αφτές ι δισκολίες ίνε προσορινές, ι καταστασί-μας θάνε πολί βαριά.

Σίμερα ίνε ακόμα δίσκολα, μα κσέρυμε ότι καπιταλιστές δεν έχυμε. Οτι κερδίζυμε ίνε για το καλό τυ λαύ. Ολα μέσο τις φάμπρικας πάνε στο λαό, ι μεγάλι σοδιά πάι στον εργάτι κε τον χοριάτι. Σίμερα τα σκολιά δε φτάνυν. Ιστερα από 5 χρόνια θάχυμε. Σίμερα έχυμε ότσερετ, ίστερα από ένα-διο χρόνια δε θάχυμε. Σίμερα το μεροκάματο ίνε ακόμα μικρό, μα χρόνο με το χρόνο αφκσάνυμε το μεροκάματο κε σίμφονα με το πεντάχρονο θ' αφκσίσυμε το μεροκάματο 70 %.

ΚΑΤΟ ΑΠΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΝΑ ΚΑΤΑΧΤΑΤΕ ΤΙ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙ ΕΠΙΣΤΙΜΙ

Βέβεα δισκολίες έχυμε πολές, κε δεν ακσίζι να παρυσιάζετε μεγάλες απέτισες στο κράτος, στο κόμα, στο κομσομόλ στυς πατέρες κε τις μιτέρες-σας. Πρέπι να λογαριάζετε τις δίσκολές-μας σιθίκες, πρέπι με κάθε τρόπο να βοιθάτε το κράτος κε το κόμα.

Δε θα πο για όλες τις πρότασες. Εγό, για παράδιγμα λογαριάζο ολότελα σοστί τιν απέτισι-σας, να κσεχορίσι το κόμα-μας ανθρόπυς στα τάγματά-σας. Βέβεα άμεσός-σας καθοδιγιτίς παραμένι το κομσομόλ. Το κομσομόλ ίνε ο άμεσος καθοδιγιτίς τυ πιονέρικυ κινίματος, γιαφτό κε πρέπι να το καθοδιγί. Οπος κε νάνε δε σιμφονό ότι το κόμα πρέπι να δόσι πολί μεγάλι προσοχί σε σας. Εχετε αρκετά πολύς παλιύς μπολσεβίκυς, πυ σαν βρίσκοντε μαζί με τυς κομσομόλυς μέσα στα τάγματά-σας, πρέπι νάνε όχι κομαντίρι αλά σίντροφι. Θα δυλέβυν μαζί-σας, να σα βοιθύν να σινδεθίτε με τι μεγαλίτερι γενιά, να πάρετε απτιν μεγαλίτερι γενιά το καλίτερο, όλες τις παράδοσες, πυ ιπάρχυν σ' αφτί κε ν' αγονιστίτε μαζί με τιν παλιά γενιά για τι λενινιστικί επιστίμι, ν' αγονιστίτε ενάντια σε κάθε παρέκλισι.

ΠΙΟΤΕΡΙ ΚΙΝΟΝΙΚΙ ΠΡΟΤΟΒΥΛΙΑ

Ίμε σίμφονος ότι πρèπι να βοιθάμε τα τάγματα τυ χοριύ, μα θάθελα ς' όλι-σας τι δυλιά να πάρετε από μας κάθε-τι το καλίτερο, κε να μιν πάρετε τις μπιυροκρατικές σινίθιες.

Πός κάνατε το ςλιοτ; Στιν αρχί προιποθέτατε να πάρετε χρίματα, να οργανόσετε κινόβιο — όλα σίμφονα με τυς κανόνες. Αφτό ίνε èφκολο: καπικάκια να πάρετε, κινόβιο να οργανόσετε. αφτό δεν èχι καμιά σκοτύρα. Ίστερα δεχτίκατε τέτια πρότασι: να κάνετε τèτια καμπάνια, πυ ι πιονέρι να ζύνε μαζί με τυς εργάτες. Μαζί-σας δεν κυβέντιασα γι' αφτό το ζίτιμα κε δεν κσέρο κατά πόσο πέτιχε αφτί ι ιδέα, μα κατ' εμένα κατά πόσο άκυσα πέτιχε κε πέτιχε μάλιστα θαβμάσια. Σινδεθίκατε με τυς εργάτες, ι εργάτες σινδέθικαν μαζί-σας. Τί σιμένι αφτό; Αφτό σιμένι πος έτσι κάνατε τι δυλιά-σας πολί κινονική. Πρέπι ν' αφίσετε τις ιδèες: «να πέρνετε έτιμα», κίνος πυ τα πέρνι èτιμα, δε μαθèνι στιν πράκσι, στι δυλιά. Πρέπι να πέρνετε όχι έτιμα, αλά να δίχνετε κινονική προτοβυλία, πρέπι να δυλέβετε.

Για τιν ικονομική κατάστασι. Σοστά σικόσατε αφτό το ζίτιμα: πρέπι να διμιυργίσυμε φòντια δυλιάς ανάμεσα στυς πιονέρυς. Αφτί ι ιδέα ίνε σοστί. Μα σις ι ίδιι πρέπι να διμιυργίσετε αφτό το φόντο. Σιδεθίτε με τα επαγκελματικά σοματία· σιδεθίτε με τις ικονομικές οργάνοσες, κάνετε τυς ανθρόπυς να ενδιαφερτùν με τι δυλιά-σας, σιδεθίτε με κίνυς τυς γονιύς, πυ μπορύν να διμιυργίσυν φόντο, — με μια λèκσι τραβίκστε από διάφορυς δρόμυς. Κρίνοντας απτις οδιγίες πυ δίνανε εδό, κι' απτι σιζίτισι, πίρατε σοστό δρόμο για τιν ανάπτικσι τις κινονικίς προτοβυλìας ανάμεσα στυς πιονέρυς. Ι παρατίρισί-μυ γι αφτό το ζίτιμα καθόλυ δε σιμένι μομφί για όλι-σας τι γραμί, για όλο το δρόμο πυ πίρατε. Μα κάποτες έχυμε γραμί σοστί κε δυλιà άσχιμι. Κάποτε διιγόμυνα ότι σε μια κομματική κομφερέντσια μίλισε ένας υκρανέζος κομμυνιστίς χοριάτις πάνο στον απολογιζμό τις επιτροπίς τυ όκρυγ τυ κόματος κε ίπε: «Όσο για τι γραμί, ι γραμί ίνε σοστί, όσο όμος για τι δυλιά· ύτε μια δεκάρα δεν αχίζι». Έτσι σιμβένι κάποτες σε μας κε στι δυλιά ανàμεσα στυς μεγάλυς κε στι δυλιά ανάμεσα στυς μικρύς.

Ι αφτοκριτική, πυ αναπτίξετε, ίνε σοστί. Πρέπι να τι σινεχίσετε κε στο μέλο. Μ' απετύμε αφτί τιν αφτοκριτική να τιν εφαρμόσετε κε σε σας, κε στο σχολιό, κε στι δυλιά — σ' όλα. Ιπάρχι ένα αμάρτιμα στυς ανθρόπυς. Αφτό ίνε ο εγοιζμός, ι περιφάνια, ι καφχισιά. «Ε σί μι με πιράζις, μι με κριτικάρις». Μίπος ανάμεσα σε σας, τυς πιονέρυς, δεν ίνε αναπτιγμένο αφτό; Μίπος δεν τιχένι ο ένας να πι στον άλο: «Πίγενε στο διάολο· τι μυ φορτόνεσε;», τον άλο τον κριτικάρι πρόθιμα, μα όταν τον κριτικάρις, τότες αμέσος σε στέλι στο διάολο. Γι' αφτό χριάζετε ν' αγονιστύμε μ' αφτά, ν' αναπτίξυμε τιν αφτοκριτική κε να σιμπικνόνυμε πιο σφιχτά τις γραμές-μας.

Να θιμάστε, ότι ίστε κίνος ο στρατός, πυ θα σιντελέσι το έργο πυ άρχισε εδό κε δεκάδες χρόνια, κίνο το έργο για το οπίο ι άνθροπι αγονιζότανε, για το οπίο ι άνθροπι σάπιζαν στις φιλακές, κίνο το έργο για το οπίο κε τόρα δυλέβι το κόμα-μας. Πρέπι νάστε κίνι, πυ θα σιμπλιρόνυν τις γραμές τυ κόματός-μας, τις γραμές τυ κομσομόλ. Γι' αφτό πρέπι ν' ατσαλοθίτε σαν επαναστάτες σαν αγονιστές.

Επιτρέπσατέ-μυ σίντροφι, τελιόνοντας τον λόγο-μυ, να εκφράσο τιν πεπίθισι ότι κίνες ι ελπίδες πυ τρέφι το κόμα για σας, θα τις δικεόσετε με τιμί. Επιτρέπσατέ-μυ, να πο μαζί-σας: Ζίτο ι ταλιά μπολσεβίκικι φρυρά, ζίτο ι δοκσασμένι βάρδια, ί νέι - μας μπολσεβίκι — Πιονέρι!

ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ

ΑΠΤΙ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ XVI ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΥ Π Κ Κ (μπ.)

Στο πιονέρικο κίνιμα δε δίνετε αρκετί προςοχί όχι μόνο απτυς κομςομόλυς, αλά κι' απτο κόμα. Ι πιονέρι κάνυν μεγάλι δυλιά στο τράβιμα τον γονιόν-τυς στι ςοςιαλιςτικί άμιλα κε μ' αφτό κςιπνόν, ςπρόχνυν τυς παθιτικύς εργάτες. Το κόμα-μας πρέπι να δίνι πιότερι προςοχί ςτιν κομςομόλικι κε πιονέρικι δυλιά. Ι οργάνοςες τυ κομςομόλ κε τον πιονέρον αναδιοργανόνυνταν αρκετά επιτιχιμένα κε προςαρμοζόντανε προς το πρόβλιμα: «να ςτραφύμε προς τιν παραγογί». Το κομςομόλ τόρα τελεφτέα ςικόνι αφτί τι δυλιά-τυ ςε μεγάλο ίπςος όχι μόνο ος προς το μαχιτικό κίνιμα μα κε τα μέτρα τις ραςιοναλιζάτςιας.

- Χριάζετε μόνο να δόςυμε πολί πιότερι προςοχί ςτο ζίτιμα τις ανατροφίς τον πιονέρον, ςτο ζίτιμα τις οργάνοςίς-τυς.

ΚΕ ΘΑ ΓΙΝΕΤΕ ΝΙΚΟΚΙΡΙΔΕΣ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ

ΑΠΤΙΝ ΕΚΘΕΣΙ ΣΤΟ ΙΧ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ

Ενοίτε, ότι ι κομυνιςτές κ' ι κομςομόλι δεν πρέπι ν' αποςπάζυντε απτιν πολιτικί. Ινε φανερό, ότι ο κομςομόλος πρέπι να πέρνι μέρος ςτιν πραχτικί δυλιά. Μα πρέπι να μάθυμε κι' ακόμα να μάθυμε. Μόνο τότες ι κομςομόλι-μας πραγματικά θ' αναπτίςυντε ςαν πραγματικί χτίςτες τυ κομυνιζμύ. Σίς, ςίντροφι, κομςομόλι κε πιονέρι, αςφαλός θα ζίςετε ος τον κομυνιζμό. Ι κομςομόλι κ' ι πιονέρι πρέπι νάνε ι πιό δραςτίρι χτίςτες τις κομυνιςτικίς κινονίας.

Το ζίτιμα τον ςτελεχόν ίνε ένα απτα κεντρικά ζιτίματα. Ι Κεντρικί επιτροπί τυ κόματος έδοςε ς' αφτό το ζίτιμα εκςεριτικί προςοχί. Σε μας τόρα διδάςκυντε εκατοντάδες χιλιάδες ςίντροφι· το ζίτιμα εδό ίνε για τα τέμπα κε τιν πιότιτα τις μόρφοςις. Πρέπι ο ινζινιέρος πυ θα βγί απτο ΒΥΖ. νάνε πραγματικός ινζινιέρος, κι' όχι «άνθροπος με δίπλομα». Διπλοματύχι ινζινιέρι χορίς γνόςες δε μας χριάζυντε. Εμίς δεν έχυμε πεδιά τις μαμάκας κε τυ πατεράκι, πυ προςπαθύν να πάρυν διπλόματα· ςε μας χριάζυντε ινζινιέρι πυ μπορύν να οργανόςυν τιν παραγογί. Κι' έδο το κομςομόλ πρέπι να πέκςι τετράςτιο ρόλο. Το πρόβλιμα τον ςτελεχόν για το κομςομόλ, ι προετιμαςία τον ςτελεχόν, ι διαπεδαγόγιςί-τυς ς' όλυς τυς κλάδυς τις παραγογίς, αρχίζοντας απτα ικονομικά ιδρίματα, κε τελιόνοντας με το εργοςτάςιο, τι τςέχα, ίνε ένα από τα κεντρικά καθίκοντα.

Ι πιονέρι μαθένοντας ςτα ςκολιά, ςιμετέχυν ταφτόχρονα ςτο ςοςιαλιςτικό χτίςιμο. Το καθίκο ίνε να προετιμάςυμε το νέο άνθροπο κε ιδεολογικά κε τεχνικά, οπλιζμένο με γνόςες. Στιν προετιμαςία τον ςτελεχόν ίνε ανάνκι να δόςυμε τεράςτια προςοχί. Αναπτίςυντε ςε μας νεαρά ςτελέχι, πρέπι να τα πλυτίςυμε με τις ανάλογες γνόςες. Τιν εκςυςια τιν καταχτίςαμε κε νομίζο ότι ο κάθε κομςομόλος ίνε πιζμένος ότι αφτί τιν εκςυςία κανένας δε θα μας τιν πάρι πίςο.

Το κομςομόλ πρέπι να πάρι πιο δραςτίριο μέρος ς' όλι τι δυλιά για τιν καλιτέρεψι τυ κρατικύ μιχανιζμύ, για το κςερίζομα το κάθε ςάπιυ, πυ δύλιακςε ςε κςεχοριςτύς κρίκυς, κε για τιν αντικατάςταςί-τυς με νέυς ζοντανύς ανθρόπυς. Νά τόρα έχυμε εκλογές τον ςοβιέτ. Το κόμα έβαλε καθήκο να διεκςάγι τις εκλογές τον ςοβιέτ έτςι πυ νάδιναν όθιςι στι ριζικί καλιτέρεψι τις δυλιάς τον ςοβιέτ κε τυ κρατικύ μιχανιζμύ, στι ςτροφί τον ςοβιέτ προς τα κολχόζια, προς τιν παραγογί, για να ςταθύν τα ςοβιέτ επί κεφαλίς τις ςοςιαλιςτικίς άμιλας κε τις μαχιτικότιτας. Σ' όλι αφτί τιν προεκλογικί καμπάνια το κομςομόλ πρέπι να πέκςι ρόλο όχι μόνο δίναμις, πυ βοιθά το κόμα να οργανόςι τις μάζες, μα κε οργάνοςις πυ μπορί ν' αναδίκςι εκατοντάδες κε χιλιάδες νέυς ικανύς εργάτες κε κολχόζνικυς ςτα ςοβιέτ. Το κομςομόλ πυ έχι 3 εκατομίρια, κ' ι πιονέρικι οργάνοςι 4 εκατομίρια — το όλο 7 εκατομίρια — νά αφτός ίνε κίνος ο ςτρατός πυ θα χτίςι τον κομυνιζμό, νά αφτός ίνε κίνος ο ςτρατός πυ πρέπι να βοιθίςι κε θα βοιθίςι το κόμα πιο γρίγορα να φτάςι κε να κςεπεράςι τις καπιταλιςτικές χόρες. Ι οργανομένες-μας δίναμες ίνε 11 εκατομίρια μέλι τον επανκελματικόν ςοματίον, 9 εκατ. μέλι τυ Αςοβιαχίμ κε τις ΜΟΠΡ, πιότερο από 1 εκατ. ντεπυτάτι ςτα ςοβιέτ, 3 εκατ. κομςομόλι, 4 εκατ. πιονέρι, πυ αναπτίςυντε μ' όρεκςι χτίςτες τις κομυνιςτικίς κινονίας, κε ςαν ςιμπλίροςι όλυ αφτύ, τυ ςτρατύ ίνε το οργανομένο, το καλίτερο ςτον κόζμο προλεταριακό κόμα πυ έχι πάνο-κάτο 2 εκατομίρια μέςα ςτις γραμές-τυ,—το κομυνιςτικό-μας κόμα τον μπολςεβίκον.

Όλος αφτός ο ςτρατός με επί κεφαλίς τιν λενινιςτικί Κεντρικί-τυ επιτροπί μας δίνι πλίρι πίςτι ότι ο ςοςιαλιζμός θάνε νικιτίς.

Σίντροφι κομςομόλι, ςίντροφι πιονέρι! Πίγατε με το κόμα. Μαζί μ' αφτό κερδίζετε μια με τιν άλι τις νίκες. Ύτε βίμα πίςο! Μπροςτά με το δικό-ςας μπολςεβίκικο κόμα, με τιν Κεντρικί-τυ επιτροπί—κε θα γίνετε νικοκίριδες όλυ τυ κόζμυ!

Το κομςομόλ πρέπι να πάρι πιο δραςτίριο μέρος ς' όλι τι δυλιά για τιν χαλιτέρεψι τυ κρατικύ μιχανιζμύ, για το κςερίζομα τυ κάθε ςάπιυ, πυ δύλιακςε ςε κςεχοριςτύς κρίκυς, κε για τιν αντικατάςταςί-τυς με νέυς ζοντανύς ανθρόπυς. Νά τόρα έχυμε εκλογές τον ςοβιέτ. Το κόμα έβαλε καθίκο να διεκςάγι τις εκλογές τον ςοβιέτ έτςι πυ νάδιναν όθιςι στι ριζικί χαλιτέρεψι τις δυλιάς τον ςοβιέτ κε τυ κρατικύ μιχανιζμύ, στι ςτροφί τον ςοβιέτ προς τα κολχόζια, προς τιν παραγογί, για να ςταθύν τα ςοβιέτ επί κεφαλις τις ςοςιαλιςτικίς άμιλας κε τις μαχιτικότιτας. Σ' όλι αφτί τιν προεκλογικί καμπάνια το κομςομόλ πρέπι να πέκςι ρόλο όχι μόνο δίναμις, πυ βοιθά το κόμα να οργανόςι τις μάζες, μα κε οργάνοςις πυ μπορί ν' αναδίκςι εκατοντάδες κε χιλιάδες νέυς ικανύς εργάτες κε κολχόζνικυς στα ςοβιέτ. Το κομςομόλ πυ έχι 3 εκατομίρια κ' ι πιονέρικι οργάνοςι 4 εκατομίρια — το όλο 7 εκατομίρια — νὰ αφτός ίνε κίνος ο στρατός πυ θα χτίςι τον κομυνιζμό, νά αφτός ίνε κίνος ο στρατός πυ πρέπι να βοιθίςι κε θα βοιθίςι το κόμα πιο γρίγορα να φτάςι κε να κςεπεράςι τις καπιταλιςτικές χόρες. Ι οργανομένες-μας δίναμες ίνε 11 εκατομίρια μέλι τον επανκελματικόν ςοματίον, 9 εκατ. μέλι τυ Λςοβιαχίμ κε τις ΜΟΠΡ, πιότερο από 1 εκατ. ντεπυτάτι στα ςοβιέτ, 3 εκατ. κομςομόλι, 4 εκατ. πιονέρι, πυ αναπτίςυντε μ' όρεκςι χτίςτες τις κομυνιςτικίς κινονίας, κε ςαν ςιμπλίροςι όλυ αφτύ, τυ στρατύ ίνε το οργανομένο, το καλίτερο ςτον κόζμο προλεταριακό κόμα πυ έχι πάνο-κάτο 2 εκατομίρια μέςα στις γραμές-τυ, — το κομυνιςτικό-μας κόμα τον μπολςεβίκον.

'Ολος αφτός ο στρατός με επί κεφαλίς τιν λενινιςτικί Κεντρικί-τυ επιτροπί μας δίνι πλίρι πίςτι ότι ο ςοςιαλιζμός θάνε νικιτίς.

Σίντροφι κομςομόλι, ςίντροφι πιονέρι! Πίγατε με το κόμα. Μαζί μ' αφτό κερδίζετε μια με τιν άλι τις νίκες. 'Υτε βίμα πίςο! Μπροςτά με το δικό-ςας μπολςεβίκικο κόμα, με τιν Κεντρικί-τυ επιτροπί — κε θα γίνετε νικοκίριδες όλυ τυ κόζμυ!

П. П. ПОСТЫШЕВ

ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ

ΤΕΛΙΟΣΑΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ. Σ' ΑΦΤΑ ΤΑ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ Ι ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΥ ΠΑΝΚΟΖΜΙΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ, Ι ΧΟΡΑ ΤΙΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, Ι ΧΟΡΑ ΠΥ ΧΤΙΖΙ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟ, ΚΑΤΟΡΘΟΣΕ ΝΑΧΙ ΤΕΤΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΙΑ ΙΝΕ ΕΝΘΥΣΙΑΖΜΕΝΙ Ι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΙ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ, ΜΕ ΤΑ ΟΠΙΑ ΕΜΙΝΑΝ ΕΚΠΛΙΧΤΙ ΚΕ ΤΡΟΜΑΚΣΑΝ Ι ΤΑΚΣΙΚΙ-ΜΑΣ ΟΧΤΡΙ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΖΜΟ.

ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ ΤΙΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΙΣ-ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΙΣ ΙΠΑΡΚΣΙΣ-ΤΙΣ ΙΤΑΝ ΚΕ ΙΝΕ ΕΝΕΡΓΙΤΙΚΟΤΑΤΙ ΣΙΜΕΤΟΧΙ ΑΦΤΥ ΤΥ ΜΕΓΑΛΥ ΧΤΙΣΙΜΥ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ. Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΙΤΑΝ ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ Σ' ΑΦΤΟ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ, Σ' ΑΦΤΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΙΖΜΑΤΙΚΟ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΛΕΝΙΝ.

Ι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΙ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ-ΜΑΣ ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ, ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ-ΤΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΙΣ ΚΕ ΤΥ ΑΡΧΙΓΥ ΤΥ ΚΟΜΑΤΟΣ-ΜΑΣ, ΤΥ Σ. ΣΤΑΛΙΝ, ΒΓΙΚΑΝ ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΙ ΔΡΟΜΟ ΤΥ ΧΤΙΣΙΜΥ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ. ΔΙΣΚΟΛΙΕΣ ΕΧΥΜΕ ΑΚΟΜΙ ΠΟΛΕΣ, ΜΑ ΑΦΤΕΣ Ι ΔΙΣΚΟΛΙΕΣ ΣΕ ΣΙΝΚΡΙΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΔΕΝ ΙΝΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟ ΜΠΙΚΕ ΣΤΕΡΕΑ, Ι ΔΙΝΑΜΕΣ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΑΝΑΠΤΙΣΥΝΤΕ ΟΧΙ ΜΕ ΜΕΡΕΣ, ΑΛΑ ΜΕ ΟΡΕΣ, Ι ΔΙΝΑΜΙ-ΤΙΣ ΙΝΕ ΑΣΑΛΕΦΤΙ.

ΤΑ ΠΕΔΙΑ-ΜΑΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ ΑΦΤΥ ΤΥ ΙΡΟΙΚΥ ΑΓΟΝΑ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΟ, ΜΑ ΚΕ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ ΤΥ ΜΕΓΑΛΥ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΚΣΥΣΙΑ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΓΙΑ ΤΙ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ. ΤΑ ΠΕΔΙΑ-ΜΑΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΝ ΑΦΤΟ ΤΟ ΠΕΡΑΖΜΕΝΟ, ΟΤΑΝ ΠΑΝΟ ΣΤΙΣ ΡΑΧΕΣ ΤΟΝ ΠΑΠΥΔΟΝ-ΤΥΣ, ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΟΝ ΚΕ ΤΟΝ ΜΙΤΕΡΟΝ-ΤΥΣ ΣΦΙΡΙΖΕ ΤΟ ΚΝΥΤΟ ΤΥ ΤΣΙΦΛΙΚΑ, ΤΑ ΚΑΜΤΣΙΚΙΑ ΤΟΝ ΔΙΜΙΟΝ ΤΥ ΤΣΑΡΥ, ΟΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΓΟΝΙΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΠΟΘΕΣΙ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ ΑΝΕΒΕΝΑΝ ΠΑΝΟ ΣΤΟ ΙΚΡΙΟΜΑ ΤΟΝ ΤΣΑΡΙΚΟΝ ΚΡΕΜΑΛΟΝ, ΟΤΑΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠ' ΤΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΥΣ ΑΠ' ΤΥΣ ΠΙΟ ΠΡΟΤΟΠΟΡΥΣ ΤΙΣ ΤΑΚΣΙΣ-ΜΑΣ ΠΙΓΕΝΑΝ, ΑΛΙΣΟΔΕΜΕΝΙ, ΣΤΥΣ ΔΡΟΜΥΣ ΤΙΣ ΣΙΒΙΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΚΣΟΡΙΑ.

ΑΦΤΟ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΤΟ ΚΣΕΡΥΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΙΝΕ ΠΙΟ ΑΝΤΡΙΟΜΕΝΙ,

ΠΙΟ ΠΙΖΜΕΝΙ Ι ΤΡΙΤΙ-ΜΑΣ ΓΕΝΙΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΛΕΡΙ ΝΙΚΙ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΕΡΙΟ ΘΡΙΑΜΒΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΝ.

— ΖΙΤΟ Ι ΠΙΟΝΕΡΙ !

— ΖΙΤΟ Ι ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΟΡΓΑΝΟΣΙ !

— ΖΙΤΟ ΤΟ ΛΕΝΙΝΙΚΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ !

— ΖΙΤΟ ΤΟ Π. Κ. Κ. (μπ) Κ' Ι ΚΕΝΤΡΙΚΙ-ΤΥ ΕΠΙΤΡΟΠΙ !

— ΧΕΡΕΤΙΖΜΟ ΣΤΥΣ ΠΙΟΝΕΡΥΣ ΤΙΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΙΣ ΕΝΟΣΙΣ.

Π. ΠΟΣΤΙΣΣΕΦ

Ι ΔΥΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΙ ΠΕΡΙΦΑΝΙΑ

ΑΠΑΝΤΙΣΙ ΣΤΟ ΓΡΑΜΑ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ. ΓΕΝΑΡΙΣ 1932

Προς το γραφίο τυ πιρίνα τυ τιπογραφίυ τις «Αγροτικίς Εφιμερίδας».

Προς το γραματέα τυ πιρίνα τυ ΠΚΚ (μπ.).

Κόπια στο γραματέα τις ΚΕ τις ΠΔΚΕΝ ς. ΛΥΚΙΑΝΟΦ.

Σε μένα αποτάθικε μια πιονέρισα με παράπονο για το τάγμα, πάνο στο οπίο έχι πατρονάτο ο κομσομόλικος πιρίνας τυ τιπογραφίυ «Αγροτικί Εφιμερίδα». Παραπονιέτε ότι ο κομσομόλικος πιρίνας άσχιμα βοιθάι τυς πιονέρυς στι δυλιά κ' ιδιέτερα, ότι ος τα τόρα δε δίνυν κανένα ίκιμα στιν πιονέρικι βάσι, κε γι' αφτό ι πιονέρι δεν κάνυν καμιά δυλιά, κ' ι βάσι έχι 300 πιονέρυς. Πρέπι χορίς άλο να βοιθίσετε τιν πιονέρικι βάσι, δίνοντας ίκιμα κι' όσο το δινατό γριγορότερα. Νομίζο ότι ο κοματικός πιρίνας πρέπι να το κάνι αφτό αμέσος.

'Ινε πολί άσχιμο όταν πετάτε στιν πάντα τιν πιονέρικι δυλιά. 'Ινε ανάνκι κάπος να κιτάξετε τι δυλιά τον κοματικόν κε κομσομόλικον πιρίνον-μας με τυς πιονέρυς. Πρέπι έτσι να βάλετε τι δυλιά με τα πεδιά όστε αφτό νά'νε ι πρότι-σας μπολσεβίκικι περιφάνια κε τα πεδιά να σας πενύνε για τι δυλιά πυ κάνετε κι' όχι να παραπονιύντε.

Εδό δεν πρόκιτε για βοίθια, πρόκιτε για το άμεσό-σας καθίκο κε τιν άμεσί-σας ιποχρέοσι.

Περιμένο απάντισι μ' έργα.

Χερετιζμό

Ι ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΑΝΑΤΡΟΦΙ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ ΙΝΕ ΠΟΛΙ ΣΠΥΔΕΑ ΔΥΛΙΑ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ ΤΥ ΣΤΙ ΣΙΝΕΛΕΦΣΙ ΤΥ ΑΚΤΙΒ ΤΥ ΣΟΚΟΛΝΙΚΥ ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ 1932)

Το καθίκο τυ χτίςιμυ τις δίχος τάκςες ςοςιαλιςτικίς κινονίας, πυ βάλαμε μπροςτά-μας ςαν πραχτικό καθίκο τις δέφτερις πιατιλέτκας, με ιδιέτερι οκςίτιτα λανςάρι μπροςτά-μας το ζίτιμα τις διαπεδαγόγιςις απτι γενιά πυ μεγαλόνι «ολόπλεβρα αναπτιγμένον μελόν τις κομυνιςτικίς κινονίας» (Λένιν).

Στο ζίτιμα τυ ανκαλιάζματος τον πεδιόν απτιν πιονέρικι οργάνοςι έχυμε αναφίβολα πολί μεγάλες επιτιχίες. Μα μολοτύτο ακόμι καθιςτερί ι διαπεδαγογιςτικί δυλιά ανάμεςα ςτυς πιονέρυς. Το λαικό κομιςαριάτο τις μόρφοςις, τα επανκελματικά ςινδικάτα κε το κομςομόλ δεν φροντίζυν καθιμερινά για τυς πιονέρυς, για τιν οργάνοςι τις δυλιάς ανάμεςά-τυς κε ςτα ςκολιά.

Τον τελεφτέο κερό ι ΚΕ τυ κόματος-μας πέρνι από τυς πιονέρυς πολά γράματα. Τί γράφυν ι πιονέρι ςτα γράματά-τυς;

Διςτιχός, πιότερο παραπονιύντε για το ότι ι κομςομόλικες κε κοματικές οργάνοςες δε δίνυν προςοχί ςτα πιονέρικα τάγματα. Δεν τυς δίνυν ικίματα για διαπεδαγογιςτικί δυλιά: τα ςκολικα ιδρίματα ίςτερα απτα μαθίματα με τα πεδιά, χριςιμοπιύντε για τα διάφορα κύρςα κε βραδινά τέχνικυμ για τυς ιλικιομένυς, ςτα κλυπ δεν επιτρέπυν ςτυς πιονέρυς να μπυν, κι' άλες φορές πέρνυν μάλιςτα απτυς πιονέρυς τα ικίματα τον κλυπ. Καταλαβένετε ότι δίχος ίκιμα ίνε δίςκολο να κςετιλίκςυμε τι δυλιά ανάμεςα ςτα πεδιά.

Παραπονιύντε ι πιονέρι ςτα γράματά-τυς κε ςτο ότι ι πιονεροδιγί-τυς δεν εκλέγυντε καλά: μερικές φορές ι κομςομόλικες οργάνοςες, δεν τυς δίνυν καθόλυ πιονεροδιγύς, άλες φορές δίνυν, αλά ανίκςερυς κε δίχος αφτοριτέτ. Κ' ι κοματικί πιρίνες ιποθέτοντας, ότι ι δυλιά με τυς πιονέρυς ίνε μόνο δυλιά τυ κομςομόλ, ςε πολές περίπτοςες καθόλυ δε ςκέφτυντε γι' αφτό τον κλάδο τις μπολςεβίκικις διαπεδαγόγιςις.

Ι πιονεροδιγί δε βλέπυν καθόλυ βοίθια απ' τυς κοματικύς πιρίνες, πάρα πολί λίγο απτις κομςομόλικες οργάνοςες κ' ι δυλιά τον πιονεροδιγόν ίνε πολίπλοκι κε δίςκολι.

'Οταν δυλέβυμε με τα πεδιά πρέπι να κςέρυμε να τα πλι-
ςιάζυμε, να κςέρυμε πος να τα κάνυμε να ενδιαφερτύν, πρέπι να
βάλυμε τι δυλιά έτςι, όςτε το πεδί ν' αναπτίςετε, να επικινονί με
τιν κινονικο-πολιτικί ζοί, κε ταφτόχρονα πρέπι να φιλάγυμε τιν
ιγία-τυ. Ι απόφαςι τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ.) για να μι παραφορτό-
νυντε τα πεδιά με μαθίματα κε ςινέλεφςες, έγινε δεχτί απτα πε-
διά πολί ζοντανά — θάχυν πιότερο λέφτερο κερό. Κ' ι πιο μικρί
λένε: «Κε τί θα κάνυμε;» Αποδίχτικε πος αφτί ι ίδιι μπένυν
ςτι διάθεςι-τυς. Τα πεδιά θέλυν να δυλέβυν.
Αν θα παρακολυθίςετε τα πεδιά, τότες θα βρίτε μέςα ςτις
διάθεςές-τυς το αντικαθρέφτιςμα όλον κίνον τον διαθέςεον, πυ ιπάρχυν
ςε κςεχοριςτύς εργάτες, ιπάλιλυς, κολχόζνικυς, χοριάτες-μονονικο-
κίριδες. Ι άποπςες κ' ι διάθεςες κίνυ τυ μέρυς τον πεδιόν, πύνε
ςιδεμένι με κίνυς πυ βγίκαν απτι μικρο-μπυρζυαζία, από μέςα απτιν
προεπαναςτατικί ιπαλιλία, απτα κομάτια τον πρόιν κιρίαρχον τά-
κςεον, μεταδίνυντε ς' οριςμένο βαθμό κε ςτα πεδιά αφτόν τον
ικογενιόν, κι' απ' αφτά μπένυν μέςα ςτο πεδικό περιβάλο κε γί-
νυντε εςθιτά.
'Ετςι λιπόν ι πιονέρι δε χριάζυντε τιν κοματικί διαπεδαγό-
γιςι; 'Αραγες δικέομα γι' αφτί τι δυλιά έχυν μόνο ι «γενάτι»
'Ινε γνοςτό ότι ι πιονέρι — ίνε το ςτίριγμά-μας: χτες ίταν
πιονέρος ςίμερα ίνε κομςομόλος, κι' άβριο θάνε κοματικός.
Εδό το ζίτιμα για τι διαπεδαγογιςτικί δυλιά ίνε πιο πολιπλο-
κο, παρά ανάμεςα ςτυς κομςομόλυς, ί ανάμεςα ςτυς κοματικύς,
γιατί αφτί ίνε πεδιά, γι' αφτά χριάζετε αλιότικος τρόπος πλιςιά-
ςματος, κε ς' αφτό το ζίτιμα δε δόθικε αρκετί προςοχί.
Το Μάι τελιόνυν τα δεκάχρονα τις ίπαρκςις τις πιονέρικις
οργάνοςις. Πρέπι γίρο ς' αφτό το ιοβιλέο ν' αναπτίκςυμε πλατιά
δυλιά ανάμεςα ςτις κοματικές, τις κομςομόλικες, τις ςινδικαλιςτικές,
τις ςοβιετικές κε ς' όλες τις μαζικές προλεταριακές οργάνοςες, για
να πετίχυμε αποφαςιςτικί ςτροφί ςτι δυλιά ανάμεςα ςτα πεδιά. Πρέ-
πι να τελιόςυμε με τιν οπορτυνιςτικί ιποτίμιςι τις τεράςτιας πο-
λιτικίς ςιμαςίας αφτύ τυ ζιτίματος, πυ ιπάρχι ςε μερικές οργάνοςες.
— Για πιο πράμα πρέπι ν' αγονιςτύν τόρα όλες ι οργάνοςες, δυ-
λέβοντας ανάμεςα ςτυς πιονέρυς;
Πρέπι ν' αγονιςτύν πρότα-πρότα, για τι ςινιδιτί πιθαρχία ςτο
ςχολιό· δέφτερο, για να καταχτίςυν, ς' αρκετό βαθμό τις κινονικο-
μορφοτικές γνόςες, κε για τιν πιότιτα τις μάθιςις· τρίτο, για τι

ςοςτί οργάνοςι τυ λέφτερυ κερύ τον πεδιόν έκςο απτο ςκολιό· τέταρτο, για το τράβιγμα τον πεδιόν ςτι δραςτίρια ςιμετοχί ςτιν κινονικο-πολιτικί δυλιά· πέμτο, για τις κανονικές ςιθίκες τις δυλιάς κε τις ανάπαπςις τον πιονέρον κε τον μαθιτόν.

Πρέπι πάντα να θιμύμαςτε τις ιπόδικςες τυ ς. Λένιν:

> Ίςια-ίςια αφτί, τύτι ι νεολέα θα τελιόςι, θα πραγματοπιίςι τον κομονιζμό, ίςια-ίςια αφτί θα διεκςάγι ακόμι τυς αγόνες για τον κομονιζμό, κι' αφτύς τυς αγόνες πρέπι να τυς αντικρίςι δινατί, γερί, μ' ατςαλένια νέβρα κε ςιδερένια μιόνια».

Καταλαβένετε, ότι το καθίκο τις κομυνιςτικίς διαπεδαγόγιςις τον πεδιόν, πυ ανάλαβε το λενινιςτικό κομςομόλ, ίνε ζίτιμα όχι μόνο τον κςεχοριζμένον απτυς πιρινες πιονεροδιγόν, μα όλον τον κομςομόλικον οργανόςεον ςτο ςίνολο, (κι' όχι μόνο τον κομςομόλικον οργανόςεον).

Για να εχτελέςυμε με τιμί αφτό το καθίκο ι κομςομόλι, ι ίδιι πρέπι νάνε πολιτικά γραματιζμένι εργάτες. Πος αλιότικα μπορύν να διαπεδαγογύν με το λενινιςτικό πνέβμα τι βάρδια-τυς;

Μ. Ι. ΚΑΛΙΝΙΝ

I ΠΙΟΝΕΡΙ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ

**(ΑΠΤΙ ΣΙΛΟΓΙ "ΤΟ ΠΕΔΙΚΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΙΜΑ,,
"ΜΑΛΑΝΤΑΓΙΑ ΓΒΑΡΝΤΙΑ,, ΕΚΔΟΣΙ 1926)**

Το κίνιμα τον νέον πιονέρον έχι τεράςτια ςιμαςία. Φέρι μα-
ζί-τυ τα βλαςτάρια τις νέας ζοίς, διμιυργί νέον άνθροπο, τον ενόνι
απτα πιο νεανικά-τυ χρόνια με τα ςιμφέροντα τυ προλεταριάτυ κε
τον πανκόζμιο-τυ αγόνα για τον κομυνιζμό.

Εδό κι' ενάμιςι χρόνο ς' όλι τιν 'Ενοςι τόλο ίχαμε 5 χιλιά-
δες νέυς πιονέρυς. Φετος αφτός ο αριθμός αναπτίχτικε πιότερο
από 300 χιλ. Αλίθια, κι' αφτός ο αριθμός ίνε ελάχιςτος για όλι τιν
'Ενοςι με τον πολιεκατομίριο πλιθιζμό-τις· μα θα μεγαλόνι από
χρόνο ςε χρόνο, αν θα δόςυμε ς' αφτό το κίνιμα πιότερι δίναμι
κε προςοχί, παρά όςο δίναμε ος τα ςίμερα.

Ιδιέτερα λίγο ανκίκςαμε το χοριό με το πιονέρικο κίνιμα. Ι
ιδιέτερες ςιθίκες τις ζοίς τυ χοριύ, ι αποκέντροςι κ' ι απομάκριςί-
τυ απτα βιομιχανικά κέντρα κε τις πόλες, βάζυν τα πεδιά τυ χο-
ριύ ςε βαρί περιβάλο απομόνοςις, νοθρότιτας, ςκοτινιάς κε αμάθιας
τυ χοριύ. Ιδίος εδό, μέςα ςτο βάθος τυ πολιεκατομίριυ χοριύ, βρί-
ςκυντε ακαλιέργιτα ςτρόματα αφτύ τυ νέυ κινίματος.

Να ςπάςυμε αφτό τον πάγο, να οργόςυμε αφτό τ' ακάμοτο
χοράφι — να τί ιπέφθινο κι' εφχάριςτο καθίκο μπένι μπροςτά ςτο
κόμα.

<u>Ι νέι πιονέρι ςτο χοριό — ίνε φορίς τις νέας ζοίς, τον νέον</u>
<u>ιδεόν, τις νέας κινονίας.</u> Μέςον αφτό, αφτό το «νέο» μ' άφαντα
ριάκια θα χίνετε ςτο χοριό, ς' όλυς τυς πόρυς τις ικονομικίς,
πολιτικίς κε ικογενιακίς-τυ ζοίς άφαντα, ακύραςτα αφτά τα νέα ποντί-
κια θα ιποςκάφτυν το παλιομένο, το ςαθρομένο, χτίριο τυ παλιύ χοριύ.

Ι κομςομόλικες οργάνοςες τυ χοριύ πρέπι να καταπιαςτύν ςε
πρότι γραμί με τιν οργάνοςι τον πεδιόν τυ χοριύ μέςα ςτα τάγ-
ματα τον νέον πιονέρον. Καλίτερα, εκί, ςτον τόπο τις δυλιάς,
μπορύν να πλιςιάςυν τιν πεδικί αντίλιπςι κε κίνες τις ιδιόμορφες
ςιθίκες, μέςα ςτις οπίες βρίςκετε το χοριό.

Για βοίθια τυ χοριύ ς' αφτό το ςοβαρό ζίτιμα πρέπι ναρθύν
κ' ι οργάνοςες τον νέον πιονέρον τις πόλις. Πρέπι ν' αναλάβυν ςχε-
δόν τιν επεκςεργαςία τον πεδιόν τυ χοριύ, τιν ανατροφί-τυς κε τι

ςοςτι οργὰνοςὶ-τυς. Τα πεδιά τις πόλις βρίςκυντε ςε πιό ευνοικές ςιθίκες παρά τ᾽ αδερφάκια-τυς στο χοριό. Ἰνε πιο γραματιζμένα, πιο εκπολιτιζμὲνα κε με πιότερι πρωτοβυλία. Αφτα τα πλεονεχτίματα-τυς πρέπι να τα χρισιμοπιίςυν πρότα-πρότα για τιν οργάνοςι τον πεδιόν τυ χοριύ μὲςα στα τάγματα τον νέον πιονέρον.

Ι πιονέρι, ζόντας στα λάγερ, μπορὺν να κάνυν πάρα πολά για το χοριό. Ἰνε δίςκολο να πὺμε γι᾽ αφτό με διο λόγια. Ἐνα απτα καθίκοντα ίνε ο αγόνας με τιν αγραματοςίνι, με τιν αμορφοςιά. Μαζί με τον πιρίνα τυ κομςομόλ τυ χοριὺ ι πιονέρι πρέπι να ςιμετάςχυν ζοντανά στι δυλιά τον ιζμπο-τςιτάλνιον· να τιν κάνυν προςελκιστικί για τυς χοριάτες, να οργανόνυν διάβαζμα τις εφιμερίδας, τον μπροςύρον, να βοιθὺνε στιν έκδοςι εφιμερίδας τυ τίχυ. Κατὸπι να οργανόνυν για παράδιγμα, μυςία τον ντόπιον κράι μαζί με το ςκολιό κε το αγροτικό πύνκτο, να βοιθύν στο να πέρνυν λιτερατύρα, εφιμερίδες κ. τ. λ.

Μεγάλι δυλιά μπορύν να κάνυν ι πιονέρι, ςαν οργανόνυν ντεζύρςτβο στο τμίμα τις πόςτας. Ο πιονέρος θα δόςι τι χριαζύμενι πλιροφορία, θα γράπςι γρὰμα, διέφθιςι. Σπυδὲο ίνε να ςιμετάςχι στι φρὺριςι τον κινονικοπιιμένον κίπον κε περιβολιόν.

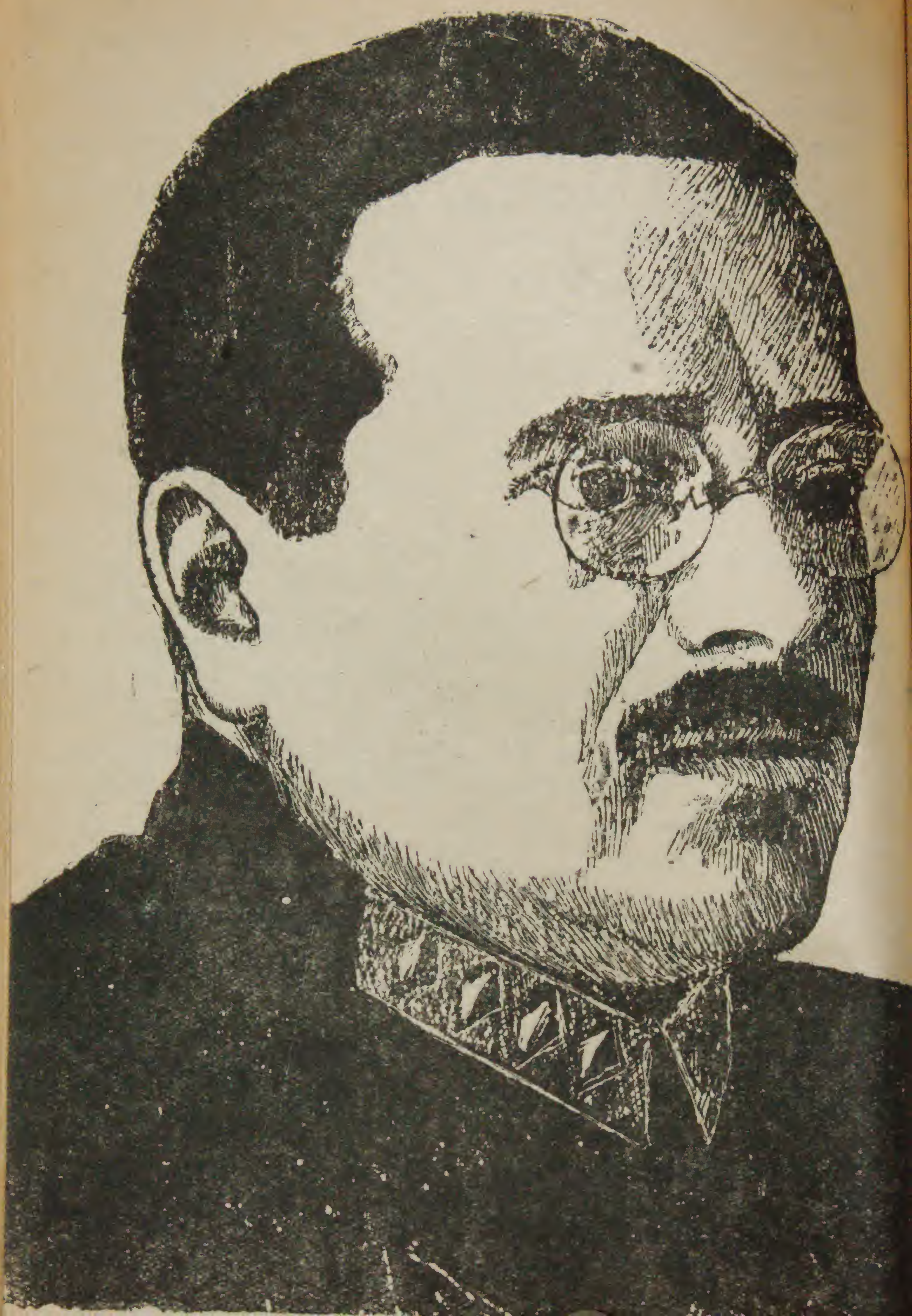
Ιδιὲτερι προςοχί πρέπι να δόςυν ι πιονέρι στο ςκολιό κε στα πεδιά τυ χοριύ. Τα ςκολιά απετύν ρεμόντ δεν έχυν μαχιτικά βοιθίματα, βιβλία, δεν έχυν κάφςιμι ίλι για το χιμόνα. Αν ι ίδιι ι πιονέρι ς᾽ αφτὸ το ζίτιμα λίγα μπορύν να κάνυν, μπορὺνε όμος να βοιθίςυνε το ςκολιό για να επιδράςι πάνο στις αγροτικές ςινάθριςες. Γενικά ι πιονέρι πρὲπι να εκμεταλέβυντε τις αγροτικές ςινάθριςες κε τα πανιγίρια για κάθε ίδυς προπαγάνδα κε για τι διάδοςι τις πιονέρικις δυλιὰς κι᾽ ακόμα να ςιμετάςχυν δραςτίρια στιν οργάνοςι τον επαναςτατικόν γιορτόν.

Με τα πεδιά τυ χοριύ ι πιονὲρι διαβάζυν, οργανόνυν πεχνίδια, οργανόνυν κινές γιορτές, ςιμετάςχυν μαζὶ μ᾽ αφτά στις αγροτικές δυλιές στο χοράφι, ιδιέτερα στο θέριζμα, βοιθόντας τυς χοριάτες πύχυν λίγι περιυςία. Αφτί ι βοίθια μπορί να δοθί απτις πιονέρικες μαςτερςκάγιες: για παράδιγμα να κάνυν μικρί επιδιόρθοςι, νά ςινκολύν κατςαρὸλες, να βάζυν γιαλί στιν κορνίζα κ. τ. λ.

Πρέπι ι χοριάτες να μάθυν τι ίνε ι πιονέρι, κ᾽ ι πιονέρι με τι ςιρά-τυς να μάθυν τι ζοί τον χορικόν.

Σίντροφι νὲι πιονέρι! Ψιλά κρατάτε τιν κόκινι-ςας ςιμέα κε να τιν κρατάτε ς᾽ όλι-ςας τι ζοί!

Ι. Σ. ΥΝΣΣΛΙΧΤ

ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΜΙΝΑ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ

ΑΠ ΤΟ ΛΟΓΟ ΣΤΟ ΠΡΟΤΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΣΛΙΟΤ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Το πανενοτικό αφτὸ ςλιοτ τον πιονὲρον έχι ςπυδέα ςιμαςία για το τράβιγμα τον πλατιόν ςτρομάτον τις νεολέας πυ αναπτίςετε, ςτιν άμινα τις χόρας.

Στις πιονέρικες οργάνοςες, πυ έχυν κομάντες ςτρατιοτικές, ςκοποβολίς, φιςκυλτύρας, πυ θα μπυν ςε άμιλα ςτο ςλιοτ ςφιριλατύντε ι μελύμενι μαχιτές τυ εργατοαγροτικύ Κόκινυ ςτρατύ.

Ο νεαρός πιονὲρος κςέρι, ότι εμίς ίμαςτε περικικλομὲνι από θανάςιμυς εχτρύς πυ ετιμάζυν πόλεμο κατά τις Σοβιετικίς Ένοςις.

Ο νεαρός πιονέρος ετιμάζετε για να πάρι δραςτίριο μέρος ςτο μεγαλιόδικο αγὸνα για τιν απελεφτέροςι τον εργαζόμενον απ' τον καπιταλιςτικό ζιγό.

Ο νεαρός πιονέρος μαθένι να ςκοπέβι έφςτοχα, ςκλιραγογίτε, ςινιθίζι να ιποφέρι κακυχίες κε ςτέριςες, αναπτίςι μέςα-τυ δίναμι, αντοχὶ, επιτιδιότιτα, μαθένι τα ςτρατιοτικά γιμνάςια, καταχτά ςτρατιοτικές γνόςες.

Ο νεαρός πιονέρος ίνε έτιμος να δόκι όλες τις δίναμές-τυ, όλι-τυ τι ζοὶ για το ςοςιαλιζμό. Έτςι άφοβα κε ςκλιρά θα πολεμά ενάντια ςτυς εχτρύς τις επανάςταςις, όπος πολέμιςε κε πολεμά για τι νίκι τυ ςοςιαλιζμύ ι παλιά φρυρά.

Στις μὲρες τυ ςλιοτ ι πιονέρικες φάλανκες ακόμο πιο ςφιχτά θα ςιςπιροθύν γίρο ςτι δοκςαςμένι ςιμέα τυ κομυνιςτικύ κόματος, γίρο ςτιν ιπόθεςι τις άμινας τις χόρας τυ ςοςιαλιζμύ.

Το οςοαβιαχίμ πρὲπι να βοιθίςι το κίνιμα τον πιονέρον ςτιν πραγματοπιίςι αφτύ τυ ςπυδέυ καθικοντος.

Για τι βοενιζάτςια τις νεολέας πυ αναπτίςετε, πρέπι να εκςαςφαλιςτύν κάδρα ικανόν καθοδιγιτόν.

Το νίκιμα τον ταξικόν εχτρόν-μας κατά μεγάλο μέρος εκςαρτιέτε απ' τιν ετιμαςία τις νεολέας-μας ςτιν εχτέλεςι αφτόν τον τεράςτιον κε δίςκολον καθικόντον, πυ θα βάλι μπροςτά-μας ι πολεμικί κατάςταςι.

КАТО АПТIN КАΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΥ ΚΟΜΑΤΟΣ, ΜΕ ΤΙ ΝΙΚΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΟΝ-ΜΑΣ ΚΕ ΤΟΝ ΑΔΕΡΦΟΝ-ΜΑΣ Ι ΧΟΡΑ ΤΟΝ ΣΟΒΙΕΤ ΣΤΟΛΙΣΤΙΚΕ ΜΕ ΤΙΣ ΙΠΣΙΚΑΜΙΝΕΣ ΤΥ ΜΑΓΝΙΤΟΓΟΡΣΚ ΚΕ ΤΥ ΚΥΖΝΕΤΣΚ, ΜΕ ΤΡΑΧΤΟΡΙΚΑ ΚΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΑΦΤΟ-ΚΙΝΙΤΟΝ, ΜΕ ΤΟ ΤΕΛΙΟΜΑ ΤΥ ΝΤΝΙΕΠΡΟΣΤΡΟΙ, ΜΕ ΤΑ ΣΟΒΧΟΖ ΚΕ ΤΑ ΚΟΛΧΟΖ. ΠΙΟΝΕΡΙ' ΠΙΟΤΕΡΙ ΒΟΙΘΙΑ ΣΤΟ ΚΟΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΛΙΟΜΑ ΤΙΣ ΠΡΟΤΙΣ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑΣ! ΜΕ ΜΑΧΙΤΙΚΙ ΕΤΙΜΑΣΙΑ ΝΑ ΣΙΝΑΝ-ΤΙΣΥΜΕ ΤΙ ΔΕΦΤΕΡΙ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ!

ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΥΜΕ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΥΣ ΔΥΛΕΦΤΑ-ΔΕΣ ΤΙΣ ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΣΤΙΚΙΣ ΔΥΛΙΑΣ ΣΤΑ ΚΟΛΧΟΖ. ΠΙΟΝΕΡΙ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖ ΒΟΙΘΑΤΕ ΤΟ ΚΟΜΑ ΚΕ ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΝΑΜΟΜΑ ΤΟΝ ΚΟΛΧΟΖ, ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟΜΑ ΤΙΣ ΣΟΔΙΑΣ!

ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ—ΙΝΕ ΤΟ ΚΙΡΙΟΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ-ΜΑΣ. ΠΙΟΝΕΡΕ! ΑΓΟΝΙΣΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕ-ΧΝΙΚΟ ΣΚΟΛΙΟ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΣΙΛΙ ΠΙΟΤΙΤΑ ΤΙΣ ΜΑΘΙΣΙΣ, ΓΙΑ ΤΙ ΣΙΝΙΔΙΤΙ ΠΙΘΑΡΧΙΑ.

Ν. Κ. ΚΡΥΠΣΚΑΓΙΑ

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ*)

Τυς κσένυς πιότερο απ όλο εκπλίτυν τα πεδιά-μας. Τυς εκπλίτι πος λέφτερα φὲρυντε τα πεδιά, τι ροτίματα δίνυν. Τα πεδιά μπορύν να μιλάνε σε μεγάλες σινέλεφες κε μιλάνε πολί σοστά. Από πύ προέρχετε αφτό στα πεδιά; Επιδρά όλο το περιβάλο, όλι ι γίρο ζοί, επιδρά το σκολιὸ, αλά τεράστιο ρόλο πέζι εδό ι πιονὲρικι οργάνοσι. Εμίς πολί σιχνά ιποτιμύμε όλι τι σιμασία τις πεδικίς κε εφιβικίς οργάνοσις, μα σ' αφτί βρίσκετε τεράστια δίναμι. Αφτό θαβμὰσια το κσέρι ι μπυρζυαζία όλον τον χορόν κε δίνι πολί μεγάλι προσοχί στις πεδικές οργάνοσες, προσπαθὸντας μ' αφτές να επιδράσι πάνο στις πεδικές μάζες. Κσέρυμε πόσο εντατικά διμιυργύν ι φασίστες κάθε ίδυς πεδικές κε εφιβικές οργάνοσες για να καταχτίσυν το μιαλό κε τι θέλισι τις γενιάς πυ ανατιτίσετε. Το πεδάκι δεν ακύι ύτε τον πατέρα ύτε τι μιτέρα αλά ακύι αφτό πυ αποφάσισε ι πεδική οργάνοσι, κε με επιμὲλια το εφαρμόζι. Δεν πρέπι να αρνιθύμε ότι ι πεδικί-μας οργάνοσι έδοκε στα πεδιά για 10 χρόνια καλό πολιτικό εκσοπλισμό, τα έμαθε να δρυν όλα μαζί, έκανε πιθαρχικὰ τα πεδιά. 'Ολι θιμύντε το σλιοτ τον πιονὲρον τυ 1929 πυ εκσέπλικσε με τιν οργανοτικότιτα-τυ. Ο δρόμος τις πεδικίς οργάνοσις ίνε δρόμος σοστός.

Φισικά ιπίρχαν στο πιονέρικο κίνιμα κε έλιπσες. Ι κιριότερι ίτανε το ιπερβολικό φόρτομα τον πεδιόν απο δυλιές, ίστερα ι δινατί μίμισι τον οργανόσεον τον ενιλίκον, ι ανεπαρκίς προσοχί τυ σκολιύ, το κλίσιμο στο καβύκι τις οργάνοσίς-τυς κ. τ. λ.

Τόρα ι πιονέρικι οργάνοσι πυ αριθμί 6 εκ. πεδιὰ περνά αρόστια ανάπτικσις. Δε φτάνι ι καθοδίγισι. Δεν ιπάρχι στυς πιονεροδιγύς ακριβίς οδιγίες πυ να τυς βοιθίσυν να προσανατολιστὺν στι σιμερινί, σιχνά πολίπλοκι κατὰστασι· κε τα πεδιά έγιναν τέτια πυ όλα τα σκέφτυντε, δε στέκυν παράμερα απτι ζοί, αλά τι ζὺνε βαθιά.

Το κομσομόλ κάνι καλά όταν αποφασίζι, να δόσι τεράστια προσοχί σ' αφτό το ζίτιμα. Πρέπι να δόσι σ' αφτί τιν ιπόθεσι μεγάλι προσοχί, να βοιθίσι τιν πιονέρικι οργάνοσι κε τυς δασκάλυς, μα θα ίταν τεράστιο λάθος αν νόμιζαν ότι ίνε καθίκον-τυς να διαλίσυν τιν πιονέρικι οργὰνοσι μὲσα στο σκολιό. Στο σκολιό, στιν πιότιτα

[1] «Ιζβεστια». 23/V-1933.

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΙΣ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ*)

Τυς κςένυς πιότερο απ όλο εκπλίτυν τα πεδιά-μας. Τυς
εκπλίτι πος λέφτερα φὲρυντε τα πεδιά, τι ροτίματα δίνυν. Τα
πεδιά μπορύν να μιλάνε ςε μεγάλες ςινέλεφες κε μιλάνε πολί ςοςτά.
Από πύ προέρχετε αφτό ςτα πεδιά; Επιδρά όλο το περιβάλο, όλι
ι γίρο ζοί, επιδρά το ςχολιὸ, αλά τεράςτιο ρόλο πέζι εδό ι πιονὲ-
ρικι οργάνοςι. Εμίς πολί ςιχνά ιποτιμύμε όλι τι ςιμαςία τις πεδικίς
κε εφιδικίς οργάνοςις, μα ς' αφτί βρίςκετε τεράςτια δίναμι. Αφτό
θαβμὰςια το κςέρι ι μπυρζυαζία όλον τον χορόν κε δίνι πολί μεγάλι
προςοχί ςτις πεδικές οργάνοςες, προςπαθὸντας μ' αφτές να επιδράςι
πάνο ςτις πεδικές μάζες. Κςέρυμε πόςο εντατικά διμιυργύν ι φαςί-
ςτες κάθε ίδυς πεδικές κε εφιδικές οργάνοςες για να καταχτίςυν το
μιαλό κε τι θέλιςι τις γενιάς πυ αναπτίςετε. Το πεδάκι δεν ακύι ύτε
τον πατέρα ύτε τι μιτέρα αλά ακύι αφτό πυ αποφάςιςε ι πεδικί
οργάνοςι, κε με επιμὲλια το εφαρμόζι. Δεν πρέπι να αρνιθύμε ότι
ι πεδικί-μας οργάνοςι έδοκε ςτα πεδιά για 10 χρόνια καλό πολιτικό
εκςοπλιζμό, τα έμαθε να δρυν όλα μαζί, έκανε πιθαρχικὰ τα πεδιά. 'Ολι
θιμύντε το ςλιοτ τον πιονὲρον τυ 1929 πυ εκςέπλιξε με τιν οργα-
νοτικότιτα-τυ. Ο δρόμος τις πεδικίς οργάνοςις ίνε δρόμος ςοςτός.

Φιςικά ιπίρχαν ςτο πιονέρικο κίνιμα κε έλιπςες. Ι κιριότερι ίτανε
το ιπερβολικό φόρτομα τον πεδιόν απο δυλιές, ίςτερα ι δινατί μί-
μιςι τον οργανόςεον τον ενιλίκον, ι ανεπαρκίς προςοχί τυ ςχολιύ,
το κλίςιμο ςτο καβύκι τις οργάνοςίς-τυς κ. τ. λ.

Τόρα ι πιονέρικι οργάνοςι πυ αριθμί 6 εκ. πεδιὰ περνά αρό-
ςτια ανάπτικςις. Δε φτάνι ι καθοδίγιςι. Δεν ιπάρχι ςτυς πιονερο-
διγύς ακριβίς οδιγίες πυ να τυς βοιθίςυν να προςανατολιςτὺν ςτι
ςιμερινί, ςιχνά πολίπλοκι κατὰςταςι· κε τα πεδιά έγιναν τέτια πυ
όλα τα ςκέφτυντε, δε ςτέκυν παράμερα απτι ζοί, αλά τι ζὺνε βαθιά.

Το κομςομόλ κάνι καλά όταν αποφαςίζι, να δόςι τεράςτια προ-
ςοχί ς' αφτό το ζίτιμα. Πρέπι να δόςι ς' αφτί τιν ιπόθεςι μεγάλι
προςοχί, να βοιθίςι τιν πιονέρικι οργάνοςι κε τυς δαςκάλυς, μα θα
ιταν τεράςτιο λάθος αν νόμιζαν ότι ίνε καθίκον-τυς να διαλίςυν
τιν πιονέρικι οργὰνοςι μὲςα ςτο ςχολιό. Στο ςχολιό, ςτιν πιότιτα

1) «Ιζβέςτια» 23/V-1933.

τις μάθισις δόθικε πολί μικρί προςοχί. Τόρα γίνετε μεγάλι δουλιά για το ςίκομα τις πιότιτας τις μάθισις. Αλά θα ίταν αςτίο, θα ίταν αντίθετο με τι γερί ςκέψι αν εμίς αρχίζαμε να επιμένομε ότι χρίςιμο κε ςπουδέο ίνε μόνο το ςκολιό τα δε ιπόλιπα, ι πιονέρικι οργάνοςι κε το περιβάλο πυ περικικλόνι τα πεδιά — δεν έχυν καμιά ςιμαςία. Αφτό θα ςίμενε ςα να πέφταμε απ' τι Σκίλα, ςτι Χάριβδι.

'Ινε ανάνκι ο ένας ςτίλος να ςτιρίζι τον άλον. Ινε απαρέτιτο να μιν ιπάρχι διάςπαςι ανάμεςα ςτι ςκολικί κε πιονέρικι οργάνοςι, να δρυν προς τιν ίδια κατέφθινςι, να βοιθά ι μια τιν άλι. Ι πιονέρι κάθε ςκολικίς γρύπας, πρέπι νάνε ςιςπιρομένι ςε μια οργάνοςι να ςιζιτύν όλα τα ζιτίματα, πυ αφορύν τι μάθιςι κε όλι τι ςκολικί ζοί κε κάθε μαθιτίς πιονέρος πρέπι να εςτάνετε τον εαφτό-τυ μέλος τις πιονέρικις-τυ οργάνοςις, να εςτάνετε τον εαφτό-τυ ιπέφθινο για τιν οργάνοςί-τυ.

Πολί μεγάλι ςιμαςία έχι ι ςοςιαλιςτικί άμιλα ανάμεςα ςτις πιονέρικες γρύπες τον ςκολικόν γρύπον, όςτε μαζί με τυς οδιγύς κε τυς δαςκάλυς να πέρνυν μέρος όλι ι μαθιτές ςτιν εχτίμιςι τις δυλιάς τον πιονέρικον ομάδον, να μι ζι ι πιονέρικι οργάνοςι τυ ςκολιύ απομονομένα κε αποςπαςμένα απ' τι ζοί τον άλον μαθιτόν αλά να επιδρά πάνο ς' αφτύς, να ίνε ιγετικί. Πος να το πετίχομε αφτό; ίνε ανάνκι να καταλάβυν όλι ι πιονέρι ότι μπροςτά ς' όλι τι χόρα ςτέκι τόρα το καθίκο να καταχτίςομε τιν τεχνικί, να καταχτίςομε γνόςες, ότι τότε δε θάνε φοβερός κανένας βρεντίτελ, ότι τότε θάνε εφκολότερο να κςεπεραςτύν κάθε διςκολίες, τότε θα μπορέςομε να κςεριζόςομε τελιοτικά όλα τα ιπολίματα τυ παλιύ κε ςτι ςινίδιςι τον ανθρόπον κε ςτιν καθιμερινί ζοί, ότι τόρα ι πάλι ςτο ιδεολογικό μέτοπο θάνε πολί οκςία κε χριάζετε εδό ακριβός νάμαςτε πάνοπλι. 'Ινε απαρέτιτο να καταλάβυν τα πεδιά, ότι ι πάλι για την κατάχτιςι γνόςεον ςτι ςιμερινί περίοδο ίνε μέρος τυ πολιτικύ, τυ ταξικύ ςκολιύ, ότι αφτό ίνε πολί ςπυδέο μέτοπο. 'Ινε απαρέτιτο να παραδεχτύν τα πεδιά, ότι ι γνόςι ίνε δίναμι. Πρέπι να εκδοθύν μια ςιρά από μπροςύρες πυ να ικονογραφίτε αφτί ι ςκέψι με ςινκεκριμένα παραδίγματα.

'Ινε απαρέτιτο να μάθι κανίς τα πεδιά να μαθένυν. Πρέπι ι πιονέρι να δίνυν μεγάλι προςοχί ςτο διάβαςμα, ςτι χριςιμοπίιςι βιβλιοθίκις, πρέπι να οργανοθί ςοςιαλιςτικί άμιλα ανάμεςα ςτα πεδιά ςτο διάβαςμα βιβλίον πιος θα διαβάςι πιότερα βιβλία, πιος καλίτερα θα αφομιόςι το περιεχόμενο-τυς, θα βγάλι απ' αφτό πυ διάβαςε τα πιο

ςοςτά κε ενδιαφέροντα ςιμπεράζματα. Πρέπι να δόςυμε καλά δια-
λεγμένους κατάλογυς διδλίον, με 5—15 διδλία ςτον καθένα, κα-
τάλογυς για τυς μαθιτές τον διαφόρον τάκςεον, γίρο ςε κάθε κατάλογο
να οργανοθί ςοςιαλιςτικί άμιλα. Πρέπι να δοθί ιδιέτερι προςοχί ςτο
διάδαζμα, ςτιν ικανότιτα τις δυλιάς με το διδλίο. Να δίνυν περι-
ςότερι προςοχί ςτα λεκςικά. Αφτό θα ςικόςι εκςερετικά τι ςχολικὶ
προκοπί. Πρέπι να διναμόςι ι ομαδικί δυλιά τον πεδιόν, τον νεαρόν
τέχνικον τον νεαρόν φιςιοδίφον, τον νεαρόν ανταποκριτόν τον νεαρόν
ςανιτάρνι οπςεςτδένικον κ. τ. λ. κε το κιριότερο αφτί ί ὸμιλι πρέπι
να μάθυν να δυλέδυν ανεκςάρτιτα. Πρέπι να επεκςεργαςτύμε προ-
γράματα γι'αφτύς τυς κίκλυς, κύρςα με αλιλογραφία, να δοθύν κατάλογι
διδλίον πυ πρέπι να διαδάςυν, κατὰλογι έργον ςτα οπία τα πεδιά
μπορύν να ςινενόςυν τις γνόςις-τυς, κατάλογι για εκςκύρςιες ςτι φίςι,
ςτο κοντινό κολχόζ, κ. τ. λ., πυ τα πεδιά μπορύν να κάμυν μόνα
τυς. Τα πεδιά πρέπι να καταχτίςυν τις μέθοδες τις αφτομόρφοςις,
να μάθυν να ανακαλίπτυν ανθρόπυς πυ μπορύν να τα δοιθίςυν ςτιν
καταχτιςι αφτόν ίτε κίνον τον γνόςεον. 'Ινε απαρέτιτο να μι πε-
ριμένυν τα πεδιά κάπιος νἄρτι να τυς τα διιγιθί, να τυς τα
διιγιθί κε να τυς δάλι έτιμα ςτο ςτόμα, πρέπι μόνα-τυς να ζιτύν
το δρόμο προς τις γνὸςες, να μάθυν ανεκςάρτιτα να δυλέδυν. Αφτό
θα ςικόςι εκςερετικὰ το γενικό επίπεδο τον γνόςεον.

Ι πιονέρι πρέπι να πάνε μπρος. Πρέπι να εκςοπλίςυμε τα
πεδιά με τιν ικανότιτα να δυλέδυν κολεχτιδιςτικά, διο-διο τρία-τρία
ςε μπριγάδσ, να μάθυν να οργανόνυν κε να δαςίζυν ςε πλάνο τι
δυλιά-τυς, να τι μιράζυν ανάμεςά-τυς, να κάνυν απολογιζμό, να τα
μάθυμε ςοςτές μορφές αλιλοδοίθιας. Το πος δυλέδι ο κρίκος, ι
μπριγάδα, ο όμιλος αφτό ίνε ςπυδεοτατο ζίτιμα. Αν δε μάθυν
αφτό τα πεδιά δε θα μπορέςυν αποτελεζματικά να δυλέπςυν ςτο
ςχολιό. Πρέπι να δόςυμε μια ςιρά διδλία πυ να δίχνυν πος πρέπι
να δυλέδυν οργανομένα. Αφτί ι ικανότιτα κολεχτιδιςτικίς δυλιάς θα
ςικόςι τις επιτιχὶες τον μαθιτόν ςτο ςχολιό. 'Ινε απαρέτιτο να
δοθύν μια ςιρά διδλία πυ να έχυν πιο λιγότερες ανάλιςες τι ινε
πεγνίδι κε περιςότερα πεγνίδια πυ να μάθυν ςτα πεδιά να αφτο-
ςινκρατύντε (π. χ. να μιν γελύν όταν αςτιέδυντε), να αφτοελένχοντε,
να μι χριςιμοπιύν οριζμένες λέκςες (να μι λὲνε νε κε όχι) να
μεταδίνυν με ακρίδια κςένες λέκςες, εντολές κ. τ. λ. Το πεγνίδι
μπορί νἄχι τεράςτια διαπεδαγογικὶ ςιμαςία όταν μπι ςοςτά. Ι πιονερ-
οδιγί παραπονιύντε, ότι κςέρυν λίγα πεχνίδια.

Τέλος ι κινονικί δυλιά. Ο Λένιν έγραπσε για τιν τεράςτια διαπεδαγογικί-τις ςιμαςία. Αλά πρέπι αφτό νάνε όχι απλός «επιβάρινςι» διχος να παρθύν ιπόψι ι δίναμες τυ πεδιύ, να μιν ίνε δυλιά κατ' εντολί, δυλιά ςίμφονα με τον πίνακα, αλά νάνε δυλιά με δικί-τυ πρωτοβυλία γιατί τα πεδιά δε μπορύν να μίνυν αδιάφορα ς' αφτά ί εκίνα τα φενόμενα. Πρέπι ι κινονικί δυλιά να ανάπςι ςτα πεδιά τι θέλιςι να βοιθίςυν τιν κινονία, τότε μόνο έχι ςιμαςία. Τόρα πρέπι να μιν πετάκςυμε ςτι μπάντα τιν κινονικί δυλιά αλά να τι ςικόςυμε ςε πςιλότερο επίπεδο, να τιν κάνυμε όπλο τις κομυνιςτικίς διαπεδαγόγιςις κε κατάχτιςις γνόςεον. Ι πιονέρικι οργάνοςι πρέπι να κςιπνίςι τι ςινίδιςι τον πεδιόν να τα μάθι να φέροντε ςινιδιτά ς' ότι τυς περικικλόνι, πρέπι να τυς μάθι τις μέθοδες να καταχτύν τις γνόςες, ικανότιτα να ζυν, να δυλέβυν, να μαθένυν οργανομένα, κολεχτιβιςτικά, πρέπι να μάθυν τα πεδιά να μεταμορφόςυν τι ζοί να ίνε έτιμα ςτιν πάλι για τιν εργατικί ιπόθεςι. Σιμαντικό ίνε κάθε κομςομόλος κάθε μέλος τυ κόματος, κάθε δάςκαλος, κάθε ςινιδιτός εργάτις, κολχόζνικος να καταλάβυν τιν εφθίνι-τυς μπρος ςτι γενιά πυ αναπτίςετε, καθένας να βοιθίςι με όπιο μέςο κε όπος μπορί τυ δινάμομα τις πιονέρικις οργάνοςις. Εδό εκςερετικά πολά μπορύν να κάνυν ι γινέκες. Ο Ιλίτς έγραπσε, ότι ςτο μέτοπο τυ ιρινικύ χτίςιμυ ι γινέκες πρέπι να πάνε μπρος, μπορύν να κάνυν εκςερετικά πολά. Στις ςινέλεφςες τον ντελεγάτον πρέπι να εκςιγύντε τα καθίκοντα τις πιονέρικις οργάνοςις, δεν πρέπι να νομίζυμε ότι αφτά τα καθίκοντα ίνε για όλυς φανερά. Περίπυ πριν από διο χρόνια εκςερετικά με εκςέπλιξαν τα λόγια μιας εργάτιςας-οπςέςτβένιτςας απ' το Ιβάνοβο, πυ ίπε ότι για πρότι φορά άκυςε τι ίνε πιονέρικι οργάνοςι. Κι' αφτό παρ' όλο πυ γίρο παντύ ίνε πιονέρι, κ' έβλεπε κόκινες γραβάτες, έβλεπε πος παν γραμί ι πιονέρι αλά τι ίνε αφτί ι οργάνοςι δεν ίκςερε. Σιντρόφιςες εργάτιςες, κολχόζνικες, κομςομόλες, μέλι τυ κόματος βοιθάτε τιν πιονέρικι οργάνοςι να μεγαλόςι κε να δυναμόςι, όλο κε πιο πλατιά να ανκαλιάςι τα πεδιά, βοιθάτε-τυς να γίνυν πραγματικά λενινόπυλα!

I ΔΡΟΜΙ ΤΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ-ΚΙΝΙΜΑΤΟΣ

'Ιμαςτε ςινιθιζμένι με τις πιονέρικες οργάνοςες έτςι πυ κςεχνάμε ότι εδό κε εφτά χρόνια ίχαμε ακόμα ςιζίτιςες, αν χριάζετε να οργανόςυμε ιδικό πεδικό κίνιμα.

Τα πρότα τάγματα τον πιονέρον, πυ φάνικαν ςτις ςινεδριάςες τον ιλικιομένον, έκαναν τεράςτια εντίποςι. Θιμάμε τι διίγιςι ενός εργάτι-κοματικύ πος αφτός πύχε πάθι κε δι πολά, πυ ατςαλόθικε ςτον αγόνα, άρχιςε να κλέι, όταν ςτι ςάλα τον ςινεδριάςεον πρότι φορά κάτο απτα χτιπίματυ τυ τίμπανυ μπίκαν ι αρμονικές γραμές τον πεδιόν πυ ίταν ντιμένα με κόκινες γραβάτες.

Ι εργάτες, πιότερο από κάθε άλο, καταλαβένυνε όλι τι ςιμαςία τις οργάνοςις τον πεδιόν.

Στο χοριό ι πιονέρικι οργάνοςι ςινάντιςε επίςις τιν ιποςτίριξι απτα ςινιδιτά ςτιχία.

Γενίθικε ι οργάνοςι ςτι ςτιγμί τις πιο μεγάλις καταςτροφίς τυ ςχολιύ, ςτα 1922.

Στιν αρχί το δρόμο τυ πεδικύ κινίματος τον διάκρινε ι ομορφιά-τυ. Ι αρμονικές γραμὲς, ι κόκινες γραβάτες, τα τραγύδια, το χτιπιμα τυ τίμπανυ—όλα τύτα γέμιζαν από ςινκίνιςι, τραβύςαν τα πεδιά. Κι' ος τα τόρα απτα απόμακρα μέρι έρχυντε αναρίθμιτα γράματα για τις γραβάτες, τα τίμπανα κ. τ. λ. Δεν έχυν δικιο κιν ι κομςομόλι πυ λέγυν ότι πέραςε ο κερός τυ να χτιπάμε το τίμπανο, τον κυβέντον κοντά ςτις φοτιές κ. τ. λ. Για τα πεδιά ποτές δε θα περάςι. Τα ςτιχία τυ πεχνιδιύ, ι ομορφιά πρέπι να μένυν· το πιονέρικο κίνιμα ίνε πεδικό κίνιμα.

Στιν αρχί έφεβγαν κιρίος ς' αφτὶ τιν ομορφιά, μόνο γι' αφτί, για το περιεχόμενο φρόντιζαν λιγότερο κε μόνο ιςτερα από ενα ενάμιςι χρόνο ιχαμε ςτροφί. Ι πραχτικί καθοδιγιτές τυ πιονέρικυ κινίματος, ι κομςομόλι, άρχιςαν να τραβάν αριςτερά κε βάζυν ςιχνά ςτιν ίδια γραμί τιν πιονέρικι κε τιν κομςομόλικι οργάνοςι.

Ι ατέλιοτι ςινεδρίαςι, πολές φορές ος τι βαθιά νίχτα, ι ατέλιοτες ςιζίτιςες έγιναν βχριεςτικό φενόμενο ςτο πεδικό κίνιμα. Τα πεδιά ςτενοχοριόντυςαν, τραβιόντυςαν πίςο απτυς μεγαλίτερυς, πίςο απτυς κομςομόλυς. Ι μικρές πεδικές δίναμες άςχιμα άντεχαν ςτο τέτιο φόρτομα.

Τόρα αφτό όπος φένετε έλιπςε. 'Ελιπςε γιατί αφτό πρότα-πρότα

ίτανε πολί ενάντια στις πεδικές τάχσες, στιν πεδικί φίσι κε δέφτερα, γιατί κε μέσα στο ίδιο το κομσομόλ βλέπομε αρκετά γερί στροφί —το πέραζμα απτα λόγια στι δουλιά. Ι ΠΑΚΕΝ γίνετε κάθε μέρα ολοένα κε πιότερο οργάνοσι τις δουλιάς.

Το κομσομόλ τραβάι κοντά-του τα πεδιά, τραβόντας-τα στιν κινονικί ζοί, στι βοίθια του χτίσιμου. Αφτό ίνε πολί καλό. 'Ασχημο ίνε μόνο, ότι το κομσομόλ περα-πέρα δε λογαριάζι τις πεδικές δίναμες, πάρα πολί παραφορτόνι τα πεδιά. 'Οτι μπορύν να κάνυν ι κομσομόλι, δεν μπορύν να το κάνυν τα πεδιά κ' ι ανίλικι.

Το πεδικό κίνιμα—ίνε ζοντανί οργάνοσι, που γρίγορα αναπτίσετε κι' ανκαλιάζι ολοένα κε μεγάλα στρόματα πεδιόν.

Σαν οργάνοσι που αναπτίσετε κε μεγαλόνι πέρασε πολά στάδια ανάπτιξις, εκσαφανίζοντας ολόκλιρι σιρά δισκολίες κι' έλιπσες.

Πιο πάνο δοκίμασα να σιμιόσο μερικά στάδια αφτίς τις ανάπτιξις. Πρέπι ακόμι να σιμιόσυμε, ότι αν κε το κόμα, ι ντελεγάτκες, ι κινονικές οργάνοσες το σιμπαθύν, ι σιμπάθιά-τυς όμος αφτί έχι πιότερο πλατονικό χαραχτίρα, βοιθύν το πεδικό κίνιμα λίγο, κ' ι ανάπτιξι του κινίματος αργοπορί επιδίς δεν έχομε ικίματα, καθοδιγιτές κ. τ. λ. Ι δισκολία βρίσκετε ακόμα στο ότι το κίνιμα απετί κάδρα με πλατιές γνόσες, πεδαγογικά προετιμαζμένυς καθοδιγιτές, μα τέτιυς δεν έχυμε. Τυς οδιγί μόνο το ένστιχτο τις νεότιτας κ' ι γενικί κομσομόλικι υστανόβκα τον αρχιγόν.

Μπροστά στο πιονέρικο κίνιμα βρίσκετε τεράστιο μέλο. Αφτό το κίνιμα πρέπι ν' ανκαλιάσι πέρα-πέρα όλα τα πεδιά μέσα στο λενινιστικό πνέβμα, ν' αναθρέπσι πέρα-πέρα κομυνιστικί γενιά, που θα φέρι ος το τέλος τον αγόνα για το χτίσιμο του σοσιαλιζμού.

Για να γίνι αφτό δινατό ίνε ανάνκι να περιτριγιριστί το πιονέρικο κίνιμα με κίνι τιν προσοχί που του αχσίζι.

'Ινε ανάνκι το κόμα, τα προφσογιύζ, τα σοβιέτ όλι ι σινιδιτί εργάτες κ' εργάτισες να κιτάζονε το δινάμομα του πιονέρικου κινίματος, σα δικί-τυς ιπόθεσι πύνε καμομένι απτο δικό-τυς έμα.

Στυς πιονέρυς χριάζοντε να περισέβυν σε ποσότιτα τα ικίματα, σκολιά, βιβλιοθίκες, βιβλία, μαστερσκάγιες. Μ' άραγες αφτά ίνε τέτια εμπόδια που δεν μπορύμε να τα κσεπεράσυμε; Τα προφσογιύζ καλίτερα από κάθε άλο καταλαβένυν τι σιμένι οργάνοσι. Μα άραγες δε θα βοιθίσυν τυς πιονέρυς;

Ι εργάτες κ' ι εργάτισες θα βοιθίσονε τα πεδιά να δυν τι τα περιτριγιρίζι. Θα τυς δίχσυν τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια, τις

κομύνες κε τα νέα ςοβχόζ, θα τυς διηγιθύν πος ζύςαμε στον παλιό κερό, θα τυς διηγιθύν τι πέτιχαν με τι δυλιά, με τον αγόνα, με τιν οργάνοςι. Αφτές ι διίγιςες θα διδάκςυν τα πεδιά να βλέπυν κε να καταλαβένυν τι ζοί πυ τυς περιτριγιρίζι, θα τυς μὰθυν καλίτερα να καταλαβένυν ότι διαβάζυν. Ι εργὰτες, ι εργάτριες, ι κομυνάρι, ι κολχόζνικι πρέπι να μάθυνε τυς πιονέρυς να δυλέβυν, θα τυς μάθυνε να δρύνε ς' όλα οργανομένα.

Ι κοματικί θα διηγιθύν στα πεδιά, πος μεγάλοςε κε ςχιματίστικε το κόμα, τιν εςοτερικί πιθαρχία πυ ατςαλόνι το κόμα, θα τυς μάθυν πος ο Λὲνιν δίδακςε, ότι ο κοματικός πρέπι νᾰνε έτιμος απεριόριςτα να δυλέβι χρόνια για όφελος τις ιπόθεςίς-μας, πρέπι νᾰνε ὲτιμος να πεθάνι για τι νίκι τις εργατικίς ιπόθεςις, πρέπι νᾰνε γενέος να τραβάι μπροςτά κε μπροςτά, παρ' όλες τις διςκολίες πυ θ' απαντίςι. Ι κοματικί πρέπι να μάθυνε τυς πιονέρυς να ιποτάςυνε τι θέλιςι-τυς στι θέλιςι τυ κολεχτίβυ, να τυς μάθυνε πος νᾰνε ςιμπικνομένι κε να ζυν ςαν ςίντροφι.

'Ινε ανάνκι ι διίγιςες τον κοματικόν να μι έχυν χαραχτίρα διδαχίς, πρέπι να μπορύν με ζοντανά παραδίγματα να κὰνυν τα πεδιά να καταλαβένυν πυ βρίςκετε ι δίναμι τυ κόματος.

Μπροςτά ςτυς αρχιγύς- ομςομόλυς βρίςκετε το καθίκο να δυλέπςυν με τον εαφτὸ-τυς. να φτιάκςυν απτον εαφτό-τυς πραγματικύς πεδαγογύς-κομυνιςτές πυ θα κςέρυνε το μέτρο τον πεδικόν δινάμεον, θα μάθυν να βοιθύνε το κςετίλιγμα μέςα ςτυς πιονέρυς όλον τον διμιυργικόν-τυς ικανοτίτον, θα μάθυν να φτιάχνυν γερά πεδικά κολεχτίβα, πυ θᾰνε ατςαλομένα με ςιντροφικότιτα κι'αλιλοβοίθια ςτι δυλιά κε ςτον αγόνα. Ι αρχιγὶ πρέπι να μάθυν να καταλαβένυν όλες τις λεπτές μορφές τυ ταξικύ αγόνα, πυ με τι βοιθιά-τυς τα μπυρζυαζικά κράτι διαπεδαγογὺν απτις εργαζόμενες μάζες, ςκλάβυς τυ καπιταλιζμύ. Μόνο τότες θα μὰθυνε πος πρέπι ν' αποκρύυν αφτί τι λεπτί απατιλί προπαγάνδα.

Μεγάλι δυλιά βριςκετε μπροςτά ςτυς πεδαγογύς. Πρέπι να ςκεφτύν κε να καλοςκεφτύν το ζίτιμα: πος να βάλυνε μέςα ςτυς πιονέρυς πιο βαθιά τι βάςι τις ματεριαλιςτικίς κοζμοθεορίας, πος να τυς μὰθυν να καταλαβένυν καθαρά, πυ τραβάι ι κινονικί ανάπτικςι, πος να κάνυμε απτα πεδιά, όχι με λόγια, άλα με έργα, αγονιςτές κε χτίςτες».

Πρέπι να ςκεφτόμε πος να προφιλάκςομε πιο καλά τα πεδιά απτι φραςεολογία, απτι πιονέριχι καψχιςιά, πυ τιφλόνι τα μάτια, απτιν έλιπςι κριτικίς ςχέςις προς τι δυλιά-τυς, απτιν πέρα-πέρα μπυρζυαζιχί τάςι ν' αναδιχτύν, να δίκςυν τον εαφτό-τυς.

Πρέπι να τυς βοιθίςυμε να γίνυν πιο οργανομένι, πιο ςιμπικνομένι, πιο ατςαλομένι, παρά ότι ίταν κι' όπος μπορύςαν νάνε ι προιγύμενες γενιές τον αγονιςτόν.

Πρέπι να θιμύμαςτε τα λόγια τυ Ιλίτζ, πυ έγραπςε στα 1913: «Στι γενιά-μας ίνε πιο βαριά (ι δυλιά) παρά ςτυς πατέρες-μας. Μα ς' ένα πράμα ίμαςτε πάρα πολί πιο εφτιχιζμένι απτυς πατέρες-μας: μάθαμε κε γρίγορα μαθένυμε ν' αγονιζόμαςτε όχι κατά μονάδες όπος αγονιζόντυςαν ι καλίτερι απτυς πατέρες-μας».

Αγονιζόμαςτε καλίτερα απτυς πατέρες-μας. Τα πεδιά-μας θ' αγονίζυντε καλίτερα, κε θα νικύν.

Πρέπι να ετιμάζυμε τα πεδιά ς' αφτό τον αγόνα κε ς' αφτί τι νίκι.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΝ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΚΑΦΧΙΣΙΑ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΙ ΙΘΙΚΙ

(ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΠΛΕΝΥΜ ΤΥ Κ. Γ. Π. Κ.Ο ΤΙΣ Κ.Ε. ΤΙΣ ΠΛΚΕΝ)

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ ΟΔΙΓΥΝ ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Σίντροφι, τυς αριθμύς τις ανάπτικσις τυ πιονέρικυ κινίματος τυς κσέρετε καλίτερα από μένα. Παντύ κε πάντα λάμπυν ι πιονέρι κ' εςτάνετε κανένας ότι αναπτίςετε ο αριθμός τον πιονέρον. Στον αγόνα πυ γίνετε για τον πολιτεχνιζμό τυ ςκολιύ, για τιν κατάχτιςι τις τεχνικίς, ςτον αγόνα ενάντια ςτο προρίβ ςτις επιχίριςες ι πιονέρικι οργάνοςι ςιμετέχι πάρα πολί. Σ' αφτό το μέτοπο ι πιονέρικι οργάνοςι οδιγί το ςκολιό. Αν δεν ίχαμε—αν κε ίνε δίςκολο να το φανταςτύμε—πιονέρικες οργάνοςες, το ςκολιό τόςο πλατιά δε θ' ανάπτιςε τον αγόνα για τον πολιτεχνιζμό, όπος βλέπυμε ςίμερα. Γι' αφτό δεν ίνε ανάνκι να μιλίςυμε πολί γι' αφτί τιν πλεβρά τις δυλιάς τις πιονέρικις οργάνοςις. 'Ετιχε μόνο ν' ακύςο παροδικά πιονέρικες ομιλίες, κε θαβμάςια δίχνυνε πια, πος ςκέφτυντε τα πεδιά, πος παρατιρύν τι γίρο ζοί κι' απορσφύν κίνο το θετικό, πυ ιπάρχι μέςα ςτι γίρο ζοί. 'Ινε γνοςτό πος ι τεράςτια κυλτύρνικι ανάπτικςι, πυ ςιντελίτε ςτι χόρα-μας: ι αντίλιπςι τον ςινιδιτόν ςχέςεον προς τι δυλιά, ι υντάρνικες μέθοδες τις δυλιάς, ι ςοςιαλιςτικί άμιλα — όλα αφτά δεν μπορύν να μιν κολίςυν τα πεδιά γενικά κε μερικά τυς πιονέρυς. 'Ινε ανάνκι διαρκός να παρατιράμε τιν ανάπτικςι τον πιονέρον.

Μα νομίζο, ότι για τις επιτιχίες τις πιονέρικις οργάνοςις, ςις ι ίδιι κςέρετε. Θέλο, από ςινίθιο ν' ανίκςο γρίνια, κε νά για πιο ζίτιμα ίθελα να μαλόςο. 'Ιμυνα ς' ένα απτα κομβύζ ςτιν πανιγιρικί ςινεδρίαςι. Σ' αφτί τι ςινεδρίαςι με πλιςίαςαν ι πιονέρι κι' άρχιςαν να παραπονύντε, ότι αφτό ίνε άςχιμο, κίνο ίνε άςχιμο κι' ο φίλακας ςτιν αβλί τυς ςτενοχορί, κε το δομάτιο το δόςανε ςτα πεδιά τις προςκολικίς ιλικίας, ότι δεν έχυνε κλυπ κ. τ. λ. Με μια λέκςι «εμάς, εμάς» — πυ δεν μπορίς ύτε ν' ακύς.

Βέβεα δε ςιμένι ότι όλι ι πιονέρι ίνε τέτιι. Αφτές τις μέρες μίλιςα ςτα πεδιά τις προςκολικίς ιλικίας, κ' ίςτερα βγίκα ςτιν αβλί. Στιν αβλί βριςκότανε μια ομάδα πιονέρον πυ άρχιςαν να με φονάζυνε ςτ' αμάκςι να κιτάκςο πος ετιμάζυντε για να φίγυν ςτο λάγερ. Τυς

λέγο: «Νά τόρα έχυμε σινέδριο τον πεδιόν τις προςχολικίς ιλικίας. Πός φέρεςτε με τα πεδιά τις προςχολικίς ιλικίας»; Τυς διιγίθικα για τιν κυβέντα με τυς πιονέρυς τυ κομβύζ. Εκί ι πιονέρι έλεγαν: «Γιατί δόςατε το δομάτιο στα προςχολικά πεδιά; Αφτό θάτανε το κλυμπ-μας. Τα πεδιά ςιόπιςαν, με κιτάκςαν μ' έκπλικςι, κ' ίςτερα ένα πεδάκι με ίπε: «Αφτό ςε μας δε γίνετε, ύτε θα γίνι». Νά αφτό ίνε πολί καλό, ότι δε γίνετε κε ύτε θα γίνι, μα μ' όλο τύτο ίνε ανάνκι με κάθε τρόπο ν' αγονιςτύμε ενάντια ς' αφτό.

ΝΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΥΣ ΑΝΟΡΓΑΝΟΤΥΣ

Θέλοντας να βοιθίςυμε το πιονέρικο κίνιμα ςιχνά βάζυμε τυς πιονέρυς ςε πλεονεχτιματικί κατάςταςι, κι' αφτί ι πλεονεχτιματικί κατάςταςι ςιχνὰ επιδρὰ πολί αρνιτικά στα πεδιά, ι πλεονεχτιματικότιτα αφτί περνά ςτι δυλιά-μας. Αφτές τις μέρες διάβαςα στις εφιμερίδες για τιν κιρτί τις ανάπτικςις τυ πιονέρικυ κινίματος. Σε μας, ςαν να παρατιρίτε τέτιο φενόμενο, ότι τιν άνικςι ο αριθμός τον πιονέρον αφκςάνετε, κε το φτινόπορο πέφτι. Δεν κςέρο, παντύ ίνε ἐτςι αφτό; (απτι ςάλα: παντύ). Πος να το κςιγίςυμε αφτό; Νομίζο πος αφτό μπορύμε να το κςιγίςυμε έτςι: το καλοκέρι φέβγυν ι πιονέρι στα λάγερ, ι γονίς δεν κςέρυν πυ να βάλυν τα πεδιά τυς κε λέγυν: Γράπςυ στο πιονέρικο τάγμα, να πας ςτιν εκςοχί, το ςχολιό-μας τόρα δυλέβι ολόκλιρι μέρα, ι πιονέρι φίγανε στο λάγερ· μα πος εκί διαβάζυν· κάπος ίνε αμφίβολο αν διαβάζυν. Κάποτες στα πεδικά γράματα κςεφέβγυν τέτιες παρατίριςες: Θα διάβαζα κανένα ενδιαφέρο βιβλίο. Για τα μαθίματα κανένας στα γράματα δε μιλά. Κε στιν πόλι ςινεχίζετε το ςχολιό ολόκλιρι μέρα. Ίμυνα στον Κραςνοπρέςνικο πολιτικό πεδαγογικό σταθμό. Πίγαμε να φοτογραφιςτύμε ςτιν αβλί· ςορός ςκυπίδια πίςο απτο χτίςιμο, κε μέσα στα ςκυπίδια κάθυντε πεδιά κε μ' έκπλικςι κιτάζυν πος φοτογραφίζυντε ι πεδαγογί. Δυο πίγαν στα πεδιά κε ροτάνε: «Έχυν τραβίκςι κε ςας στι γενικί μόρφοςι»; Μα τα πεδιά αποτραβιύντε απ αφτύς ςαν από χολέρα. Ίςτερα, φανερόθικε ότι στο ςχολιό τα πεδιά πιγένυν, μα όχι στο ςχολιό τις ολόκλιρις μέρας, επιδίς τον περιςότερο κερό γιρίζυν. Έμιναν τα πεδιά δίχος τυς πιονέρυς—ι πιονέρι βρίςκυντε στα λάγερ, μα τ' άλα πεδιά στιν πόλι. Εδό κε λίγες μέρες ίρθε ςε μένα μια γερμανίδα, πυ δυλέβι ς'ένα απτα ιδρίματά-μας. Μυ διιγίθικε ότι ιπάρχι ίτε κάτο στο Ρίαμπυςκι, ίτε κοντὰ στο σταθμό Μπαλαμπάνοβο, όχι απλός πιονέρικο λάγερ μα πιονέρικο λάγερ, τυ πολιτεχνιζμύ.

Μ'ὄφερε γράμα απτα πεδιά. Σ' αφτό το γράμα διιγόντε για τιν ενδιαφέρουσα δυλιά, πυ τα πεδιά έκαναν στον πολιτεχνιζμό στο χοριό, πος διόρθοσαν τι σέγιαλκα τυ κίπυ, πος έμαθαν να διορθόνυν μερικές μιχανές, πος γνορίστικαν στο βάλσιμο τον ιλεχτρικόν σιρμάτον. 'Εχυν πλάνο: πλάνο να ιλεχτροκινίσυν το μίλο κ. τ. λ. Πλάνα έχυν πολά, πλάνα καλὰ.

Πρέπι να πύμε ότι τα πεδιά όχι μόνον μιλύν, μα κε δυλέβυν, δυλέβυν όχι άσχιμα.

Μα παράλιλά-τυς βρίσκετε το πεδικό σπίτι τον μπεσπριζόρνικον στο μοναστίρι τυ Παφνυτέβσκι. Κακοφάνικε στυς μπεσπριζόρνιδες: ὲρθανε ι πιονέρι, κάπια μ' ενδιαφέρο δυλιά κάνυν, έχυνε σιμέες πανιγιρικά ανίγυν το σταθμό κ. τ. λ. Ζίλεψαν τα πεδιά το πιονέρικο κίνιμα: «Θα κσεσχίσυμε τι σιμέα-σας». 'Ιστερα λέγυν: «'Ορνιθες θα σας κάνυμε να ταΐζετε» κε κόψανε τα κεφάλια απτις όρνιθες 25 χορικόν για να θιμόσυν τυς πιονέρυς. 'Εγραψα γράμα στυς πιονέρυς, ότι πρέπι να φέρυντε καταδεχτικά προς τυς μπεσπριζόρνιδες—ίνε αλίθια πος ι ζοϊ-τυς ίταν πολί δίσκολι, πρὲπι να προσπαθίσυμε να τυς τραβίκσυμε στι δυλιά, κ' ι πιονέρι πρέπι να σκεφτύν πος να τυς τραβίκσυν. Μα τι έχυμε στιν πραγματικότιτα: Ι πιονὲρι σε μας ίνε προνομιύχι, ζυν στο λάγερ, κε δίπλα ίνε ολοκλιροτικά απομακριζμένο, ολοκλιρατικά παραπεταμένο το πεδικό σπιτι.- 'Εγραψα στα πεδιά τυ πεδικύ σπιτιύ πος καταλαβένυμε τον πολετεχνιζμό, τι μας χριάζετε, τι σιμασία έχυν ι πιονέρι, ότι πρὲπι να επικινονύμε μ' αφτύς κ. τ. λ.

Αφτί ι περίπτοσι με τον πεδικό σταθμό μας εκσανανκὰζι να σκεφτύμαστε ότι ι πιονέρι ακὸμι πολί σιχνά σκέφτυντε μόνο για τον εαφτό-τυς, κε δεν προσπαθύν να τραβίκσυν στι δυλιά-τυς τις μάζες τον πεδιόν, κι' ακόμι τις πιο καθιστεριμένες μάζες τον πεδιόν.

Πίρα ακόμι γράμα απ' αφτό το ίδιο το πιονέρικο λάγερ από ένα κορίτσι. Γράφι ότι τιν διόκσανε απτο λάγερ. Δεν κσέρο αν αφτό ίνε έτσι, μα ότι γράφι, μας εκσανανκὰζι να σκεφτύμε. 'Οταν δεχόντυσαν πεδιά στο λάγερ ίχαμε οριζμένα πεδιά πὔφιγαν, γιατί τὄθελαν ι πατέρες-τυς. 'Ενα κορίτσι λέγι: «Με μαλόνυν, γιατί δεν τολμό να μπο στο λάγερ, γιατί ο πατέρας-μυ πέρνι παρτμάκσιμυμ». Ακόμι δεν άκυσα ότι, επιδίς ο πατὲρας πέρνι παρτ-μάκσιμυμ, τα πεδιά δεν τα πέρνυνε στο λάγερ. Το γράμα θίγι πολά σοβαρά ζιτίματα. Αφτές ι εντίποσες τις στιγμὶς συ γενύν τι σκέψι, ότι το πιονέρικο τάγμα πρέπι να δυλέβι με τέτιο τρόπο

για να δόσι στα πεδιά κομουνιστικί ιθικί. Θιμάστε ότι στο III σινέδριο τις νεολέας ο Βλαδίμιρ Ιλίτς ακριβός γι' αφτό μιλόσε. Αφτό δεν ίνε τιχέο. 'Ινε ανάνκι να επεξεργαστύνε για τον εαφτό-τυς τρόπυς σιμπεριφοράς, να καταλαβένυν, αν πρέπι άραγες να κάνυμε αφτό, ί αν δεν πρέπι. Αφτό ίνε πάρα πολί σπυδέο ζίτιμα. Νά παράδιγμα: Στα λάγερ στέλυν στα πεδιά κυφέτα, πισκότα κ. τ. λ. Δεν ξέρο τα μιράζυν όλα τα πεδιά με τυς σιντρόφυς-τυς, όπος αφτό βγένι απτιν άποψι τις κομουνιστικίς ιθικίς;

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙ ΟΜΠΕΖΛΙΤΣΚΑ

Γίνετε κι' έτσι' σιχνά μικρές γρύπες ανάμεσα στο πιονέρικο τάγμα, διο-τρις άνθροπι βρίσκυντε σ' ιδιέτερι θέσι' τα ζιτίματα τις σιντροφικότιτας επίσις στέκυντε μ' οξίτιτα. Λέγυν, το πιονέρικο τάγμα ίνε κινονικό κολεχτίβο, ίνε πολί καλό μα πρέπι να κιτάξυμε τί κολεχτίβο ίνε. Τόρα, πυ μέσα στο κόμα γίνυντε τόσες πολές κυβέντες για το κακό τις ομπεζλίτσκας, πρέπι καλα να σκεφτύμε τι ίνε κολεχτίβο. Πρέπι να κιτάξυμε, δεν τιχένι άραγες μέσα στο κολεχτίβο-μας ομπεζλίτσκα; Πρέπι να σκεφτύμε πος το κολεχτίβο εφαρμόζι τι δυλιά, πιο ίνε το κολεχτιβιστικό-τυ φέρσιμο, κε ταφτόχρονα πρέπι να κατορθόσυμε να εξαφανίσυμε τιν ομπεζλίτσκα. Αφτό ίνε πολί σοβαρό κε μεγάλο ζίτιμα, πυ έχι εξερετικί σιμασία για το πιονέρικο κίνιμα. Πός γίνετε αφτό σε μας; Ας πύμε, κολεχτίβο πεδικό, κρίκος, τάγμα. Κε νά, όταν μιλάνε για τις επιτιχίες-τυς, τότε διχύντε για τι θετικί δυλιά. Μα αν εξετάσυμε πιος τα κάνι αφτά, θα δύμε μια μικρί ομάδα αχτιβίστες, — τ' άλα πεδιά δεν τραβίχτικαν σ' αφτί τι δυλιά. Ο κρίκος τάκανε, μα μπορί στον κρίκο διο άνθροπι να δύλεβαν. Μα ι άλι τι έκαναν; Το τάγμα τόκανε, μα μπορί στο τάγμα, ένας κρίκος να δύλεψε μα ι άλι; Αφτό τα ζίτιμα πρέπι να μπι σ' όλο-τυ το φάρδος. Το σπυδέο ίνε να μι πνιγί ι ιπεφθινότιτα κάθε πιονέρυ στιν εκτέλεσι τις μιας ί τις άλις δυλιάς, όστε ο καθένας να εστάνετε ιπεφθινότιτα γι' αφτί τι δυλιά.

Μυ φένετε, ότι σε πάρα πολές πιονέρικες οργάνοσες, αφτί ι ιπεφτινότιτα τυ καθενός για τι δυλιά τυ κολεχτίβυ-τυ δεν ιπάρχι. Εδό στέκετε ζίτιμα οργανοτικό. Τα πεδιά τυ σκολιύ-μας κε πρότα-πρότα ι πιονέρι αγονίζυντε για τον πολιτεχνιζμό. Αφτί ίνε πολί σοβαρί κε μεγάλι δυλιά. Μα ίνε οργανοτικά σιδεμένι μ' οργανοτικά ζιτίματα. Ο Βλαδίμιρ Ιλίτζ έλεγε όχι μια φορά ότι ο δεζμός τυ

χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ βρίςκετε ςτιν οργάνοςι. Κε νά τόρα όταν μπίκαμε ςτιν εποχί το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ, το ζίτιμα τις οργάνοςις τον ιλικιομένον, κε ςτι δικί-μας τι γραμί — τον πεδιόν κε τον ανίλικον, ςτέκετε με μεγάλι οχςίτιτα. Γι' αφτό μυ φένετε ότι ι πιονέρικι οργάνοςι πρὲπι με προςεχτικό μάτι να κιτάχςι πος ίνε οργανομένα τα πεδιά ςτιν καθιμερινί δυλιά: έτςι άραγες ίνε οργανομένα, όλα τα πεδιά τραβίχτικαν ςτι δυλιά, δε βρίςκοντε άραγες όλι κάτο από ένα κόπςιμο κε δε δίνετε ς' όλυς ι ίδια δυλιά. Αν δυλέβι το κολεκτίβο, δεν πρέπι να δίνυμε ς' όλυς τιν ίδια δυλιά: ο καθένας δυλέβι ανάλογα με τις δίναμές-τυ.

Πρέπι να ςκεφτύμε πος πρέπι νάνε οργανομένος ο κρίκος, όςτε το καθένα απτά πεδιά να δόςι ςτιν κινονικί δυλιά, ςτι δυλιά τις πιονέρικις οργάνοςις το μάκςιμυμ πυ μπορί να δόςι, δίχος να τον παραφορτόνυμε ιπερβολικά. Σπυδέο ίνε να δόςυμε ςτο πεδί τέτια δυλιά, πυ νάταν ανάλογι με τις δίναμές-τυ. Ας πάρυμε τον κρίκο με πέντε πεδιά. Μερικί απ' αφτύς, εκςετίας τον ιδιοτίτον μέςα ςτις οπίες μεγάλοςαν, εκςετίας ιδιέτερον ςινθικόν μπορύν να κάνυν πιότερα, κε γι' αφτό ίνε ιποχρεομένι να κάνυν πιότερο. Δεν πρέπι να εκςι-ςόνυντε με τυς μεςέυς κι τυς αδίνατυς. Πρέπι ι μεςέι κ' ι αδίνατι να δυλέβυν επίςις ιποχρεοτικά ανάλογα με τις δίναμές-τυς. Τότες θάχυμε κολεχτιβιςτικί δυλιά. Νομίζο πος κάτο απ' αφτί τιν άποπςι πρέπι να κιτάχςυμε προςεχτικά, πος να οργανόςυμε αφτό το ζίτιμα.

Μυ φένετε ότι το ζίτιμα τις οργάνοςις πρέπι να το μελετάτε πολί περιςότερο κε πιότερο από κοντά. Ίνε γνοςτό ότι ι φάμπρικα κε το εργοςτάςιο δεν ίνε μόνο τεχνικί ςινίθια, δεν ίνε μόνο τέχνι, ίνε καθοριζμένι οργάνοςι δυλιάς. Το κολχόζ δεν ίνε απλός ότι ι γι καλιεργίτε με το τράχτορ, ί δίχος το τράκτορ, ίνε πολί μεγάλι κε πολίπλοκι οργάνοςι δυλιάς. Νά, αν τόρα ακύατε κίνυς τυς ςιντρόφυς πύρθαν απτό κολχόζ, πύζιςαν φέτος εκὶ, θα μαθένατε πός ςτιν παραγογικί ςίςκεπςι γίνετε ο καθοριζμός τον ιμερόν τις δυλιάς, (трудодней), πος γίνετε ο καθοριζμός τις δυλιάς, πός τα ζιτίματα τις δυλιάς μπίκανε ςτο πρότο πλάνο. Τιν πρότι ςτιγμί πυ πίγαν ςτο κολχόζ δεν φανταζότανε πος πρέπι νάνε οργανομένι ι δυλιά ςτο κολχόζ, πος πρέπι νάνε ι οργάνοςι τις δυλιάς. Πίγαν με τιν ελπίδα ότι κάπιος θα τα διοργανόςι, ότι κάπιος θα τα ςτίλι όλα, κε νά τόρα πραγματικά μαθένυν πος πρὲπι να οργανόνυντε, για νάνε ι δυλιά πιο ςιςτιματικί, οργανομένι κε να εκςαςφαλίζι πιότερι παραγογικότιτα τις δυλιάς.

Κσέρουμε ότι στιν φάμπρικα, ι ακριβίς οργάνοσι τις δουλιάς, που εχτελίτε απτους εργάτες, επιδρά σ' όλι-τους τι σιμπεριφορά κε βοιθά στιν ίδρισι δινατίς οργάνοσις, μέσα στιν οπία πρέπι ν' αναπτιχτί ι εργατικί τάκσι. Γι' αφτό το ζίτιμα τις οργάνοσις ίνε σοβαρότατο ζίτιμα. Ο καπιταλιζμός έχι την οργάνοσι-του· ο σοσιαλιζμός θάχι την οργάνοσι-του μα εντελός νέου τίπου. Τόρα στι χόρα-μας γίνετε τεράστια δουλιά για την αναδιοργάνοσι τις ζοίς κε τις δουλιάς. Κε νά σ' αφτό ι πιονέρικες οργάνοσες πρέπι να λάβουν το πιό δραστίριο μέρος.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΙΘΙΚΙ

'Ινε πάρα πολί σπουδέο ν' ατσαλόσουμε μέσα στους πιονέρους σινιδιτές σχέσες προς την κινονικί γνόμι. Τόρα πραχτικοπιούντε τα έτσι ονομαζόμενα κινονικά δικαστίρια,—γι' αφτό μιλίσαμε στιν κομφερένtσια τις σχολικίς αφτοδιίκισις. Μα θάθελα να πο ότι κινονικό δικαστίριο απο κινονικό δικαστίριο έχι διαφορά. Αν θέλουν να μιμιθούν τι δίκι τις «Πρόμ—πάρτιας», κιτάζοντας τα πεδιά σαν βρεντίτελους κε γι' αφτό τα «ζαλίζουν» με τόσες κε τόσες παράστασες, τότες αφτό θάνε ανοισία.

Κι' αφτό το λέο γι' αφτό, ότι στις πεδικές-μας οργανόσες πρέπι να επεκσεργαστούμε την κινονικί γνόμι, την κινονικί εκσέτασι τον ζιτιμάτον τις διαγογίς, γιατί σπουδέο ίνε ν' ατσαλόσουμε κομουνιστικί πιονέρικι ιθικί, για να κσέρουν πος κε γιατί δρουν. Τέτιες εκσέτασες δίχος καμιά τιμορία, διόκσιμο απτιν οργάνοσι κ. τ. λ. θάχανε μεγάλι σιμασία.

Στο σπίτι-μας έχουμε ακόμα αρκετά πολά μικρο-ατομικιστικά, μικρο-μπουρζουαζικά ιπολίματα του παλιού κερού. Σπουδέο ίνε, σχετικά μ' αφτό ι πιονέρι νάχαν καθοριζμένι γνόμι. 'Ινε ιπέφτινος ί δεν ίνε ο πιονέρος γι' αφτό, αν στο σχολιό δεν ιπάρχουν κανονικές σχέσες ανάμεσα στ' αγόρια κε τα κορίτσια; Νομίζο ότι ι πιονέρι πρέπι στο σχολιό κι' ανάμεσα στους άλους σιντρόφους να πετίχουν όστε όλες ι μικρο-μπουρζουαζικές ακαταστασίες, που ιπάρχουν, να εκσαφανιστούν. Αν κιτάκσουμε στα καθιμερινά παραμικρά ζιτίματα αφτό το ζίτιμα φένετε. Αν τ' αγόρι φορέσι κάπιο κενούργιο ζονάρι, γι' αφτό δεν μιλάνε, μα αν το κορίτσι φορέσι κενούργιο φόρεμα, τότες όλι γι' αφτό μιλάνε. Εδό έχουμε κάτι απτο παλιό μενσάνστβο, κ' εδό πρέπι να προσέχουμε πολί. Φλιαρίες τ' αέρα τιχένουν όχι λίγες στιν πιονέρικι οργάνοσι.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΙ, ΓΙΑ ΤΙΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Θέλο να πο ακόμα για τα πεχνίδια ςτο ςανατόριο. 'Ιμυνα ςτιν ανάπαπςι κε κίτακςα πος ι ιλικιομένι, όχι βέβεα ι γέρι, μα άνθροπι τις μεςέας ιλικίας, περνύςαν τον κερό-τυς. 'Επεζαν όλα, κι' όχι μόνο λάυν-τέννις, μα ι ζοί ίταν πέρα πέρα πεχνίδι: πότες πέζανε ςιαχμάτι, πότες περίπατο ςτο δάςος οργάνοναν, πότες τραγυδύςαν. Κε δεν ντρέπονταν γιατί έπεζαν μα μυ φένετε πος ι πιονέρι λιγάκι πεδικά ντρέπυντε να πέκςυν. Μ' αφτό δεν κάνι. Μυ φένετε ότι ι τέχνι κε το πεχνίδι πρέπι νάχυν πολί πιότερι θέςι ςτις πιονέρικες οργάνοςες, παρά όςο έχυν ςίμερα. Στο χοριό για παράδιγμα τραγυδύν, μα τι τραγυδύν; Δίςτιχα, κάποτες πολί ανόιτα, μα τα πιονέρικα τραγύδια-τυς δεν τα τραγυδύν· τα τραγύδιατ-υς ίνε λίγα. Το τραγύδι οργανόνι πολί.

Τιν άνικςι ςτιν κονφερέντςια τυ επιςτιμονικύ-πεδαγογικύ τμίματος τυ Γ.Υ.Σ. κε ΜΟΝΟ αποφάςιςαν να εφχαριςτίςυν εμάς, πυ ςιμετεςχαμε ςτιν κομφερέντςια, να μας δίκςυν πος τραγυδύν τα πεδιά-μας. 'Ιτανε θαβμάςιο κόρο, 200 πεδιά. Ο αρχιγός τυ κόρυ ίτανε ο Τυγαρίνοβ. Τα πεδιά τραγυδύςαν τραγύδια πυ τελιόνυν με τα λόγια: «Να δόςις το πρόγραμα τυ 'Ιλιτς!»—«Να δόςις!» (Даешь) έπρεπε ν'απαντίςυν ι ακροατές. Τιν πρότι φορά ο κόζμος τάχε χάςι, μα τι δέφτερι πια φορά οργανομένα απαντύςαν! «Να δόςις!» («Даешь!»). Πριν απ' αφτά μίλιςε ένας κομςομόλος, κι ίπε πόςο καλά ίνε, πυ τα πεδιά-μας μαθένυν τραγύδια. Κε κατόπιν καθίςαμε δίπλα-δίπλα κε κυβεντιάζαμε.

Κοντά ςτ' άλα τον ρότιςα: γιατί μόνο κορίτςια έχυνε; 'Αραγες ιπάρχυν ςχολιά πυ ιπάρχυν μόνο κορίτςια; Γιατί μόνο τα κορίτςια τραγυδύν: «Να δόςις το πρόγραμα τυ Ιλίτς!» Αφτός απάντιςε ότι «τα αγόρια νομίζυν ότι αφτό ίνε μόνο δυλιά τον κοριτςιόν.»—«'Ολα τα πεδιά τραγυδύν τόςο όμορφα ς' όλα τα ςχολιά, ί μόνο αφτί ι γρύπα;», τον ρότιςα.

Ι απάντιςι ίταν ακαθόριςτι. Μα εγό επιμένο. «Αφτι ι ομάδα ςιχνά εμφανίζετε ςε κάθε ςινεδρίαςι, ςαν τι ςιμερινί;» Πίρα απάντιςι: «Σχεδόν κάθε μέρα·» 'Ιμε ενάντια όταν ι πεδικί όμιλι τραγυδύν κάθε βράδι κ' εφχαριςτύν τυς ςοβιετικύς εργάτες (работники). 'Ιμε ενάντια ς' αφτό. Νομίζο ότι το τραγύδι πρέπι νάνε μέςο οργάνοςις, κε τ' αγόρια κε τα κορίτςια—όλι να τραγυδύν, το τραγύδι να βοιθάι ςτιν οργάνοςι κε να διμιυργί γενικί διάθεςι.

Σε γράμα-τυ απ' το πιονὲρικο τάγμα ςτο Ριαμπύςκι ένα κορίτςι γράφι, ότι άφιςε τα μυςικά κύρςα κε καταπιάςτικε με τιν τεχνικί. Αφτό το κορὶτςι δεν χριςιμοπιίθικε για να βοιθίςι τ' άλα πεδιά να οργανοθύν ος προς τα τραγόδια, πυ δίνον ριθμό ςτι δυλιά. Αφτό έχι μεγάλι ςιμαςία, κε πρέπι όλα τα πεδιά πυ μπορύν να βοιθύν να ριχτύν ς' αφτί τι δυλιά.

Στι βραδιά πυ οργανόθικε απτο ΜΟΝΟ βάλανε πεδικά τραγύδια. 'Ενα απ τα τραγύδια ίταν για τυς βρεντίτελυς. Εκί βρετίτελι ίταν ι ακρίδα τ' αγριοπόντικο κι' ο κυλάκος. Αφτά όλα βάλθικαν ςτιν ίδια γραμί.

Τα πεδιά έπεζαν με μεγάλο ενθυςιαζμό. Κίνος πΰπεζε τιν ακρίδα, έπεζε με μεγάλο θέλγιτρο. Το προςοπό-τυ κολιμβύςε μέςα ςτο χαμόγελο, καμιά ςινκεκριμένι βλάβι απ' αφτόν τον κυλάκο δεν ιπὶρχε, κε γιατί ίταν βρεντίτελος ίταν άγνοςτο.

Ανάμεςα ςτο βρεντίτελο τυ χοραφιύ κε τον κυλάκο βάλθικε το γνόριζμα τις ιςότιτας. Πρέπι να κιτάζομε κε ςτο περιεχόμενο τυ δράματος, όχι μόνο ςτα πεδιά πος έπεζαν.

Το πιονέρικο τάγμα πρέπι νάχι μάτι κε να κατεφθίνι τιν καλιτεχνικί δυλιά. Τέτια δράματα όπος το πιο πάνο κςεχαρβαλόνυν τι δυλιά. Ι πιονέρι πρέπι όχι μόνο να περνάν δίπλα απτιν καλιτεχνικί δυλιά, μα να προςπαθύν να τιν κατεφθίνυν ςε ςοςτό δρόμο.

Μα τί ιδιέτερα χριάζετε για αφτί τιν ονομαζόμενι «μαζικί δράςι;».

Κολεχτιβιςτικές ντεκλαμάτςιες κε μαζικές ςκινοθεςίες. Ι καλιτέχνες θα ςας διγιθύν, πος να οργανόςετε αφτό τεχνικά. Ι κολεχτιβιςτικὲς ςκινοθεςίες ίνε αρκετά επεκςεργαζμένο πράγμα, χριάζετε μόνο πλατιά να τις μεταχιριζόμαςτε. Πρέπι να κάνομε τιν πιονέρικι ζοί όμορφι. Κε τότες, κατά τα φενόμενα δεν θάνε ανάνκι να μετράμε τυς πιονέρυς πΰφιγαν απτιν πιονέρικι οργάνοςι. Κι' αν τα πεδιά τραβιχτύν απ' όλα αφτά τότες κε ςτυς γονιύς-τυς θα επι' δράςυν. Ι γονίς ςιχνά λένε: «Ε! τόρα γίριςες απτο λάγερ, έβγα απτιν πιονέρικι οργάνοςι». Γίνοντε τέτιες κυβέντες. Πρέπι ο πιονέρος να κερδίςι το δικέομα-τυ νάνε πιονέρος, για να τυ φένετε ι ζοί ςτιν πιονέρικι ζοί γιομάτι ενδιαφέρο, όμορφι κε να κρατιθί ςτο πιονέρικο τάγμα.

Ακόμι κε για λογαριαζμό τον πεχνιδιόν. Δεν μιλό πια για τι φιςκυλτύρα, πΰνε ιδιέτερα ςπυδέα. Μας χριάζετε ν' αναπτίκςυμε γερί κε δινατί γενιά. Μα εχτός απο τις τέτιες καθαρά γιμναςτικές άςκιςες

τα λέφτερα πεχνίδια διμιουργύν μεγάλι ικανότιτα προσανατολισμύ κε διμιουργύν μαζικές σινίθιες. Δεν πρέπι να περιφρονύμε τα πεχνίδια, μα πρέπι να σκεφτύμε πος να βάλυμε το ζίτιμα για να βοιθύν τα πεχνίδια τιν κομυνιστικί διαπεδαγόγισι τον πεδιόν.

ΔΡΑΣΤΙΡΙΑ ΝΑ ΣΙΜΕΤΑΣΧΥΜΕ ΣΤΙ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΟΣΙ

Τα πεδιά κάνυν κινονικί δυλιά στον αγόνα για το προμφιπλάν. Για τιν πλέρια κατάχτισι τις τεχνικίς, για τον πολιτεχνιζμό τυ σκολιύ. Αφτό ίνε πολί καλό. Μα τα πεδιά δεν πρέπι να κάνυν μόνο αφτό. Σίμερα αναδιοργανόνυμε τι ζοί. Στι ζοί-μας ιπάρχυν παρά πολά τα μικρο-παραγογικά πυ βάζυν τι σφραγίδα τυ μενσιάν. 'Ολες αφτές ι κυζίνες, τα πλισταριά, πυ κρατύν τι γινέκα στο ταμπύρι, για τα οπία τόσο πολί έγραψε ο Λένιν, βάζυν πάνο στις αμιβέες ικογενιακές σχέσις τι σφραγίδα-τυς.

Τί βλέπυμε τόρα; Βλέπυμε πος σπάζι ι παλιά ζοί, ι ικογένια ίνε πια άλι, διμιουργύντε άλες βάσες τις ικογένιας.

Μάζα απο γινέκες πιγένυν στιν παραγογί, κε δεν έχυν καθόλυ κερὸ να φροντίζυν για το σπίτι, τί τραπεζομάντιλο να φτιάκσυν κε να βάλυνε στο τραπέζι, τί λυλύδια κι' απο πιο χαρτί να φτιάκσυν κε πυ να τα βάλυν. 'Ολα αφτά τα τιποτένια πράματα πυ γινὸντυσαν γιατί τίποτας δεν ίχαν να κάνυν, μέσα στο κλιστό σπιτίσιο νικοκιριό, ίχαν μενσιανικό χαρακτίρα. Τόρα αφτὸ πέφτι.

Μα έχυμε πάρα πολί δίσκολι κατάστασι. Δεν φτάνυν τα εργατικά χέρια. Μόλις τόρα ακύσ ότι δεν μπορὺν να βρίκυν εργάτισα τυ σπιτιύ, δεν έχυν πυ να αφίσυν το πεδί κε πρέπι να πάγυν στιν παραγογί. Τόρα κάθε εργάτισα πρόθιμα πιγένι στι φάμπρικα, σ' οπιαδίποτε ιπιρεσία, πυ δυλέβι οριζμένες όρες κε κατόπιν ίνε λέφτερι, ενό ι εργὰτισα τυ σπιτιύ ίνε σιδεμένι όλο τον κερό. 'Ινε πολί καλά ότι το ινστιτὺτο τον εργάτισον τυ σπιτιύ πυ μέσα-τυ έχι πολά απτα παλιά, σβίνι. Σχετικά με τις εργὰτισες τυ σπιτιύ εδό έχυμε πολί παλιά, δυλικά απομινάρια. Ακόμα κ' ι εργάτισα κάποτες έκρινε ὲτσι: «Γιατί έφερα απτό χοριό το κορίτσι; άραγες για να πιγένι στο σκολιὸ; 'Οχι, τιν έφερα για να κάθετε στο σπίτι κε να κιτάζι το πεδί» κε το κορίτσι πυ το πίραν απτο χοριό σαν εργάτισα τυ σπιτιύ, μεγαλόνι αγράματο.

Ανὰμεσα στις εργὰτισες τυ σπιτιὺ έχυμε σίμερα πολά απομινάρια τυ παλιύ κερύ. Αφτί ι δυλιά ίνε πιότερο πίσο απτο κινονικό κοντρόλ παρά οπιαδίποτε ὰλι δυλιά. Γι' αφτό πρέπι να χερετίσυμε

το ςδίςιμο αφτό τυ επαγγέλματος. Μα τί κάνυμε ς' αφτί τιν περίπτοςι; Πόρα πολί οξςίνετε το ζίτιμα για τιν ανάνκι τις κινονικίς τροφίς, για τιν ανάνκι τις οργάνοςις-τις με νέο τρόπο, να δόςυμε ς' αφτό το ζίτιμα άλι φόρα κε να γλιτόςυμε από μερικές αρχοντικές ςινίθιες.

Σχετικά με τις αρχοντικές ςινίθιες. Μύρθε ςε βοίθια ο Τςυκαλάκις Ομπλόμοβ. Ο Ομπλόμοβ ίθελε να κινιγίςι κάπιο κορίτςι κε γι' αφτό προςεπιίθικε τον καμαργιέρο. Πίρε ιποδίματα κι' άρχιςε να τα καθαρίζι. Μα το κορίτςι αμέςος τον έκατςε στα αβγά-τυ. «Τι καμαργιέρος ίςαςτε, αφύ δεν κςέρετε να καθαρίζετε ιποδίματα, με πογιά τις μετςιςόλες καθαρίζετε». Το να μι κςέρυν να καθαρίζυν ιποδίματα ίτανε εκςερετικά χαραχτιριςτικό για τυς τςιφλικάδες, για τυς βαρόνυς.

Νομίζο ότι το καθάριζμα με μπογιά τον μετςιςόλον δεν έχι εκςφανιςθί πλέρια ακόμα κε απτο εργατικό ςπίτι. Συχνά νομίζυν: ένα ζίτιμα ίνε να πας ςτιν παραγογί κι' άλο να πλένις πιάτα κε να καθαρίζις ιποδίματα.

Γι' αφτό στα κινόβια ίνε όλα άνο κάτο, κανένας δεν καθαρίζι, ςτις κατικίες ίνε απίθανι λέρα. Νομίζο ότι απ' αφτό βγένι ότι δεν πρέπι να φερόμαςτε πρός «τιν αφτοεκςιπιρέτιςι» με τέτιες γριμάτςες, όπος φέροντε πολί πιονέρι. Δεν πρέπι να κιτάζυμε από ψιλά τιν αφτο-εκςιπιρέτιςι. Τί να κάνυμε; Ι διέκςοδο ίνε φανερί: πρέπι όςο πιο γρίγορα μπορύμε να οργανόςυμε τιν κινονικί τροφί. 'Οταν θάνε οργανομένι κινονικί τροφί, τότες το ζίτιμα θα μπι εντελός αλιότικα. Πρέπι να βάλυμε όλες τις δίναμες-μας, για να αναπτίξυμε τιν κινονικί τροφί. Αφτό ιδιέτερα πρέπι να το κάνυμε εκί, πυ ι γίνεκα τραβιέτε ςτιν παραγογί. 'Ινε ανάνκι να οργανόςυμε τιν πεδικί τροφί όχι μόνο με τι μορφί τον ςχολικόν προγεβμάτον, μα με τ' ανκάλιαςμα πλέρια όλον τον πεδιόν. Αφτό έχι τεράςτια ςιμαςία.

Σπάζοντας τιν παλιά ζοί, πρέπι δραςτίρια να χτίζυμε νέα. Μα τραβίχτικαν άραγες ι πιονέρι ς' αφτί τι δυλιά, επιμένυν άραγες ςτιν ανάνκι τυ ανίγματος πεδικόν ςταλόβαγιον, κάνυν άραγες ανκιτάτςια ανάμεςα ςτυς γονιύς-τυς;

Κάποτες ίμυνα ςτο «Μπογατίρ» ςτιν πεδικί κομφερέτςια για τον πολιτεχνιζμό. Πιονεράκια τον 11 χρόνον πίεζαν πολί τον ντιρέχτορα, τον κατιγορύςαν: «Νά-μας! κόκινος ντιρέχτορας ςτις μεγάλες ςινεδρίαςες όλα τα ιπόςχετε, μα όταν πρόκιτε για δυλιά, τίποτες δε δίνι. Πρέπι να χτίςυμε κυνελοτροφίο, μας χριάζοντε καρ-

φιά. Εργόμαστε κε μας λέγυν: «Ύτε ένα σκυριαζμένο καρφί δεν σας δίνομε». Με τέτια κριτικί εμφανίστικαν τέσερα πιονεράκια απτιν τρίτι γρύπα. Ίστερα μιλά μια εργάτισα κε λέγι: «Πρέπι τιν κριτικί επίσις να κσέρετε κε να τιν κάνετε. Τυς άλυς τυς κριτικάρετε μα τον εαφτό-σας δεν κριτικάρετε. Όλο να σας δόσυν, να σας δόσυν κι' όμος ανάμεσα στυς γονιὺς-σας ιπάρχυν κε μαρανκί, ιπάρχυν κε σιδεράδες, κάνετε-τυς ανκιτάτσια για νάρθυν κε να σας βοιθίσυν να διορθόσετε τυς πάνκυς; Πὸς διαπεδαγογίσετε τυς γονιύς-σας;» Εδό ι εργάτισα με τακσικό έσθιμα χτίπισε κίνο πυ δεν ίτανε σοστό, όλο κε δόσε κε δόσε.

Ι πιονέρι πρέπι να επιδράνε πάνυ στυς γονιύς-τυς. Δεν θάταν άσχιμο αν σχετικά με τιν κινονικί τροφί λιγάκι να διαπεδαγογύσαν τυς γονιύς - τυς, να τυς κσιπνύσαν, έτσι πυ ι εργάτες πιότερο ν' αγονιζόντυσαν για τιν πεδικί τροφί, γιατί δίχος πεδικί τροφί τόρα δεν μπορίς να φτιάκσις τι ζοί.

Επίσις με μεγάλι οκσίτιτα στέκετε το ζίτιμα για τα πεδικά κινόβια. Δεν πρέπι ι πιονέρικες οργάνοσες να στέκυντε στιν πάντα απ' αφτό το ζίτιμα. Σε τί σινκεκριμένα πρέπι να σιμετάσχετε, γι' αφτό πρέπι να σκεφτί το κάθε πιονέρικο τάγμα.

Μαζί με τιν αναδιοργάνοσι τις ζοίς στέκετε το ζίτιμα για τα πεδιά πυ βρίσκυντε έκσο από κάθε φροντίδα. Μίλισα πιά, πος σιχνά ι πιονέρι δεν μπορύν να φτιάκσυν πραγματικές αλιλοσχέσες με τυς μπεσπριζόρνιδες.

Νομίζο ότι ι πιονέρικες οργάνοσες πρέπι να σκεφτύν για τυς μπεσπριζόρνιδες κε να μι φέρυντε προς αφτύς σαν σε «μολιζμένα» πεδιά, μα πρέπι σιντροφικά πάντα να βοιθύν τα πεδιά, μ' ότι μπορύν.

ΝΑ ΚΑΤΑΧΤΙΣΥΜΕ ΤΙΣ ΓΝΟΣΕΣ

Τελεφτέα πολί αδίνατα γίνετε ο αγόνας για τιν κατάχτισι τον γνόσεον. Στιν Αμερικί στις καλοκερινές ανάπαψες όλα τα πεδιά πυ θέλυν, πέρνυν δεκάδες βιβλία απτί βιβλιοθίκι, κι' όπιος διαβάζι 20 οριζμένα βιβλία, πέρνι άστρο. Αφτό ίνε σοσιαλιστικί άμιλα τυ ίδυς-τις ανάμεσα στα πεδιά, μα δεν γίνετε έτσι απλά, ίρθε κε ίπε: «Διάβασα»· γίνετε αμέσος έλενχος.

Νομίζο ότι αφτό πρέπι να το μιμιθύμε, γιατὶ σε μας τα πεδιά πολί λίγο διαβάζυν. Τα πεδιά—ι φίλι τις μπαρναυλικίς πεδικίς βιβλιοθίκις»—γράφυν ότι έχυν πολιτεχνιζμό, γι' αφτό κ' ι μαθιτές σταμάτισαν να πιγένυν στι βιβλιοθίκι. Αφτό καθόλυ δεν ακσίζι.

Πρέπι να οργανόσομε τι δολιά έτσι, όστε ο πολιτεχνιζμός να μι εμποδίζι το ενδιαφέρο προς τιν ανάγνοσι. Κ' εμίς λέμε, έχομε πολιτεχνικό σκολιό, μα όταν αρχίζον να κριτικάρον λένε: «Τί μόρφοσι έχετε, όταν στο πολιτεχνικό σκολιό κάνον τέτιες καρικατούρες κε δεν κσέρον να διαβάσον;

Νομίζο ότι πρέπι να βάλομε οριζμένι σοσιαλιστικί άμιλα, πρέπι να δόσομε προσοχί, μ' ακρίβια να γράφομε κε να σινιθίσομε να διαβάζομε.

Επίσις ίνε ανάνκι να δόσομε προσοχί στα μαθιματικά. Στι ζοί ο λογαριαζμός χριάζετε, μα στα μαθιματικά για τιν όρα κοτσένομε με τα τέσερά-μας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΙ ΠΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΟ ΣΚΟΛΙΟ

Ας πάρομε το ζίτιμα για τιν πιθαρχία. Τα πεδιά στο εργοστάσιο τις περισότερες φορές ίνε αρκετά πιθαρχιμένα, μα σαν έρθον στο σκολιό, αρχίζον πέρα πέρα ι ακαταστασίες.

'Ενα μέλος τις μπριγάδας πυ εκσέτασε τα μοσκοβίτικα σκολιά, διιγότανε τέτια πράγματα. 'Ερχετε ι δασκάλα κε λέγι: «Θα γράψομε, βγάλτε τα τετράδια-σας». 'Ενα μέρος απτα πεδιά τα βγάζι τ' άλα δεν τα βγάζον. Λέγι: «Ιβανόφ γιατί δεν έβγαλες το τετράδιό-σο; 'Ελα στιν πόρτα. Τότες ο Ιβανόφ σκίφτι κε βγάζι το τετράδιο-το. «Πετρόφ, γιατί δεν έβγαλες το τετράδιό-σο; 'Ελα στιν πόρτα. Ο Πετρόφ το βγάζι. Αφτί ι ιστορία βαστάι 15 λεπτά. Κι' όταν ρότικσαν ένα μαθιτί γιατί κάνι αφτό, απάντισε: '«Ινε ενδιαφέρο να κιτάκσομε, πος θιμόνι».

Δεν κσέρο έβγαλαν άραγες ι πιονέρι ακριβός έτσι τα τετράδιάτος, ί σαν καλί μαθιτές αμέσος· μα πρέπι να καλέσομε τιν πιονέρικι οργάνοσι στον αγόνα ενάντια στο να περνόν τα πεδιά τον κερό-τος έτσι «σιστιματοπιιμένα». Απ' αφτό χάνι ι μάθισι, έχομε απιθαρχία κε δε βλέπομε τί σίνδεσι έχι το σκολιό με το εργοστάσιο. Πρέπι να ιπάρχι σίνδεσι ανάμεσα στι δολιά, στιν επιχίρισι, στο μαστορικό κε με τι δολιά πυ κάνομε στο σκολιό. Νομίζο πιο ι πιονέρι-μας πολί πιότερο μπορόν να σιμετάσχον στο να κριτικάρον για το τί γίνετε στο σκολιό, στι μάθισι· μα το καθίκο-μας ίνε να καταχτίσι το σκολιό, τις γνόσες. Τόρα έχομε τέτια κατάστασι, πυ ι ζοί τραβάι μπροστά με μεγάλα βίματα.

Ι νέα γενιά πρέπι να κσέρι πολί πιο πολά απ' ότι έπρεπε να κσέρομε εμίς, ι γέρι. Πρέπι μόνι-τις να κάνι πλάνα, απολογι-

ζμύς κ. τ. λ. Πρέπι όλα αφτά να τα πάρι απτο σχολιό. Γι' αφτό ι πιονέρι πρέπι να τραβύν μαζί-τυς όλο το σχολιό. Βέβεα εδό πρέπι να δόσυμε προσοχί στο να μι μάθυμε πράματα πυ σε κανένα δεν χριάζυντε, μα να μάθυμε κίνες τις γνόσες πυ χριάζυντε για τι αναδιοργάνοσι τις ζοίς. Νά αρκετά σπυδέα ζιμία.

Επιτρέψτε-μυ μ' αφτά να τελιόσο. Το ζίτιμα πος να κάνυμε την πιονέρικι οργάνοσι πιότερο οργανομένι κε να τίνι προς το σκοπό-τις, πος να αναδιοργανόσυμε τι ζοί τον πιονέρον, έτσι πυ να μετατραπύν σε πραγματικύς προτοπόρυς αγονιστές για το σοσιαλιζμό, ίνε ζίτιμα πολί σπυδέο. Πάνο σ' αφτό το ζίτιμα πρέπι να δυλέψυμε, πρέπι απ' όλες τις μεριές να το σκεφτύμε.

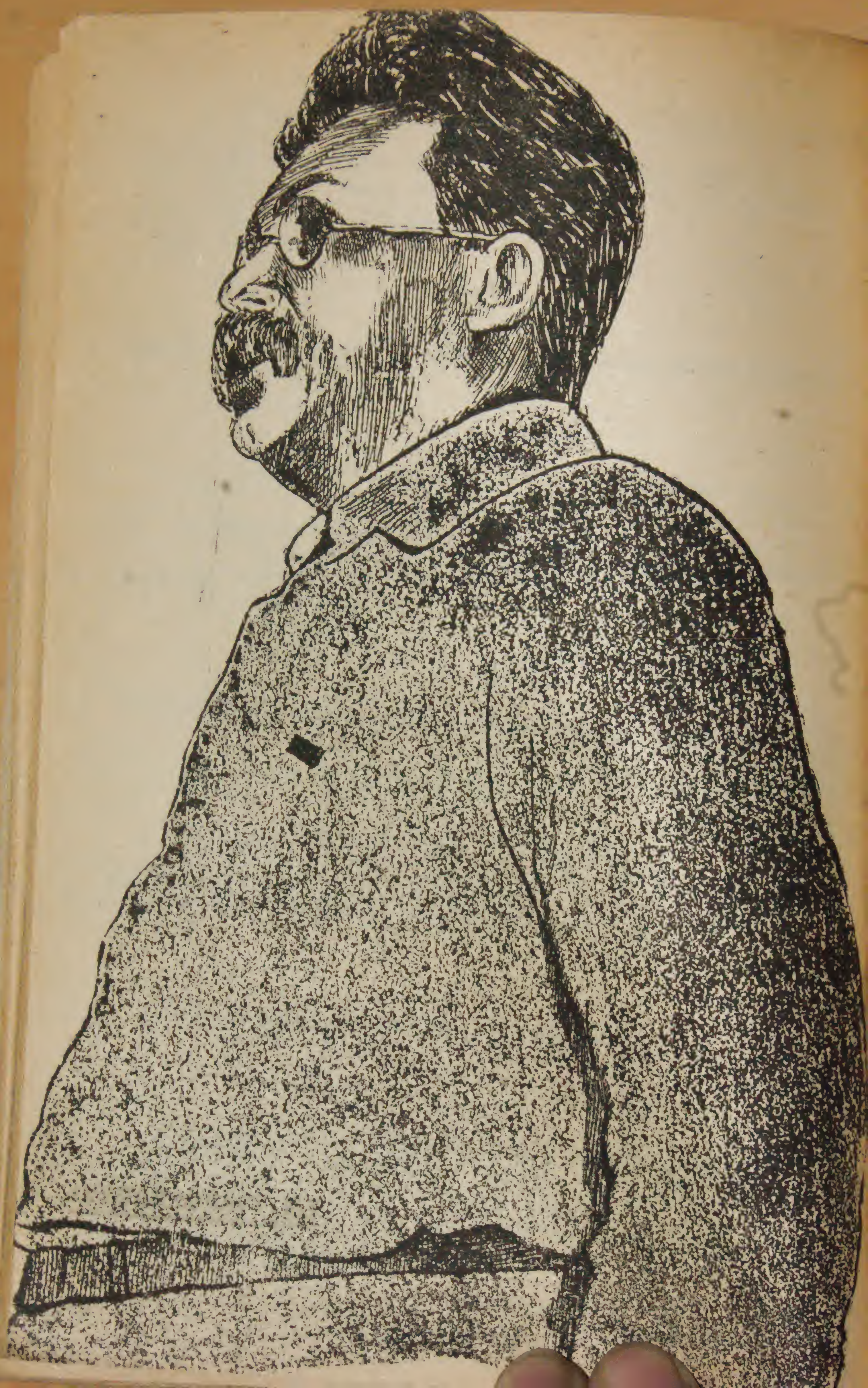
ΠΙΟΝΕΡΕ! ΝΑ ΙΣΕ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΙΤΑ ΚΕ ΤΙΝ ΙΓΙΙΝΙ ΣΤΟ ΣΚΟΛΙΟ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΕ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΕ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙ! ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΚΕ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΝΑΤΡΟΦΙ ΚΕ ΤΙΝ ΙΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ - ΣΑΣ !

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑ ΑΣ ΟΡΓΑΝΟΣΥΜΕ ΚΙ' ΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΥΜΕ ΤΙΝ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΛΑΓΕΡ!

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΝΑ ΙΣΤΕ ΠΡΟΤΟΠΟΡΙ ΤΙΣ ΚΥΝΕΛΟΤΡΟΦΙΑΣ! ΚΑΘΕ ΣΚΟΛΙΟ ΝΑΧΙ ΠΑΡΑΔΙΓΜΑΤΙΚΟ ΚΥΝΕΛΟΤΡΟΦΙΟ!

ΕΜ. ΓΙΑΡΟΣΛΑΒΣΚΙ

ΔΙΟ ΚΟΖΜΙ

Στα 12 χρόνια τις ίπαρξις τυ σοβιετικύ κράτυς καλύμε το πρότο πανενοτικό σλιότ τον πιονέρικον οργανόσεον. Αφτές ι οργάνοσες γενίθικαν σε χρόνια βαρί αγόνα για το σοβιετικό κράτος. Τα τρία τέταρτα τον πεδιόν πυ βρίσκυντε μέσα στις πιονέρικες οργάνοσες, γενίθικαν ίστερα απτιν Οχτοβριανί επανάστασι. Ι Οχτοβριανί επανάστασι ίτανε ι κύνια-τυς κ' ι πρότες πεδικές εντίποσες για τις ματομένες αβγές τυ εμφίλιυ πόλεμυ, για τα βαριά χρόνια τις πίνας κε για τις πρότες γιομάτες χαρά άνοδες απτιν αθλιότιτα, τι λέρα κε το έμα προς τι νέα ζοί, προς το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ. Τα πιονέρικα τάγματα έχυν στιν πλάτι-τυς το όλο 7 χρόνια. Κάποτες στιν ανιπομονισία-μας απάνο νομίζυμε ότι λίγα κάναμε για το πεδικό κίνιμα, γιατί ίσια-ίσια ξεχνάμε το μικρό διάστιμα, μέσα στο οπίο χτίζυντε ι πεδικές πιονέρικες οργάνοσες, κε τις σιθίκες μέσα στις οπίες χτίζυντε.

Το πρότο πανενοτικό σλιότ βγάζι τα σιμπεράζματα αφτίς τις δυλιάς, μας εξαναγκάζι να βάλυμε πιό σοβαρά το ζίτιμα τις οργάνοσις τον πεδιόν, για να σιμπεριλάβυμε αφτί τιν οργάνοσι σ' όλο το σίστιμα τις δυλιάς-μας, για να τι σιδέσυμε με το ξετίλιγμα τον πλάνο-μας τυ σοσιαλιστικύ χτίσιμυ. Πρέπι να σκεφτύμαστε για τιν αβριανί μέρα, πυ θάνε πιο ορέα από κίνι πύχυμε περάσι. Γι' αφτό ι φροντίδα τυ Κόματος για το κομσομόλ κε τυς πιονέρυς ίνε ένα από τα πιο σοβαρά καθίκοντα. Ίνε το καθίκο για τιν αναπαραγογί τις νέας βάρδιας, για τι σοστί λενινιστικί προετιμασία-τις, για τι διμιυργία τέτιας βάρδιας πυ νάχι δίναμι να φέρι πιο πέρα κε να τελιόσι τον αγόνα για το σοσιαλιζμό, για το χτίσιμο τυ σοσιαλιστικύ κράτυς. Το πιονέρικο σλιοτ πρέπι να μας βοιθίσι να εσταθύμε πιο βαθιά τι σίδεσι κε τιν αμιβέα δράσι ανάμεσα στις τρις γενιές τον λενινιστόν, να σκεφτύμε πιο βαθιά κε πιο σοβαρά να βάλυμε όλο το σίστιμα τις ανατροφίς αφτίς τις νέας βάρδιας, τυ ξαναφτιάγματος κε τις ξαναδιαπεδαγόγισις τυ ανθρόπινυ ιλικύ, πυ ος τα τόρα ακόμι ίνε ποτιζμένο με ιντιβιντυαλιστικές διάθεσες, τις κοματιαζμένις αγροτικίς ικονομίας, τον μικροαστικόν προλίψεον τον μικρόν πόλεον κε κομοπόλεον. Για τιν επιροί πάνο σ' αφτί τι γενιά, αγονίζυντε κι' ο κυλάκος, κι' ο νέμπαν κι' ο παπάς.

Για τυς πιονέρυς κε το πιονέρικο κίνιμα. 6

Προς το πρότο πανενοτικό ςλιότ τον πιονέρον ςτρέφετε ι προςοχὶ όχι μόνο τον εργαζομένον τις χὸρας-μας. Ίνε γνοςτό πος αφτό ίνε το πρότο διεθνές ςλιότ. Ίςτερα απο λίγες μέρες ανίγι το πρότο πανκόζμιο ςινέδριο τον πιονὲρον, ςτο οπίο ίρθανε πια ι ντελεγάτςιες πολόν καπιταλιςτικόν χορόν. Δεν πρέπι να μικρένουμε τι ςιμαςία αφτύ τυ ςινὲδριυ. Θάχι τεράςτια ςιμαςία για το μέλο ολάκερυ τυ πανκόζμιυ-μας κινίματος. Για πρότι φορά τα πεδιά τον καπιταλιςτικόν χορόν, πυ τα τρέφυν ςτο ςκολιό, ςτο ςπίτι, κε ςτις μπυρζυαζικές εφιμερίδες με τα παραμὶθια για τυς ανθροποφάγυς μπολςεβίκυς, θα ςιναντιθύν ςτιν πόλι τις επανὰςταςις, ςτιν κόκινι Μόςχα με τα πεδιά δεκάδον εθνικοτίτον, πυ κατικὺν ςτιν ΕΣΣΔ, πυ ςχιματίζυν τιν ενιέα Σοβιετικί Ένοςι. Ο Ενκλέζος, ο Γάλος, ο Γερμανός πύνε γενιμένος ςε καπιταλιςτικί χόρα, ςτις ςινικίες τον τεράςτιον εβροπαικόν πόλεον, πυ τα καπιταλιςτικά κράτι ςτο ςκολιό, ςτον τίπο, ς'όλι τι ζοί-τυς, τυς ποτίζυν με πολί μεγάλι προςοχί κε ιςυιτικί πονιρία, εθνικές, θριςκεφτικές κε πρόλιπςες τις ράτςας, θα δυν εδό τα πεδιά, πυ γενίθικαν κι' ανατράφικαν απ' τι μεγάλι Οχτοβριανί επανάςταςι. Αφτί ι πεδικί διεθνίς, δίπλα ςτι διεθνί τις κομυνιςτικίς νεολέας, δίπλα ςτιν Κομιντέρνα κε τις άλες διεθνίς οργάνοςες τυ επαναςτατικύ προλεταριάτυ κε τον εργαζομένον χορικόν (Προφιντέρνα, Κρεςτιντέρνα) πρέπι να γίνι ένα απο τα δινατά μέςα τις καταςτροφίς τυ ςιςτιματικύ πςέματος κε τις απάτις, πυ ςπὲρνυν ςτα καπιταλιςτικά κράτι ι ταξικί-μας οχτρί για τι Σοβιετικί Ένοςι. Αφτί ι πεδικί διεθνίς πρὲπι να βοιθίςι τα προλετάρικα πεδιά τον εργαζομένον τις Εβρόπις κε τον καπιταλιςτικόν χορόν να εςτανθύν ςτι Σοβιετικὶ Ένοςι, το ςτίριγμα για όλυς κίνυς πυ τίνυν να εκμιδενίςυν τιν εξυςία τυ κεφάλευ, να τελιόςυν με τυς ιμπεριαλιςτικύς πολέμυς, να τελιόςυν με τιν αθλιότιτα, τιν ανεργία, τιν πορνία κε τις παρόμιες πλιγές τις ταξικίς κινονίας.

Ι μπυρζυαζία τελεφτέα έφτιακςε τα δικά-τις τα ςλιότ τυ Ντζζάμπορι πυ άνιξε με θόριβο ςτο Λονδίνο, κ' έδιξε τί διμιυργίθικε μὲςα ςε δέκα χρόνια απτιν μπυρζυαζία για τιν οργάνοςι τον πεδιόν. Μὰλιςτα, εδό έχυμε διο κόζμυς. Το ζίτιμα δεν ίνε ότι ι πιονέρι-μας φοράνε κόκινι γραβάτα κε ι μποιςκάυτ — γαλάζια. Εδό έχυμε διο κόζμυς. Εκί — ταξικί διέρεςι: ι πλύςιες τάξες έχυν για τα πεδιά-τυς ιδιέτερα ςκολιά, αριςτοκρατικά κολέγια κ. τ. λ. όπυ δεν επιτρέπετε ι ίςοδος για τα πεδιά τις φτοχολογιάς. Εκί εθνικί διὲρεςι ςε ράτςες: κανένας άςπρος δεν θα επιτρέπςι ςτο πε-

δί-τυ να μπί στο τάγμα «τον μάβρον», «τον χροματιστόν». Εκί —
θρισκεφτικί διαπεδαγόγισι. Ο παπάς, ο πνεβματικός διαπεδαγογύν μέσα
στο πεδί όλες τις πιότιτες, πυ χριάζοντε για να μπορί ι μπυρζυ-
αζία να χρισιμοπιίσι στο μέλον αφτύς τυς μποισκάυτ για τιν ιπο-
στίριξι τις θρισκεφτικίς απάτις. Εκί—διαπεδαγόγισι τυ σεβαζμύ τις
«άγιας», ατομικίς ιδιοχτισίας, πυ για τ' όνομά-τις ι μεγιστάνες τυ
κεφάλευ πετάνε στυς δρόμυς 500 χιλ. ιφαντεργάτες, ένα εκατο-
μίριο μεταλορίχυς, γιατ' όνομα τις οπίας στι Γαστονία σκότονυνε δε-
κάδες απεργύς κε ρίχνυν εκατοντάδες στις φιλακές, βάζοντάς-τυς
μπροστά στιν απιλί τις θανατικίς εχτέλεσις πάνο στο ιλεχτρικό
σκαμνί. Εκί—σεβαζμός κοντά στιν «άγια» ατομικί ιδιοχτισία πυ για
τ' όνομά-τις ι χοροφίλακες πιροβολύν στιν κιλάδα τυ Ζιλάφ, στι
Ρυμανία, εκατοντάδες εργάτες — ανθρακορίχυς, πυ δε θέλυν να
ιρινέπσυν με τιν άθλια κατάστασι τον πιναζμένον, δίχος δικεόματα
δύλον. Εκί — φασιστικοπίισι τον ταγμάτον τον μποισκάυτ. Αφτά
μετατρέπυντε σε τάγματα μικρόν φασίστον, πυ άβριο θα βοιθύν τυς
ιλικιομένυς φασίστες να σκοτόνυν τυς εργάτες κε τυς φτοχύς-χο-
ριάτες για το όνομα τυ θεύ κε τις ατομικίς ιδιοχτισίας. Εκί—ετιμασία
τον πεδιόν για τυς ιμπεριαλιστικύς πολέμυς.

Μα εδό, το όλο 7 χρόνια ιπάρχυν ι πιονέρικες οργάνοσες.
Για τιν όρα ανκαλιάζυν το μικρότερο μέρος τον πεδιόν. Πρέπι να
κατορθόσυμε ν' ανκαλιάσυν όλα τα πεδιά τον εργατόν, τον ιπαλίλον
κε τον εργαζομένον χορικόν· κε θα το κατορθόσυμε. Μα εδό ι ανα-
τροφί-μας, καθός κι' ολόκλιρο το κινονικό-μας καθεστός, καθός κι'
όλα τα καθίκοντά-μας, ριζικά διαφέρυν απο κίνο τον κόζμο, μέσα
στον οπίον διαπεδαγογύντε ι μποισκάυτ. Εδό τα πεδιά πέρνυν μέρος
στις εκλογές τον σοβιέτ, καταλαβένοντας απτα πεδικά χρόνια, τι
σιμασία κινις τις κρατικίς οργάνοσις, πυ επιτρέπι στυς ίδιυς εργαζό-
μενυς να διικύν όλες τις ιπόθεσες τις χόρας. Ίστερα απο λίγα χρό-
νια αφτά τα πεδιά θάνε τα ίδια μέλι τον Σοβιέτ, θα καθοδιγύν τις
ιπόθεσες τυ χοριύ-τυς, τυ ραγιόν, τυ όκρυγ, τις φάμπρικας, τις μα-
στερσκάγιας, θα επεξεργάζοντε κε θα πραγματοπιύν τα πλάνα τις
κινονικίς αναδιοργάνοσις. Εχτός απ' αφτό, όντας πιονέρι κ' ίστερα
κομσομόλι, πέρνυν άμεσο μέρος στιν αναδιοργάνοσι τυ κράτυς, αγο-
νιζόμενι ενάντια στι βαριά κλιρονομία τυ περαζμένυ — ενάντια
στο μεθίσι, ενάντια στο χυλικάνστβο, ενάντια στι θρισκία, το θεό,
τιν εκλισιά, τυς παπάδες, ενάντια στι λέρα, στιν αμορφοσιά,
λικβιντάρυν τιν αγραμματοσίνι, αγονίζοντε για τι νέα ζοί, για τιν

αναδιοργάνοσι τις ικονομίας. Ο πιονέρος στο σχολιό βοηθάι στιν αναδιοργάνοσι αφτό το σχολιό, να διμιουργίσι μέσα-του εργατικό κολεχτίβο. Εδό, στο πιονέρικο τάγμα κε στο σχολιό, στο πιονέρικο λάγερ, στι βοίθια τον χορικόν στο μάζεμα τις σοδιάς, στον αγόνα με τυς βρεντίτελυς κ. τ. λ. ο πιονέρος διαπεδαγογίτε σε κολεχτιβιστί. Αφτό δεν ίνε τόσο έφκολο—να ιπερνικίσις τις ιντιβιντυάλικες σινίθιες: Ο αρχιγός δεν εχτελάι πάντα αφτό το καθίκο, το τάγμα δεν έχι πάντα σοστί θέσι πάνο σ' αφτό, το κόμα κε τα προφσογιούζ δε δίνουν πάντα προσοχί στι θέσι τις δυλιάς μέσα στο τάγμα, μα ι βασικί γραμί τις ανατροφίς μέσα στο τάγμα ίνε ι ανατροφί τυ νέυ ανθρόπυ, πυ αγονίζετε για τιν αναδιοργάνοσι τυ τρόπυ τις ζοίς. Σιχνά ακύς τόρα από μικρά πεδιά 3—4 χρονόν: «Τίμιο λενινιστικό λόγο». Αφτός ο τίμιος λενινιστικός λόγος περνά απτο πιονέρικο τάγμα στι σινίδισι τον μικρόν οχτοβρόπυλον, στι σινίδισι τον ανοργάνοτον πεδιόν, αφτός ο τίμιος λενινιστικός λόγος θα σιμπλιρόνετε ολοένα κε με νέο περιεχόμενο ανάλογα με το ξετίλιγμα τυ σοσιαλιστικυ χτίσιμυ, φορίς αφτό τυ τίμιυ λενινιστικό λόγυ θάνε πια όχι μόνο ι μπολσεβίκι-κομυνιστές ιλικιομένι, όχι μόνο ι κομσομόλι, μα κε τα εκατομίρια τον πεδιόν· μ' αφτό διμιυργί άλο έδαφος για τις σπορές-μας, άλο έδαφος για τι διμιυργία τυ νέυ ανθρόπυ.

Θάταν, μολοτύτο, εσφαλμένο, αν σινκρίνοντας τυς διο κόζμυς, θα παραγνορίζαμε το πολίτιμο κε το χρίσιμο πυ πρέπι να πάρυμε απτον οχτρό-μας. Μα κάτιτις μπορύμε κε πρέπι να πάρυμε. Ας πάρυμε έστο, τέτιο παράδιγμα — ι γιορτές τις φίτεψις δέντρον. Αλίθια στι σοβιετικί ένοσι έχυμε δάσι πιότερα παρά από κάθε άλι χόρα, μολοτύτο κ' εμίς έχυμε τεράστια μέρι δίχος δάσι, απικιζμύς κε χοριά πΰνε ολοκλιροτικά δίχος φιτίες. Άραγες δεν ίνε κερός τέτιυ ίδυς γιορτές, να τις κάνυμε πλατί μαζικό φενόμενο, πυ να προσελκίι όχι μόνο όλα τα πεδιά, αλά κε τυς ιλικιομένυς. Πρέπι με τον πιο προσεχτικό τρόπο να κιτάζυμε κίνα τα θετικά, πΰνε σε μας χρίσιμα χαραχτιριστικά (ιδιέτερα οργανοτικύ χαρακτίρα) πυ επεξεργάζετε το σχολιό τυ καπιταλιστικύ κράτυς—τα τάγματα τον μποισκάουτ. Δεν ιπάρχι τίποτας να φοβόμαστε για να πάρυμε τι μια ί τιν άλι φόρμα, πυ μας χριάζετε, κε να τι σιμπλιρόσυμε με το δικό-μας ταξικό περιεχόμενο.

Μπροστά στις πεδικές οργάνοσες βρίσκοντε τεράστια οργανοτικά καθίκοντα. Τα πεδιά μόνα-τυς δεν μπορύν να λίσυν αφτά τα καθίκοντα. Πρέπι να τα βοιθίσι το κράτος, το κόμα, το κομσομόλ

κ' ιδιέτερα τα προφσογιύζ. Σ' αφτί τιν οργάνοσι ίνε ανάνκι να παραχορύμε πιότερα μέσα. Αν ι εργατικί νομοθεσία απαγορέπσι τιν εφαρμογί τις πεδικίς δυλιάς, τότες το εργατικό κράτος πρέπι να βοιθίσι στι σιμετοχί τον πεδικόν οργανόσεον στον αγόνα ενάντια στιν πεδικί εκμετάλεπσι, πυ ακόμι έχι τι θέσι-τις στυς κυστάρυς, στυς κυλάκυς, στο ιδιοτικό εμπόριο κ. τ. λ. Αν το σκολιό, το λάγερ, ι εργατικί μαστερσκάγια δίνυν τι δινατότιτα στο μαθιτί-πιονέρο ν' αναπτίκσι τις εργατικές-τυ κολεχτιβιστικές σινίθιες, τότες το κράτος κε τα προφσογιύζ πρέπι να βοιθίσυν τα σκολιά στιν οργάνοσι, στο φάρδεμα κε στιν καλιτέρεπσι αφτίς τις ιπόθεσις. Αν ι κινονικί τροφί κ' ι διαπεδαγόγισι εκσασφαλίζυν τι δινατότιτα ν' αποσπάσυμε το πεδί απτιν επιροί τον ιντιβιντυαλιστικόν σινιθιόν τις σίχρονις ικογένιας, τότες το κράτος κε τα προφσογιύζ πρέπι, στο κσετίλιγμα τυ πεντάχρονυ πλάνυ, να δίνυν όσο το δινατό πιότερι προσοχί στα ιδρίματα πυ δίνυν τι δινατότιτα ν' αναπτίσυμε τιν κινονικί τροφί κε διαπεδαγόγισι.

Πώς πρέπι να πάμε στο πρότο πανενοτικό πιονέρικο σλιοτ; 'Οχι σαν σε παράτα, αλά σαν σε εκσέλενκσι. Ι στρομένες γραμές τον πιονέρον, πυ ίρθαν σχεδόν απ' όλο τον κόζμο θα περάσυν από μπροστά-μας στο διάστιμα αφτίς τις βδομάδας τυ σλιοτ. Πρέπι να μας εκσαναγκάσυν να σκεφτύμε πιο βαθιά τα πλάνα-μας για τιν κινονικί διαπεδαγόγισι τον πεδιόν, πιο σοβαρά, πιο αρχικά κε ταφτόχρονα πιο επιχιριματικά να βάλυμε το καθίκο τον πιο κοντινόν χρόνον—να διναμόσυμε κε να πλατένυμε τιν επιροί αφτύ τυ πεδικύ κόζμυ, αφτίς τις πεδικίς διεθνύς πάνο στα πεδιά όλις τις εργαζόμενις ανθροπότιτας. Ας μι κσεχνάμε ότι ι πιονέρι-πεδιά ίνε πιονέρι (προτοπόρι), φορίς τον ιδεόν-μας, όχι μόνο ανάμεσα στον πεδικό πλιθιζμό, μα κε σιχνά ίνε φορίς αφτόν τον ιδεόν κι' ανάμεσα στυς ιλικιομένυς, όπυ σπάνε τις ρίζες τυ εθνικιζμύ, τις θρισκίας, τυ ιντιβιτυαλιζμό κ. τ. λ.

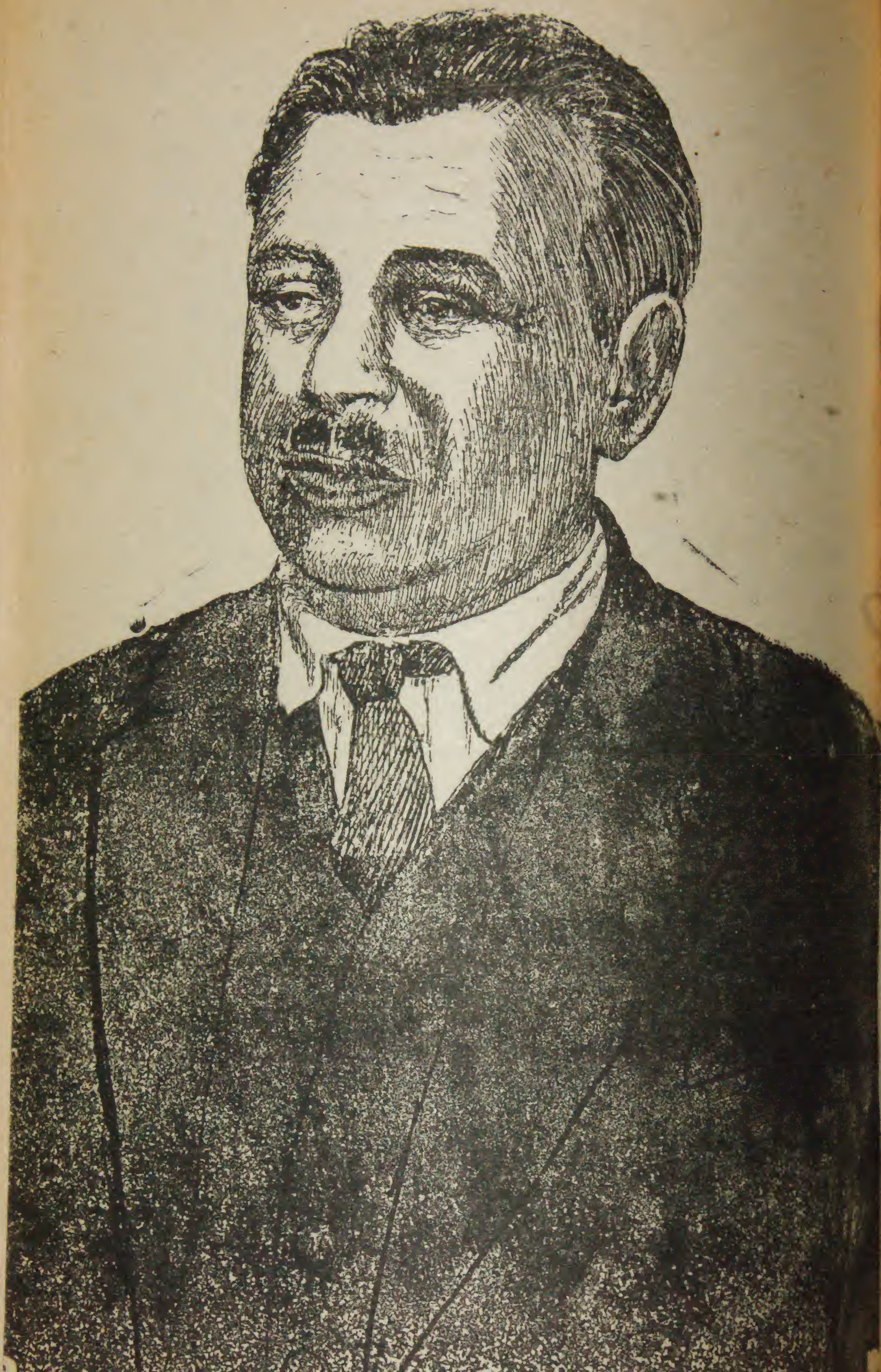
Διο κόζμι στέκυντε ακόμι σίμερα ο ένας ενάντια στον άλο: ο κόζμος πυ χτίζι τον σοσιαλιζμό κι' ο κόζμος τις καπιταλιστικίς εκμετάλεπσις. Εδό, μέσα στα βάσανα ιπερνικόντας τιν αθλιότιτα, λικβιτάροντας τιν αγραματοσίνι, εντίνοντας όλα τα μιόνια κε τα νέβρα, ι εργάτες κ' ι χοριάτες αναπτίσυνε το γιγαντένιο χτίσιμο, ανιψόνοντας το ιλικό κε εκπολιτιστικό επίπεδο τον εργαζομένον, το μεροκάματο τον εργατόν, καλιτερέβοντας το χτίσιμο κατικιόν—χτίζον τον σοσιαλιζμό. Εκί στον καπιταλιστικό κόζμο, δίπλα στιν τερά-

ςτια ανάπτιξι τυ πλύτυ ςτι μια μεριά, με τι λιςόδικι καπιταλιςτικί ραςιοναλιζάτςια, αναπτίςυντε ολόκλιρα ραγιόν αθλιότιτας κε καταςτροφίς. Κατά εκατοντάδες χιλιάδες πετιύντε ςτυς δρόμυς ι εργάτες, πυ το επίπεδο τις ζοίς-τυς ολοένα χαμιλόνι. Εδό, ολοένα κε διναμόνον τα κολεχτιβιςτικά νικοκιριά, αναπτίςετε το ανίδοτο χτίςιμο τον τεράςτιον ςοβχόζ, κε τα ςιμπαγί ραγιόν τις κολεχτιβιςτικίς γεοργίας. Εκί—ιχτρές απόπιρες για να ςόςυνε τι μικρί κε τι μικρύτςικι αγροτικί ικονομία αππιν αθλιότιτα κε τιν αναπόφεφχτι καταςτροφί. Εδό, ο ςοςιαλιζμός κερδίζι τι μια νίκι ίςτερα αππιν άλι για τιν απελεφτέροςι τον εργατόν κε τις πολιεκατομίριας αγροτιάς, για να διμιυργίςι απτυς εργάτες κε τυς χορικύς ένα δινατό κολεχτίβο. Εκί ι αναπτιςόμενες αντίθεςες τυ καπιταλιζμύ ολοένα κε με πιότερι βαρίτιτα πιέζυν τιν εργατικί τάκςι τον καπιταλιςτικόν χορόν κε τυς εργαζόμενυς τον απικιόν κε μιςο-απικιόν. Εδό τα πεδιά τον εργατόν κε τον χορικόν, μαζί με τυς ιλικιομένυς θα γίνυντε κάθε μέρα ολοένα πιο ςινιδιτί κε γερί διμιυργιτές, τυ νέυ ςοςιαλιςτικύ καθεςτότος τις ζοίς. Εκί ίνε μιρέο να ζίςυν μαζί με τυς πατέρες όλα τα βάρι τυ αγόνα για το νκρέμιζμα τυ καπιταλιζμύ, όλες τις φρίκες τις μπυρζυαζικίς διχτατορίας κε τυ φαςιζμύ. Μα κ' εδό κ' εκί—κανένα ςίνορο δε μπορί να εμποδίςι — διναμόνι το έςτιμα τις πανκόζμιας αλιλενκίις, κ' εδό κ' εκί κ' ι τρις γενιές τον εργαζομένον ατςαλόνυν ολοένα κε πιότερο τιν αντίλιπςι τυ ότι ίνε κινά τα ςιφέροντα τον εργατόν κε τον εργαζομένον ςτιν ΕΣΣΔ με τυς εργάτες κε τυς εργαζόμενυς όλυ τυ κόζμυ, κ' εδό κ' εκί αναπτίςετε ακράτιτα ι ένοςι τον τριόν γενιόν τον λενινιςτόν.

Ι ζοί-μας, ι δίναμές-μας για τιν ανάπτιξι, για το ςτερέομα τις δίναμις αφτίς τις ένοςις. Σ' αφτί τιν ένοςι ανίκι το μέλον.

ΜΠΕΛΑ-ΚΥΝ

ΓΙΑ ΤΙ ΔΙΑΠΕΔΑΓΟΓΙΣΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΝ ΑΓΟΝΙΣΤΟΝ

)ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤΙΝ ΠΑΝΚΟΖΜΙΑ ΠΙΟΝΕΡΙΚΙ ΚΟΜΦΕΡΕΝΤΣΙΑ— ΑΒΓΥΣΤΟΣ 1929)

Ανάμεςά-ςας, ςίντροφι, ιπάρχυν πεδιά τις Σοβιετικίς 'Ενοςις, πεδιά τον καπιταλιςτικόν χορόν, τον καταπιεζομένον απικιακόν λαόν, μα όλι-ςας ίςαςτε μια γενιά τις εργατικίς τάκςις. Τα πεδιά τις Σοβιετικίς 'Ενοςις έχυν μπροςτά-τις καθίκο να βοιθύν τις διο γενιές τις εργατικίς τάκςις ςτι μεγάλι ιπόθεςι τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ.

Ι εργατικί τάκςι τον καπιταλιςτικόν κι' απικιακόν χορόν έχι μπροςτά-τις καθίκο ν' αγονιςτί για τις ςιθίκες μέςα ςτις οπίες θάνε διινατό το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ, ν' αγονιςτί για τι νίκι τις προλετάρικις επανάςταςις, για τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ, για τι ςοβιετικί εκςυςία ςε πανκόζμια, διεθνί κλίμακα. Ι πιονέρι αφτόν τον χορόν πρέπι να βοιθύν τυς κομυνιςτές κε τυς κομςομόλυς ςτον αγόνα για τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ, για το νκρέμιζμα τυ κεφαλέυ. Αφτά τα διαφορετικά άμεςα καθίκοντα ςινενόνοντε ς' ένα γενικό καθίκο —το καθίκο τυ ταξικύ αγόνα ενάντια ςτιν πανκόζμια μπυρζυαζία, ενάντια ςτο διεθνί ιμπεριαλιζμό. Στι Σοβιετικί 'Ενοςι βλέπυμε κι' όλι ι πιονέρι βλέπυν, ότι ο ςοςιαλιζμός χτίζετε μέςα ςε ςιθίκες ςκλιρύ ταξικύ αγόνα. Ο ταξικός αγόνας διεκςάγετε ακύραςτα, κε πρέπι να διεκςάγετε μαζί με τιν εργατικί τάκςι κε τιν εργατικί νεολέα.

Το πρότο-ςας καθίκο ςίντροφι ίνε να μάθετε πος να διεκςάγετε αφτό τον ταξικό αγόνα. Ι διεκςαγογί τυ ταξικύ αγόνα δεν ίνε έφκολι δυλιά, εμίς όλι μάθαμε κάπυ αφτί τιν τέχνι μέςα ςε πολί ςκλιρό αγόνα. Αφτί ι διδαςκαλία, πος να διεκςάγυμε τον ταξικό αγόνα ονομάζετε μαρκςιζμός, λενινιζμός—μ' άλα λόγια κομυνιζμός. Ο μαρκςιζμός, ο λενινιζμός, ο επιςτιμονικός κομυνιζμός ίνε όπος ο 'Ενκελς τον καθόριςε εδό κε πολά χρόνια, ι διδαςκαλία για τυς όρυς τις απελεφτέροςις τις εργατικίς τάκςις απ τον καπιταλιζμό. Κε νά ςίντροφι, το πρότο-ςας καθίκο ίνε να καταχτίςετε αφτί τιν επιςτίμι. Μα πός θα καταχτίςετε αφτί τιν επιςτίμι; απλά, απτα καλά κομυνιςτικά βιβλία; Το να διαβάζυμε βιβλία, εφιμερίδες, τα ςιγράματα τυ Μάρκς, τυ 'Ενγελς, τυ Λένιν, ίνε βέβεα καλό, χρίςιμο, απαρέτιτο πράμα. Δίχος αφτό, κανένας δεν μπορί να γίνι άκςιο μέλος τις κομυνιςτικίς προτοπορίας.

Μα ο Λένιν ιπόδιχνε, ότι ίνε αδίνατο να μαθένομε τον κομονιζμό μόνο απτα τα βιβλία, μπορίτε μόνο να καταχτίςετε το μαρκςιζμό, το λενινιζμό μέςα ςτον επαναςτατικό τακςικό αγόνα «αγονιζόμενι, να μαθένυμε· μαθένοντας, ν' αγονιζόμαςτε»,—νά ι μέθοδο τις πραγματοπίιςις τυ πρότυ-μας μεγάλυ καθίκοντος.

Ι πιονέρικι οργάνοςι ίνε οργάνοςι τακςικί. Για να γίνι οργάνοςι πραγματικά μαχιτικί, τακςικί οργάνοςι, πρέπι να γίνι μαζικί οργάνοςι, οργάνοςι τον μαζόν. Βλέπυμε, ότι ακόμα κι' αφτί ι κομςομόλικι οργάνοςι ίνε ανεπάρκετα μαζικί. Ιπάρχι κάπιος περιοριζμός ς' όλες τις οργάνοςες τις νεολέας κε τον πεδιόν. Το να ιπερνικίςετε αφτό τον περιοριζμό ίνε το δέφτερό-ςας μεγάλο καθίκο[1]). Ο ςιν. Λένιν ίπε, ότι ι Κομυνιςτικί Διεθνίς ιδεολογικά κατάχτιςε πια τιν πρωτοπορία τις εργατικίς τάκςις,—αφτό ίταν το πρότο μεγάλο καθίκο τις Κομιντέρνας. Κι' ο Λένιν ίπε πιο κάτο: προς τις μάζες, προς τιν κατάχτιςι τον εργαζομένον μαζόν όλυ τυ κόζμυ! Κάθε πιονέρος πρέπι να δυλέβι μέςα ςτις μάζες, ςτο ςκολιό, καθός κε ςτιν αβλί, ςτιν πεδικί πλατία, ςτο μπυλβάρ—παντύ κε πάντα, όπυ ιπάρχυν πεδιά τον εργαζομένον, πεδιά τον καταπιεζομένον, πεδιά τον εκμεταλεβομένον. Ι πιονέρι πρέπι να δυλέβυν για να γίνι ι πιονέρικι οργάνοςι πέρα-πέρα οργάνοςι τον πεδικόν μαζόν. «Αγονιζόμενι, να μαθένυμε, μαθένοντας ν' αγονιζόμαςτε»—νά ι μέθοδο τις πραγματοπίιςις τυ ςιθίματος τυ αγόνα για τις πεδικές μάζες. Κε ςτι Σοβιετικί Ένοςι όπυ πια γίνετε το κςανάφτιαζμα τις ανθροπότιτας, κε ςτις χόρες τον καπιταλιςτόν, ςτις απικιακές χόρες όπυ ι εργατικί τάκςι κ' ι αγροτιά κάτο από ςκλιρές ςιθίκες αγονίζυντε για τιν εκςυςία—παντύ πρέπι να πραγματοπιιθί αφτό το ςίθιμα.

Τέλος επιτρέπςατέ-μυ να ςταματίςο ςτο τρίτο μεγάλο καθίκο —ςτι διεθνιςτικί διαπεδαγόγιςι τον προλεταριακόν πεδιόν. Ι Διεθνίς τις εργατικίς τάκςις ίνε ένα από τα πανκόζμια καθίκοντα πυ ςτέκυντε μπροςτά ςτιν εργατικί τάκςι. Μα ι μπυρζυαζία, κε μαζί-τις ι πανκόζμια ςοςιαλ-διαμοκρατία, ι ςοςιαλ-φαςίςτες τίνυν ςτο να μι καταλάβι ι εργατικί τάκςι τιν ανάνκι τυ διεθνύς πανκόζμιυ αγόνα τις εργατικίς τάκςις ενάντια ςτον πανκόζμιο καπιταλιζμό. Τίνυν να χορίςυν τιν εργατικί τάκςι.

Όταν άρχιςε ο ιμπεριαλιςτικός πόλεμος, όταν ι αρχιγί τον ςοςιαλ-διμοκρατικόν κομάτον όλον τον χορόν ςτάθικαν ςτο πλεβρό

---

1) Εδό ο λόγος γίνετε για τις οργάνοςες τυ εκςοτερικύ.

τις δικιάς-τυς μπυρζυαζίας, μόνο ι ρόσι μπολσεβίκι μ' επικεφαλίς το Λένιν, κε μισί ντυζίνα αρχιγί τις εργατικίς τάξις, όπος για παράδιγμα ο Καρλ Λίμπκνεχτ. ι Ρόζα Λύξεμπυργ, έμιναν πιστί στιν ιδέα τυ ταξικύ αγόνα, στιν ιδέα τυ διεθνιζμύ. Κε τόρα ι σοσιαλδιμοκράτες όλον τον χορόν τίνον στο να σταθύν ι εργάτες στο πλεβρό τις μπυρζυαζίας-τυς. Μόνο ι Κομυνιστικί Διεθνίς τίνι στο να μι ενοθύν ι εργάτες τις κάθε ξεχοριστίς χόρας με τι μπυρζυαζία-τις, αλά να τινον να νκρεμίσυν τιν κιριαρχία τον δικό-τυς μπυρζυά.

Νά, σίντροφι, σ' αφτό το πνέβμα τυ διεθνιζμύ πρέπι να διαπεδαγογιθίτε κε να διαπεδαγογίσετε τις πλατιές μάζες τον πεδιόν. Αφτά τα τρία καθίκοντα στέκυντε μπροστά-σας, κ' ίμαστε σίντροφι, βέβει, ότι σις, ι τρίτι γενιά τις εργατικίς τάξις, ι πιο νεαρί γενιά, θάστε πιστί βοιθί τις Κομυνιστικις Διεθνύς, θα δυλέβετε τόσο ακύραστα για τιν απελεφτέροσι τις εργατικίς τάξις, όπος δυλέβανε ο Λένιν, ο Καρλ Λίμπκνεχτ, ι Ρόζα Λύξεμπυργ κ' ι άλι αρχιγί τις επαναστατικίς εργατικίς τάξις. Σις, σίντροφι, δεν ξέρετε πος ι ιλικιομένι εκμεταλεβόντανε, θάστε λέφτερι πολίτες, ενομένι στιν Πανκόζμια σοβιετικί σοσιαλιστικί διμοκρατία.

Στον αγόνα για τιν πανκόζμια επανάστασι, στον αγόνα για τιν ιπεράσπισι τις Σοβιετικίς Ένοσις, για τιν Πανκόζμια σοσιαλιστικί διμοκρατία, σίντροφι πιονέρι, νἄστε έτιμι!

ΝΕΑΡΙ ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ, ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΟ ΝΑ ΙΠΟΣΤΙΡΙΖΕΤΕ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΣΤΙ ΔΥΛΙΑ-ΤΥ!

ΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΙΝΕ ΟΠΛΟ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΙΣ ΑΓΙΤΑΤΣΙΑΣ. ΑΣ ΣΤΙΛΥΜΕ ΕΚΑΤΟΜΙΡΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΙΟ!

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΟΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΤΙΝ ΤΕΧΝΙΚΙ. ΝΑ ΔΟΣΥΜΕ ΠΕΡΙΣΟΤΕΡΥΣ ΝΕΑΡΥΣ ΤΕΧΝΙΚΥΣ ΕΦΕΒΡΕΤΕΣ, ΜΟΝΤΕΙΣΤΕΣ ΚΕ ΠΙΡΑΜΑΤΙΣΤΕΣ. ΒΟΙΘΙΣΤΕ ΝΑ ΔΙΝΑΜΟΣΙ Ι ΤΕΧΝΙΚΙ ΔΙΝΑΜΙ ΤΥ ΚΟΚΙΝΥ ΣΤΡΑΤΥ!

E. PYNTZYTAK

ΤΟ ΣΚΟΛΙΟ ΤΟΝ ΑΓΟΝΟΝ ΠΥ ΣΤΕΚΥΝ-ΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ-ΜΑΣ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤ'ΑΝΙΓΜΑ ΤΥ ΣΛΙΟΤ)

Νέι λενινιςτές! Ι χόρα-μας καταπιάςτικε με μεγάλο ανικοδομιτικό έργο στον κόζμο. Ι πατèρες-ςας, ι μανάδες, κι' τ' αδέρφια-ςας, βάλανε όλες τις δίναμες-τυς στο χτίςιμο τυ ςοςιαλιςτικύ κράτυς ςτι χόρα-μας. Χιλιάδες αττυς καλίτερυς ςιντρόφυς-μας δόςανε τα κεφάλια-τυς γι' αφτί τιν ιπόθεςι. Κι' από ςας, νέι λενινιςτές, ι κιβέρνιςι περιμèνι, ότι ςις, για τι γενικί-μας ιπόθεςι θ' αγονίζεςτε τόςο σταθερά, τόςο ακύραςτα κι' άφοβα.

Μα για να τελιόςυμε το μεγάλο χτίςιμο, μας χριάζοντε πιότερο δινατί, ςιντροφικά δεμένι àνθροπι. Σις ι νèα γενιά, πρέπι να μάθετε, πος να δυλέβετε, πος να διεφθίνετε τις φάμπρικες κε τα εργοςτàςια, πος να καλιεργίτε καλίτερα τι γι. Πρέπι να γìνετε τèτιι αγονιςτές κε τέτιι οργανοτèς, πυ θα μπορέςετε τιμιμένα να πάρετε απτα χέρια τις μεγαλίτερις γενιàς τι ςιμέα τυ κομονιζμύ. Μα μιν κςεχνάτε, ότι ακόμι ζύμε μέςα ςε περικικλοςιά λιςαζμένον οχτρόν. Αν ι οχτρί τις εργατικίς τάκςις θα ςικόςυν ακόμα μια φορά το οπλιζμένο χέρι ενάντια ςτιν 'Ενοςί-μας, πρέπι νἄςτε έτιμι όπος τότες ι πατέρες-ςας κε τα μεγαλίτερα-ςας αδέρφια, να δόςετε το κεφάλι-ςας για το θρìαμβο τις εργατικίς τάκςις. Ι πιονέρικι οργάνοςι πρèπι ν' αναπτίκςι από ςας σταθερὺς εργάτες, ατρόμιτυς αγονιςτές. 'Ιμε βέβεος ότι τὺτο το μεγάλο παράδιγμα πυ ςας έδικςε ι μεγàλι γενιά, θἄνε για ςας κίνο το ςχολιό, πυ θ' αναθρέπςι από ςας σταθερύς αγονιςτές.

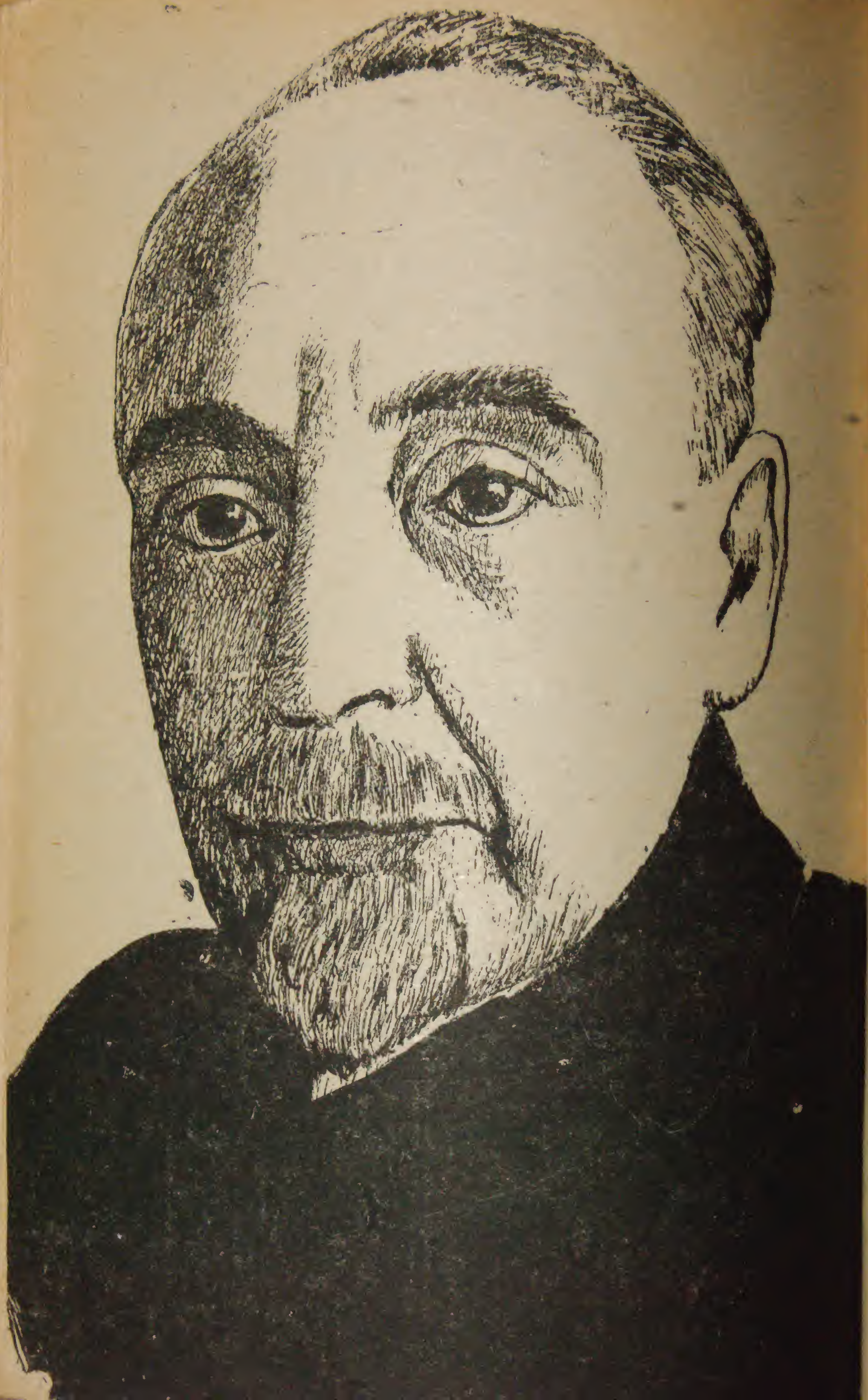
Νèι πιονèρι, ενθυςιαςτές τις παγκόζμιας επανάςταςις, ςαλπιγκτὲς τις παγκόζμιας πιρκαγιάς, ςτυς νέυς αγόνες πυ ςτέκυντε μπροςτά-μας, ςτι νìκι για το ςοςιαλιζμό, για τον κομονιζμό, ν ἄ ς τ ε έ τ ι μ ι!

ΠΙΟΝΕΡΙ ΚΕ ΜΑΘΙΤΕΣ! ΑΝΑΠΤΙΚΣΤΕ ΤΟΝ ΠΕΔΙΚΟ ΤΥΡΙΖΜΟ, ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΤΑ ΦΙΣΙΚΑ ΠΛΥΤΙ ΤΙΣ Ε. Σ. Σ. Δ.!

ΚΟΜΣΟΜΟΛΙ ΠΙΟΤΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΙ ΣΤΑ ΚΑΘΙΜΕΡΙΝΑ ΖΙΤΙΜΑΤΑ ΤΟΝ ΠΕΔΙΟΝ. ΠΙΟ ΠΣΙΛΑ ΤΙΝ ΠΙΟΤΙΤΑ ΣΤΙΝ ΚΑΘΟΔΙΓΙΣΙ ΤΙΣ ΒΑΡΔΙΑΣ-ΣΑΣ!

ΥΤΕ ΕΝΑΣ ΠΙΡΙΝΑΣ ΕΚΣΟ ΑΠΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΤΑΓΜΑ! ΥΤΕ ΕΝΑ ΤΑΓΜΑ ΔΙΧΟΣ ΟΔΙΓΟ! ΤΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΥΣ ΚΟΜΣΟΜΟΛΥΣ ΣΤΙΣ ΓΡΑΜΕΣ ΤΟΝ ΟΔΙΓΟΝ!

Г. КРZZIZZANOBΣK

Ν' ΑΓΟΝΙΣΤΙΤΕ ΓΙΑ ΤΙΝ ΠΙΑΤΙΛΕΤΚΑ

(ΑΠΤΟ ΛΟΓΟ-ΤΥ ΣΤΙΝ ΠΡΟΤΙ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΙ ΚΟΝΦΕΡΕΝΤΣΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ)

Νέι ςίντροφι, μαζεφτίκατε εδό απ' όλες τις γονιές τις πλατιάς-μας 'Ενοςις. Μπορίτε να μαρτιρίςετε με τι γλόςα-ςας, τιν αλιθινί, τιν τίμια πεδικί γλόςα, πυ δεν μπορί να τιν διαπςέπςι καμιά εχτρικί-μας δίναμι, ότι παντύ τόρα γίνετε πλατιά δυλιά. Αφτί ι δυλιά διεκςάγετε πάνο ςε καθοριζμένο πλάνο, ακριβός πάνο ςτι βάςι κίνυ τυ πλάνυ πυ πάρτικε απ' τυς νικοκίριδες τις χόρας-μας ςτο V Πανροςικό ςινέδριο.

Κε μπορίτε να πίτε ς' όλο τον κόζμο, ότι ι χόρα-μας όχι μόνο μιλά για το πεντάχρονο πλάνο τον ικονομικόν έργον, μα ότι άρχιςε πια να πραγματοπιί αφτό το πλάνο.

Σις, με τιν εμφάνιςι-ςας ςτο πρότο πανενοτικό ςλιοτ, μαρτιράτε για το ότι θα ςταθίτε ςτις γραμές τον δραςτίριον αγονιςτόν για τιν πιατιλέτκα. Το ςλιότ-ςας μαρτιρά ότι ίςτε ςίμαχί-μας, ατρόμιτι λενινιςτές, αγονιςτές για το ςοςιαλιζμό.

Μα αν ςίντροφι ίτανε αλιότικα, αν φενότανε ότι πέςατε κάτο απτιν εκςοςία εχτρικόν δινάμεον, αν φενότανε ότι δεν ίςτε κίνι ι ατρόμιτι αγονιςτές, πυ βλέπυμε ςτο πρόςοπό-ςας, τότες δεν ιπάρχι αμφιβολία, πος το έργο-μας θα χανότανε. Κε νά εκί ςτο εκςοτερικό ι οχτρί-μας παρακολυθύν ανίςιχα τιν ανάπτικςι τυ πεδικύ κομυνιςτικύ κινίματος ςε μας. Κςέρυν ότι ι ανάπτικςί-ςας μαρτιρά για το χαμό-τυς. Το κάκυ προςπαθύν ν' αντιπαρατάκςυν ςτις κομυνιςτικές-μας φάλανκες τις ςιμορίες τις φαςιςτικίς-τυς νεολέας, το κάκυ προςπαθύν εκί να διλιτιριάζυν τι νεολέα-τυς με τις θριςκεφτικές απάτες κε με κάθε πςέμα για τι χόρα-μας.

Τέτιο έργο, ςαν τιν πιατιλέτκα, π' αλάζι τι ζοί τις χόρας-μας, κε, εχτός απ' αφτό με τιν πραγματοπίιςι-τις ανίγι πια το δρόμο για τιν αναδιοργάνοςι ολόκλιρυ τυ κόζμυ,—ίνε έργο τεράςτιον διςκολιόν κε δινάμεον. Αν θέλυμε να ςιμπικνόςυμε γίρο ςτιν πιατιλέτκα δεκάδες εκατομίρια ανθρόπυς, αφτό ςιμένι, ότι θέλυμε να ςιμπικνόςυμε ανθρόπυς διαφόρον γενιόν, απτυς οπίυς ο καθένας θα δόςι τις δίναμές-τυ, τι θέλιςί-τυ κε τιν ενέργιά-τυ για τιν πραγματοπίιςι τις πιατιλέτκας. Στι γραμί αφτόν τον αγονιςτόν κςεχοριςτί ςιμαςία έχετε ςις, ι νέι πιονέρι τις Σοβιετικίς 'Ενοςις.

Τα πεδιά τις 'Ενοςίς-μας βρίςκυντε ολοκλιροτικά ςε αλιότικι κατάςταςι, παρά τα πεδιά τον άλον κρατόν. Σε τέτια κράτι όπυ ι ζοί τις χόρας ίνε βαςιζμένι πάνο ςτιν καλοζοία τον πλύςιον κε τον εκβιαςτόν, για να κάνις το πεδί ςίμαχο πρέπι να χαλάςις κίνες τις καλές-τυ ιδιότιτες, πυ ίνε βαλμένες μέςα-τυ. Πρέπι να φαρμακόςις τι ςινίδιςι τυ πεδιύ με ςινιδιτό πςέμα, για να μπορί να ιπεραςπίζι τύτο το κακό, πυ βρίςκετε πάνο ςτι βάςι αφτύ τυ καπιταλιςτικύ κόζμυ. Σε τέτιες χόρες γίνετε αδιάκοπος αγόνας τον πατέρον κε τον πεδιόν. Στι χόρα τον Σοβιέτ δεν ιπάρχι αφτός ο αγόνας ανάμεςα ςτυς πατέρες κε τα πεδιά, αν ι πατέρες ίνε οπαδί τυ κομυνιζμύ. Στι χόρα τον Σοβιέτ ι τίμια πεδικί φονί—ίνε μεγάλι φονί, πυ τιν ακύι με μεγάλι προςοχί όλι ι χόρα τον εργαζομένον.

'Ολο το μιςτικό τις πραγματοπιίςις τον πλάνον τον μεγάλον έργον, βρίςκετε ςτο ότι μέςα ςτο εργατικό-μας κολεκτίβο αναπτίςετε μια ιδιέτερι ςινένοςι ανθρόπυ μ' άνθροπο, αναπτίςετε ι παραγογικί, ι ςιντροφικί ςινίδιςι τις δυλιάς. Να γιατί τόςο χερύμαςτε όταν βλέπυμε ότι ςτις γραμές-μας ςε νέες φόρμες οριμάζι αφτί ι ςιντροφικί ςινίδιςι τις δυλιάς. Νά γιατί τόςο χερόμαςτε όταν βλέπυμε, ότι ςτις γραμές-μας ςε νέες φόρμες οριμάζι αφτί ι ςινιδιτί πιθαρχία. Ο καλίτερος αγονιςτίς για το ςοςιαλιζμό ίνε κίνος πύνε ο καλίτερος ςίντροφος. Χερύμαςτε όταν βλέπυμε, ότι με τι ςοςτί φιςικί ανατροφί ατςαλόνετε το κορμί-ςας. Κςέρυμε, ότι μπροςτά-ςας ςτέκυντε ακόμι πολές διςκολίες, μα ς' αφτό δεν μπορίτε ν' ανθέκςετε αν δεν ατςαλόςετε τι θέλιςί-ςας κε το κορμί-ςας. Χερύμαςτε όταν βλέπυμε, ότι ςε περίφανες κολόνες τραβάτε για τιν κατάχτιςι τον γνόςεον, καταπιάνεςτε για τι μάθιςι.

Κςέρυμε, ότι τόρα ς' αφτί τι μάθιςι δε ςας δίνυμε κίνο το ιλικό, πυ μας έδιναν πριν ι πατέρες-μας. Προςπαθύμε να ςας μάθυμε τιν πραγματικί γνόςι τις ζοίς, δίχος τίποτα να ςας κρίβυμε, δίχος κανένα πςέμα. Αφτί ι γνόςι ίνε τεράςτια κινιτίρια δίναμι, κε μ' αφτί τι μεγάλι κινιτίρια δίναμι μπορίτε να κάνετε μεγάλι δυλιά. Μα όταν βλέπυμε, ςίντροφι, ότι όχι μόνο μαθένετε πια, μα κε μας βοιθάτε, χίνετε τι νεαρί-ςας ενέργια ςτο γενικό αγόνα, πυ διεκςάγυμε, τότες μας ανκαλιάζι ανίποτι χαρά, λέμε ότι πραγματικά κςανανιόνι το πρόςοπο τις γις, ι γι γίνετε νέα, κ' εμίς φιλομετράμε τις ςελίδες τις νέας ιςτορίας, τις τέτιας φοτινίς, πυ νορίτερα ύτε τολμύςαμε να φανταςτύμε.

Διο θάβματα πραγματοπιύντε ςτιν πιατιλέτκα-μας: Το θάβμα τις
κατάχτιςις τις κερδιζμένις τεχνικίς κε το θάβμα τυ με νεο τρόπο οργα-
νομένυ ανθρόπινυ κολεχτίβυ. Σ'αφτό βρίςκετε το ιλικό τις πιατιλέτ-
κας, ς' αφτό βρίςκετε ι ιλιυςτράτςιά-τις. Πιό ςιμπέραζμα βγένι απ' εδό
για τυς πιονέρυς; Τί χριάζετε ςε πρότι γραμί ςτα πεδιά; Πρέπι να
ςιδιάζυμε τι μαθιτικί μόρφοςι με τις φιςικο-ιςτορικές γνόςες.

Τί ίνε μαθιματικά; Ίνε το πραγματικό μάθιμα του μιαλύ, ίνε
ι φτερύγες τυ μιαλύ. Μα τί ίνε φιςιογνοςία, ι επιτίδια μάθιςι τις φι-
ςιογνοςίας; Σιμένι, ότι ακονίζετε το διανοιτικό-ςας βλέμα, οτι γιμνά-
ζετε τιν παρατιριτικότιτὰ-ςας, κε μόνο γιμνάζοντας τιν παρατιριτι-
κότιτα, γιμνάζοντας το βλέμα θα μπορὲςετε να δίτε τι ζοί, τέτια όπος
ινε. Πρέπι να βάλετε μπροςτά-ςας το καθίκο να μάθετε τιν ιςτο-
ρία τις ανθρόπινις δυλιάς. Ι ιςτορία τις δυλιάς ανάλογα με το
πος θα τι μαθένετε, θα δίκςι τι μεγάλο, γιομὰτο βάςανα αγόνα θά-
πρεπε να δοκιμάςι ο άνθροπος, για να πραγματοπιίςι αφτό το πολί
παλιό όνιρο τις απελεφτέροςις, για να διμιυργίςι τ' ανίδοτο ςτον
κόζμο κράτος — τι Σοβιετικί εργατικί ένοςι, τιν πραγματικί πατρίδα
τον εργαζομένον. Μαθένοντας τιν ιςτορία τις πανκόζμιας, δυλιάς, ίρθαμε
ςε τέτιο ςιμπὲραζμα, ότι ο άνθροπος ςαν αφέντις τις δυλιάς ὶνε
ςίχρονα κε μικρός κε μεγάλος. Ίνε μικρός εφ'όςο βαςίζετε πάνο
ςτι φιςικί-τυ ενὲργια. Ι ανθρόπινι δίναμι ςαν αγὲντις τις παραγο-
γίς — ίνε ι πιο ακριβί, ι λιγοπαραγογικί δίναμι. Μα ο άνθροπος
οπλιζμένος με τιν πνεβματικί-τυ γιμναζομὲνι ενέργια, πυ πέραςε
οριζμένα μαθίματα γνόςεον, δεν κςέρι αντίπαλό-τυ ςτον κόζμο, εδὸ
ίνε ανίκιτος.

Μαθένοντας τιν ιςτορία τον μιχανόν, φτάςαμε ςτο ςιμπέραζμα
ότι ο XX εόνας για μας ίνε χαραχτιριςτικός πρὸτα απ' όλα με
τιν τεράςτια ανάπτιξι αφτόν τον μιχανόν — κινιτίρον, φτὰςαμε ος
τιν πιο μεγάλι τελιοπίιςι ςτι χριςιμοπιίςι τον διαφορόμορφον δινά-
μεον τις φίςις, φτάςαμε μόνο τότες όταν μάθαμε κε τι δίναμι τυ
αέρα, κε τι δίναμι τυ νερύ, κε τι δίναμι τυ ατμύ, κε τι δίναμι
τις ιγρίς κάφςιμις ίλις ςτα διάφορα μοτόρ, μάθαμε να βάζυμε ς'
ενὲργια τυς κινιτίρες ανάλογα με τι θέλιςι κε τιν επιθιμία-μας. Στα
μάτια-μας ι δίναμι τυ ιλεχτριζμύ γίνετε ολοὲνα κε πιότερο απο-
φαςιςτικί, όταν ςκεφτόμαςτε να πραγματοπιίςυμε το ένα ί το άλο
παραγογικό έργο. Κε νά όταν θα γνοριςτίτε με τιν ιςτορία τις δυ-
λιάς κε θα ετιμαςτίτε ςτιν τέτια κατάχτιςι τον τεχνικόν γνόςεον, πυ αφτί
τιν ιςτορία έφκολα θα τι ςινδέι με τιν ιςτορία τον μιχανόν κε τιν

ιςτορία τις κατάχτιςις τον διαφόρον ενεργιόν, θα καταλάβετε γιατί ίςα-ίςα τέτια ικόνα τις πιατιλέτκας, κι' όχι άλι ιπάρχι μπροςτά ςτα μάτια-μας, τότες θα καταλάβετε γιατί ο αγόνας για το μέταλο, για τι μιχανοκαταςκεβί, για τιν ιλεχτροκίνιςι ίνε κίνο το βαςικό κλιδί, με το οπίο ςκεφτόμαςτε ν' ανίκςυμε τις πόρτες τυ νέυ ικονομικύ καθεςτότος.

Κι' αφτί τύτι ι ίδια ιςτορία τις δυλιάς θα ςας εκςαναγκάςι προςεχτικά να μελετίςετε κίνες τις ςελίδες τις πιατιλέτκας, πυ ςας μιλύ για τιν εκπολιτιςτικί δυλιά, πυ ςας μιλύ για τις ςχέςες τυ ανθρόπυ προς τον άνθροπο, για τιν κινονικί οργάνοςι τις δυλιάς. Θα δίτε, ότι πολά χρόνια αγόνα πρέπι νάχυμε πάνο ςτιν πλάτες-μας για ν' αντιπαραβάλυμε ςτι ζοί τον καπιταλιςτικόν κρατόν αφτί τι νέα εκςυςία, τιν εκςυςία τον εργατόν κε τον χορικόν, ν' αντιπαραβάλυμε τιν ικονομία πυ χτίζετε για τα προςοπικά ςιμφέροντα, ςτιν ικονομία πυ χτίζετε με πλάνο, πυ ιπολογίζι να βαλθί ςε κίνιςι όχι από κςεχοριςτές μονάδες, αλά απτο τεράςτιο κολεχτίβο τον εργαζομένον. Τότες θα καταλάβετε κίνες τις ςελίδες τις πιατιλέτκας πυ ςας οδιγύν απτα ίπςι τις κομάντας τις βιομιχανίας, ςτα χοράφια τον χορικόν, ς' όλα τα κολχόζ, τα ςοβχόζ, ςε κίνες τις αγροτικές ένοςες, πυ λίνετε το πιο δίςκολο καθίκο, πυ δεν τόλμιςε ακόμι να βάλι μπροςτά-τις ι ανθροπότιτα, — το καθίκο να πάμε ςτις εκατοντάδες εκατομίρια τον χορικόν κε να τυς πύμε: «Τελιόνυμε με τιν πρόιν αγροτικί τέχνι, τελιόνυμε με τις πανάρχεες ςινίθιες, πυ ο καθένας δύλεβε για τον εαφτό-τυ, μεταβάλυμε τιν αγροτικί δυλιά ςε τέτια οργάνοςι, πυ ς' όλα τα άλα-τις χαραχτιριςτικά μιάζι με τις φαμπρικο-εργοςταςιακές οργάνοςες».

Μα, πεδιά, δε θ' αφταπατόμαςτε. Μπροςτά-μας ιπάρχυν όχι λίγες τέτιες διςκολίες, πυ δεν μπορύν να κςέρυν κίνα τα κράτι πύνε πιο πλύςια από μας.

Ένα κςέρυμε καλά κε θετικά, τραβάμε ςε ςοςτό δρόμο, απτον οπίο θα πάνε κι' όλες ι άλες χόρες. Ι πίρα τυ χτίςιμύ-μας— δεν ίνε μόνο δικιά-μας ιπόθεςι, ίνε ιπόθεςι τον εργαζομένον όλυ τυ κόζμυ, όχι άδικα ι πιο κατ' αρχί κριτικί κι' εχτρί τις πιατιλέτκας-μας λένε: ότι αν τιν εχτελέςυμε μόνο κατά $^3/_4$, μ' αφτά θα κιρίκςυμε τι θανατικί καταδίκι τυ καπιταλιςτικύ κόζμυ. Μα εμίς έχυμε όλες τις βάςες να νομίζυμε, ότι όχι μόνο θα εχτελέςυμε τιν πιατιλέτκα μα κε θα τιν ιπερεχτελέςυμε. Κι' αφτό θα γίνι τότες, όταν όλι-μας θα φανύμε καλί αγονιςτές για το πλάνο, όταν για το

πλάνο που τὄχι σκεφτί κε τὄχι δεχτί το τεράστιο κολεχτίβο, θ' αγονίζοντε κ' ι ιλικιομένι, κ' ι νεολέα κε τα πεδιά.

Νά, πεδιά, πρέπι να κάνετε έτσι πυ νἄστε κε σις μαζί-μας αγονιστὲς για το πλάνο. Αφτό ίνε το πιο σπυδέο, πυ πρέπι νἄχετε ιπόπσι-σας.

Σίντροφι, χιρίτοντας στο σινέδριο τον σοβιέτ το πλάνο τις πιατιλέτκας, ίπα, ότι πολές ακόμι φορές θα στραφύμε στα διάφορα σιμία, πολές φορές θα το τελιοπιύμε κε θα το καλιτερέβυμε. Τόρα, κιτάζοντάς-σας, σκέφτυμε, ότι ς' αφτό το πλάνο ιπάρχι μια μεγάλι έλιπσι: ς' αφτό δεν μπίκανε ι σελίδες, πυ θ' ανκαλιάσυν όπος πρέπι τα σιφέροντα κε τις ανάνκες τυ πεδικὺ-σας κινίματος. Νομίζο, ότι εμίς μαζί-σας πρέπι να χαράκσυμε ιδιέτερι πεδική πιατιλέτκα. Κι' αποτίνυμε σε σας με το ρότιμα: Θα βοιθίσετε σις ς' αφτὶ τι δυλιά; Δίχος εσάς ίμαστε αδίνατι, μόνο μαζί με το κολεχτίβο-σας, μόνο μαζί-σας θα μπορέσυμε να δόσυμε κίνι τιν πεδική πιατιλέτκα πυ σας χριάζετε. Το καθὶκο-μας — ίνε να εκθέσυμε τιν πιατιλὲτκα σε καταλιπτί, καθαρί, μ' ενδιαφέρο, ελκιστικί για σας γλόσα. Προσεχτικά κίταξα «Τις εντολές τυ πιονέρικυ τάγματος», πυ μιράστικαν σε σας. Εκί έχι γίνι ενά πολί καλὸ πράμα. Εκί ιποδίχνετε, ότι τις εντολές-σας θα τις εχτελίτε, πος θα βοιθάτε τιν δυλιά τις τοπογνοσίας πος θα φέρεστε στι φάμπρικα, στο χοριό, πος θ' αγονίζεστε για τι νέα ζοὶ. Κε για πολά πράματα λέγι εκί.

'Οταν, σίντροφι, αποτάθικαν σε μένα, εδό στιν κονφερέντσια, με τιν πρότασι να προσθέσο κάτι, ίστερα αφύ γνορίστικα μ' αφτά τα ιλικά ίπα: «'Οχι, δεν μπορό να το κάνο αφτό, εφ' όσο τα πεδιά δε θα βοιθίσυν, εφ' όσο μαζί-τυς δε θα χαράκσυμε νέα πεδική πιατιλέτκα».

Σίντροφι, επιτρέπσατὲ-μυ να τελιόσο με τα πιο κάτο λόγια:

Ζίτο ι πιονέρι τις χόρας τον Σοβιέτ!. Ας διναμόνι ι μαχιτικίτυς διεθνιστικί 'Ενοσι!

Ας κιματίζυν από πάνο-τυς ι λενινιστικές σιμέες, κίνες ι σιμὲες πυ θα σκεπάσυν όλο τον κὸζμο!

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΙΣ ΤΕΧΝΙΣ ΚΕ ΤΙΣ ΛΙΤΕΡΑΤΥΡΑΣ! ΑΠΕΤΥΜΕ ΑΠΟ ΣΑΣ ΚΑΛΑ ΒΙΒΛΙΑ, ΔΡΑΜΑΤΑ ΚΕ ΚΙΝΟ-ΦΙΛΜ!

ΟΔΙΓΕ, ΑΓΟΝΙΣΥ ΓΙΑ ΤΙΝ ΚΑΤΑΧΤΙΣΙ ΤΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΥ ΜΑΡΚΣ-ΛΕΝΙΝ-ΣΤΑΛΙΝ. ΝΑ ΓΙΝΕΣΕ ΠΙΟ ΓΡΑΜΑΤΙΖΜΕΝΟΣ ΚΕ ΜΟΡΦΟΜΕΝΟΣ.

ΤΙ ΦΙΣΚΥΛΤΥΡΑ, ΤΑ ΤΡΑΓΥΔΙΑ, ΤΑ ΠΕΧΝΙΔΙΑ —ΣΤΙ ΔΥΛΙΑ ΤΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΕ ΤΥ ΚΡΙΚΥ!

ΑΠΕΤΥΜΕ ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΕΣ ΜΑΧΙΤΙΚΙ ΕΦΑΡΜΟΓΙ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΙΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΙΣ Κ. Ε. ΤΥ ΠΚΚ(πм) ΓΙΑ ΤΙ ΔΥΛΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΕΔΙΑ.

ΟΡΓΑΝΟΣΙ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ

ΕΚΛΙΣΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΣΛΙΟΤ

ΠΡΟΣ ΝΕΕΣ ΜΑΧΕΣ ΚΕ ΝΙΚΕΣ

Αγαπιτί ςίντροφι πιονέρι!

Ι εργατικί τάχςι ςε ςιμαχία με τιν εργαζόμενι αγροτιά, κάτο απο τιν καθοδίγιςι τυ μπολςεβίκικυ κόματος, τέλιοςε μια για πάντα με τιν εκμετάλεπςι τον τςιφλικάδον κε τις μπυρζυαζίας στο ένα ὲχτο τυ κόζμυ. Αφτές ι νίκες τις κόςτιςαν όχι φτινά. Πριν απτο νκρέμιζμα τις απολιταρχίας κε τι νίκι τις Οχτοβριανίς επανάςταςις ίχαμε δεκάδες χρόνια πιζματικύ ιροικύ αγόνα τον προτοπόρον στιχίον τις εργατικίς τάχςις κε τις πιο φτοχίς αγροτιάς, πυ δόςανε εκατοντάδες κε χιλιάδες απτα καλίτερα πεδιά-τυς για τιν ιπόθεςι τις επανάςταςις.

Ι κατάχτιςες τις Οχτοβριανὶς επανάςταςις ςτερεόθικαν ακόμα με ανίδοτο ιροιζμό κε τεράςτια θίματα τις εργατικίς τάχςις, πυ μέςα ςτιν πίνα κε το ανίδοτο κςεχαρβάλομα μπόρεςε κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ δοκςαζμένυ λενινιςτικύ κόματος να διμιυργίςι το μεγάλο, μαχιτικό κι' ανίκιτο Κόκινο ςτρατό. Αφτὲς ι νίκες έδοςαν τι δινατότιτα ςτιν εργατικί τάχςι κε τιν εργαζομένι αγροτιά τις 'Ενοςὶς-μας ν' αρχίςυν το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ ςτιν πόλι κε ςτο χοριό.

Μα κ' εδό ο οχτρός δεν κιμάτε. Ι πανκόζμια μπυρζυαζία παράλιλα με τιν πλατιά επίθεςι ενάντια ςτιν εργατικί τάχςι ςτις δικές-τις χόρες, πιρετόδικα εκςοπλίζετε κε περιμένι μόνο εβνοικί ςτιγμί για τιν ένοπλι επίθεςι ενάντια ςτο πρότο ςτον κόζμο προλεταριακό κράτος, κε μέςα-μας ι οχτρί με το βρεντίτελςτβο, το μπιυροκρατιζμό κ. τ. λ. προςπαθύν να μποδίςυν το χτίςιμό-μας. Μα ι νίκι θἅνε ςτο πλεβρό-μας.

Ι παλιά φρυρά τις εργατικίς τάχςις, πυ βάςτακςε ςτις πλὰτες-τις όλο αφτό τον αγόνα κε πυ κέρδιςε τιν ανίδοτι ςτον κόζμο νίκι, λιγοςτέβι, κε το τέλιομα αφτίς τις νίκις κε το πλέριο χτίςιμο τις ςοςιαλιςτικίς κινονίας βρίςκετε ςτα ςίγυρα χέρια τις νέας γενιάς πυ για τυς μελοντικύς αγόνες μπορὶ να χριςιμοπιίςι πλέρια τις παλιές παράδοςες τυ μπολςεβικιζμύ.

Το χτίςιμο τυ ςοςιαλιζμύ κ' ι πλέρια πραγματοπίιςι τον νικόν τις παλιάς γενιάς θ' απετίςυν επίςις πολά θίματα, ςτέριςες κι' άλες αναποδιές, μα ίμαςτε βέβει ότι ςις, ι λενινιςτὲς πιονέρι, θα φανίτε άκςια πεδιὰ τον μεγάλον αγονιςτόν για τιν ιπόθεςι τις επανάςταςις.

Ίμαστε βέβει ότι ι τίχι τις επανάστασις βρίσκετε σε γερά χέρια κε σις σε σιμαχία με το πανκόζμιο προλεταριάτο θα πετίχετε τιν πλέρια νίκι τις πανκόζμιας επανάστασις. Εμίς, ι παλιί μπολσεβίκι ίμαστε έτιμι κε θεορύμε χρέος-μας να σας μεταδόσυμε τις παράδοσες, το δοκιμαζμένο στις μάχες κε τις νίκες μπολσεβίκικυ κόματος. Ι σίδεσι τον τριόν γενιόν κ' ι μπολσεβίκικι διαπεδαγόγισι τον νέον κάδρον —ίνε ι βασικί ενκίισι τις πλέριας νίκις τις πανκόζμιας επανάστασις.

Πρότο πανενοτικό σλιοτ τον πιονέρον, άκυσε τις εντολές τις παλιάς γενιάς! Σε σένα πέφτι το καθίκο να τελιόσις το χτίσιμο τυ σοσιαλιζμύ στιν ΕΣΣΔ, σε σένα πέφτι το καθίκο να διαδόσις το σοσιαλιζμό σ' όλο τον κόζμο.

Για νέες επαναστατικές μάχες κε νίκες νάσε έτιμος, πιονέρε!

Ο Λένιν στιν εκσερετικά πλύσια κε σπάνια όμορφι ζοί-τυ έδιχσε σ' όλυς,—σε μας κε σας, αγαπιτί-μας φίλι πιονέρι,—ότι μπορύμε να κάνυμε θάβματα, αν δόσυμε εκσερετικί προσοχί στα σιφέροντα κε στις ιερές σκέπσες τον εκατομιρίον εργατόν κε χορικόν όλυ τυ κόζμυ. Στι σκοτινί, δίχος δικεόματα, άθλια χόρα, όπυ ο εργάτις δύλεβε 14 όρες το μερόνιχτο, κι' ο χοριάτις αττιν αβγί ος τιν αβγί, ο Λένιν μπόρεσε να βρι ανθρόπυς, πυ σε πιζματόδικο αγόνα μαζί μ' αφτό, πέτρα με πέτρα χτίσανε δινατό, ανίκιτο τρομερό στρατό π' άρπαχσε τι νίκι απτα χέρια τις οπλιζμένις ος τα δόντια κλίκας τον τσιφλικάδον κε τις μπυρζυαζίας. Από μέρα σε μέρα, από μίνα σε μίνα κι' από χρόνο σε χρόνο αφτί ι ατρόμιτι άνθροπι μ' απεριόριστι αγάπι απελεφτέροναν αττις αλισίδες τις δυλικές μονάδες κ' ίστερα δεκάδες κι' εκατοντάδες χιλιάδες άνθροπυς, πυ με χαμόγελο κε τραγύδι στο στόμα τραβύσαν οπιαδίποτε βάσανα κι' ος το θάνατο μόνο κε μόνο για να πραγματοπίισυν τιν επιθιμία τον εργατικόν μαζόν τον καταπιεζομένον λαόν τυ κόζμυ πυ κσιπνύν, επιθιμία πυ τι δέχτικαν τόσο θερμά κι' απο καρδιάς.

Αν έστο κε λίγο εστάνεσε τιν ανάσα αφτίς τις μεγάλις κι' όμορφις αλισίδας αφτόν τον ατρόμιτον αγονιστόν για τιν απελεφτέροσι τις ανθροπότιτας απ' τιν καταπίεσι κε τιν προστιχιά τις μπυρζυαζο-τσιφλικάδικις εκσυσίας, τότες ποτέ-συ δεν θα μπορέσις να βγις απ' αφτό τον ίσιο δρόμο, πυ διάλεχσε κε μας έδιχσε ο μεγάλος-μας δάσκαλος.

Κσέρις, ότι αφτός ο αγόνας ίταν ανέκφραστα ελκιστικός κι' ατέλιοτα πλύσιος από δοκιμασίες. Όλι ι σιμέτοχί-τυ δοκίμασαν στιγμές τεράστιας ικανοπίισις κ' εφτιχίας, βλέποντας ότι ι προσπάθιες-

τυς δίνυν τέτια γρίγορα κε χεροπιαςτά έργα. Αφτός ο ενθυςιαζμόι ςιχνά μεταβάλετε ς' ιροικά έργα ςτον αγόνα ενάντια ςε κίνι τς ςκοτινί, δίχος δικεόματα εποχί, πυ τότες βαςίλεβε ςτι χόρα-μας. Ο Λένιν άρχιςε τιν έκδοςι μικρίς εφιμερίδας τις «'Ιςκρας», πυ τις έβαλε τιν όμορφι επιγραφί: «Απτι ςπίθα θ' ανάπςι ι φλόγα»— απάντιςι τον δεκεβριςτόν ςτον Πύςκιν. Κι 'αφτί ι μικρύτςικι εφιμερίδα έγινε ιπόδιγμα τις πολιτικίς μαχιτικίς ςιμέας πυ ςιμπίκνοςε γίρο-τις όλες τις ζοντανές δίναμες τυ αγονιζόμενυ προλεταριάτυ τον βιομιχανικόν-μας κὲντρον. Κάπυ-κάπυ ἀντιλαλύςαν ι οργιζμένες λὲκςες τυ δινατύ τραγυδιύ, πυ ακόμι πιότερο μεγάλοςε τον αριθμό τον αγονιςτόν, τιν ορμί-τυς ςτι νίκι με κὰθε θιςία. Μα τόρα άραγες αφτός ο αγόνας τέλιοςε; 'Αραγες δεν καταχτίςαμε για τιν όρα μόνο το ένα έκτο, κι'αφτό δεν το κατέχυμε ακόμι πλὲρια; 'Αραγε δεν έμιναν ακόμι πέντε έκτα τυ κόζμυ, όπυ διεςκςάγετε ο αγόνας για τον κομυνιζμό, μα όπυ καθιμερινά κατά εκατοντάδες χάνυντε τ'αδέρφια-μας ςτις φιλακές κι' «έκςο» για το δικὲομα να ςκέφτυντε, για το δικέομα ν' αγονίζυντε, για τα ςιφέροντα τον πλατιόν ςτρομάτον τον εργαζομένον; 'Αραγες κίνος ο ιροικός αγόνας π' άρχιςε κε τόςο θαβμάςια διεκςίγαγε ο Ιλίτζ-μας τέλιοςε; 'Οχι, χίλιες φορές ὸχι . . .

Στον ιροιζμό τον εκατομιρίον μελόν τυ Κόματος, τυ Κομςομόλ, τον πιονέρον κε τον οχτοβρόπυλον όλον τον χορόν κε τον λαόν ακόμι ίνε ορθάνιχτες ὸλες ι πόρτες. Το μεγάλο πίιμα τις δυλιάς κε τυ αγόνα άνικςε μπροςτά-μας, ακόμι μόνο τις πρὸτεςτυ ςελίδες. Αλίθια, ι ςελίδες ίνε ελκιςτικές κε μεγάλες μα κ' ι κατοπινές ςελίδες, πυ ςας ανίκι να γράπςετε κε να φιλομετρίςετε, μικρί-μας φίλι κε ςίντροφι, δεν ίνε λιγότερο όμορφες κε μεγάλες.

«Το τραγύδι τον μεγάλον έργον» ὸπος ονόμαςαν το πεντάχρονό-μας πλάνο τυ χτίςιμυ, απετί απτον καθένα-μας τιν πιο μεγάλι ένταςι τον πιο καλόν ικανοτίτον-μας κε τον πιο μεγάλο ενθυςιαζμό ςτιν ιπερνίκιςι κίνον τον τεράςτιον διςκολιόν, πυ αφτό το πλάνο τυ χτίςιμυ απετί από μας.

'Ινε γνοςτό ότι ςις όλι-ςας πρέπι να μάθετε αρχίζοντας κιριολεχτικά απτο άλφα, για να «φτάςετε κε να προςπεράςετε» τις εκπολιτιζμένες χόρες τυ κόζμυ, πυ με τρίκςιμο τον δοντιόν, παρακολυθύν κάθε-μας βίμα κε καταριὲντε κάθε-μας επιτιχία.

Δεν κιρίχςαμε μόνο τι ςοςιαλιςτικί άμιλα. Προκαλέςαμε τιν άμιλα τον λαόν κε γενιόν όλυ τυ κόζμυ. Το λενινιςτικό ςίθιμα «πιος

πιόνα» άφοβα το ρίκςαμε ςτα εκατομίρια τον εργατόν κε χορικόν όλο τυ κόζμυ, πυ βράζυν από ενθυςιαζμό. Κε τα εκατομίρια τον μαζόν ςίκοςαν αφτό το ςίθιμα. Πρέπι να μαθένυμε κε να δυλέβυμε, να δυλέβυμε κε να μαθένυμε με κίνι τι μανία, πυ μας έμαθε ο μεγάλος Λένιν μ' όλι-τυ τι ζοί, μ' όλο το παράδιγμά-τυ. Πρέπι να τραβίκςετε τα εκατομίρια ςτιν ιπερνίκιςι τον αναρίθμιτον διςκολιόν, πυ ςτέκυντε ςτο δρόμο τυ χτίςιμυ τυ ςοςιαλιζμύ ςε μας, κε τις κατάχτιςις τις εκςυςίας ς' όλο τον κόζμο. Έτςι θα εχτελέςυμε τις εντολές τυ Λένιν.

Σ' αφτό καλύμε εςένα, πιονέρε τυ Λένιν. Να μάθις το λενινιζμό, δλδ. να μάθις να ζις κε ν' αγονίζεςε, να μιςάς κε ν' αγαπάς, να νικάς κε να γιατρέβις τις πλιγές τις ίτας, ςίφονα με το μεγάλο παράδιγμα τυ Λένιν. Αγάπα κε μελέτα το Λένιν κε το ενιέο-τυ Κόμα.

Νάςε πιθαρχιμένος ςτα ζιτίματα τυ αγόνα, έτςι όπος ο Λένιν, πυ μπορύςε λαμπρά κ' έφθιμα ν' αποκρύι τα διλιτιριαζμένα βέλι τον μενςεβίκον κε τον τροςκιςτόν, κε τα ναρκοτικά κ' ελκιςτικά τραγύδια «πότες τον αριςτερόν κε πότες τον δεξιόν» κομυνιςτόν. Τράβα μπροςτά ςτο δρόμο τυ Λένιν!

Να μιν ιποχορίς ςτα ψιθιρίζματα, κε να μιν πιςτέβις ςτις γλικόφονες ςιρίνες τον οχτρόν-μας, πυ με κάθε τρόπο θέλυν ν' αποκιμίςυν τιν προθιμία-ςυ για τι μάθιςι κε τον αγόνα-ςυ με το ναρκοτικό διλιτίριο τις θριςκίας κε τιν παράβαςι τις κομυνιςτικίς ιθικίς. Ι ιθική τυ Λένιν ας ίνε για ςένα νόμος τις ζοίς.

Έφοδο ενάντια ςτιν τεμπελιά, ςτις ιδιοχτιτικές τάςες, ςτις λιγοψιχίες κε ςτις ιποχοριτικότιτες ςτον αγόνα με τ' απομινάρια τις δυλοπαρικίας κε τις ςκλαβιάς, να δόςις όλα, ότι έχις το καλίτερο κε το πιο καθαρό. Να θιμάςε, ότι το κορίτςι ι πιονέριςα, ίνε ανανκαζμένι να παλέβι ακόμα ςκλιρά ενάντια ςτιν ιποδύλοςι τις γινέκας. Βάλε ίςα δικεόματα κε ςιντροφικές ςχέςες ανάμεςα ςτ' αγόρι κε το κορίτςι.

Να θιμάςε για τα πέντε έκτα τυ κόζμυ, όπυ τα εκατομίρια τον αγονιζομένον απτις κρίφτες κε τις φιλακές ςε καλύν ςε βοίθια.

Κάθε παραπανίςιο καπίκι ςτέλνε-το ςτι ΜΟΠΡ.

Μάθε κςένι γλόςα. Ι βοίθιά-ςυ μπορί να χριαςτί ς' αποφαςι-

στιχί στιγμί τις σίνκρυσις τις ίδρας τυ ιμπεριαλιζμύ με τις δίναμες τις πανκόζμιας επανάστασις.

Απτο χιμένο έμα ανατέλι ι αβγί, ο δινατός αγόνας άναπσε παντὺ, με φοτιά εκσέγερσις ανκαλιάστικαν όλες ι χόρες.

ΝΑΣΕ ΕΤΙΜΟΣ!

Ι ΕΠΙΤΡΟΠΙ ΤΙΣ ΣΙΝΔΕΣΙΣ ΤΟΝ ΤΡΙΟΝ ΓΕΝΙΟΝ ΣΤΟ ΓΡΑΦΙΟ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΟΣΙΣ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

РЕЧИ И СТАТЬИ;

В. И. ЛЕНИНА
Л. М. КАГАНОВИЧА
П. П. ПОСТЫШЕВА
М. И. КАЛИНИНА
И. С. УНШЛИХТА
Н. К. КРУПСКОЙ
ЕМ. ЯРОСЛАВСКОГО
БЕЛА-КУН
Э. РУДЗУТАК
Г. КРЖИЖАНОВСКОГО

Тімі 80 к.

Ціна 80 к.

ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ:

„Про піонерів та піонерський рух“
Статьі вождів

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

„О пионерах и о пионердвижении“
Статьи вождей

„Укрдержнацменвидав“
Харків — Київ — Маріуліль.